

ПОЛУТРИНИ
ЗАБАВНИК

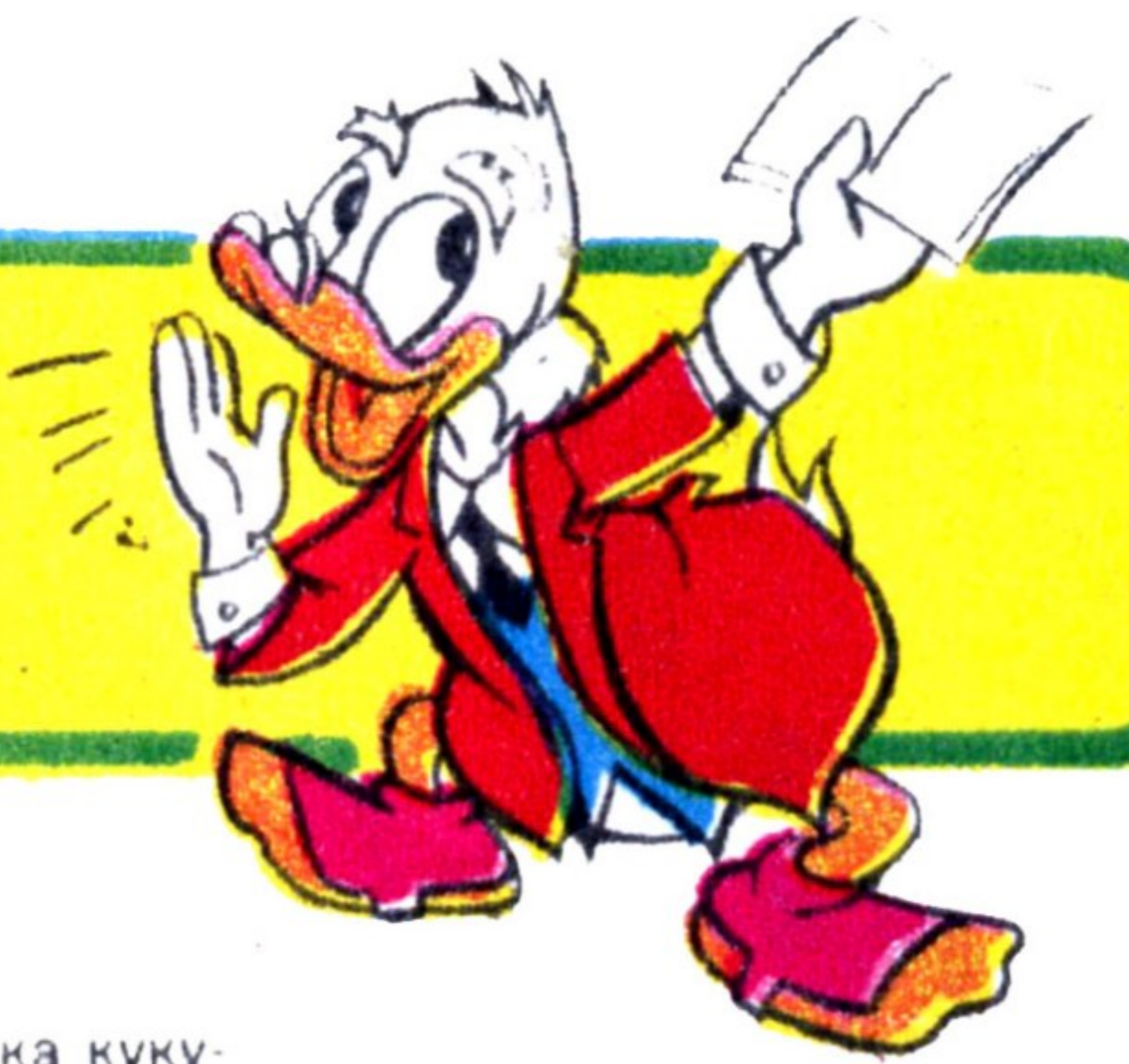
ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIV • 100 ДИН.

WALT DISNEY'S

МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК

ВЕРОВАТНО НИСТЕ ЧУЛИ

● Паприка је у Европу стигла у 17. веку из Америке. Зато што је љута, Европљани су је у почетку сматрали неком новом врстом бибера.

Кад стојимо у месту, много се више замарамо него кад ходамо. Јер, да бисмо одржали равнотежу приликом стајања, морамо „упрегнути“ преко 300 мишића, двоструко више него при ходу.

● Морске животињце сунђере стари Грци користили су за облагање својих металних шлемова.

● Једна стабљика кукуруза из земље укупно исцрпе око 14 литара воде, а сунцокрет чак 66.

● На глави и врату налази се више од једне четвртине мишића људског тела.

● Пре пет хиљада година богати Египћани најрадије су по кућама држали псе расе јазавичар.

● Најчешће женско име је Ана. Према неким прорачунима у свету има негде око сто милиона Ана.

● Још неколико векова пре наше ере Кинези су користили кости и коштани pepeo за ђубрење њива.

● Најстарије београдске улице су Улица Васе Чарапића и 7. јула. Туда су некада пролазиле две главне магистрале римског Сингидунума.

● Костур шарана састоји се од 4386 костију.

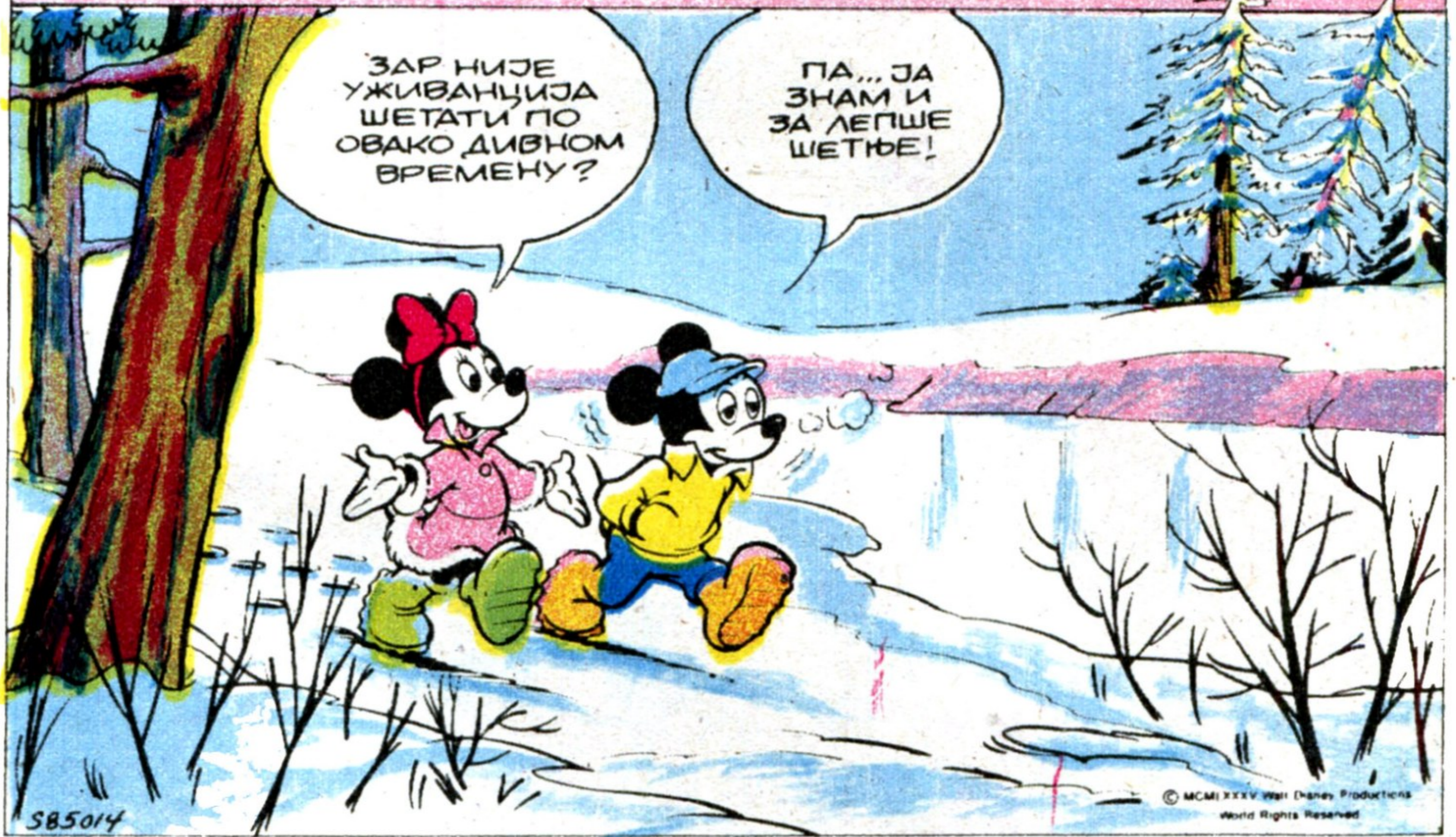
● Како не би остављали трагове на тлу аустралијски домороци обували су нарочиту обућу коју су правили од перја птице ему.

● У нашој земљи има 102 планинска врха виша од две хиљаде метара. Највиши је Триглав (2863 м) у Словенији, а најнижи је Чаушница (2005 м) на Стоговој планини у Македонији.

● Бели или поларни медвед је најбољи пливач међу сувоzemним животињама. Истраживачи и морепловци виђали су га на пучини и по шест стотина километара далеко од копна или неке санте леда.

АХ, ТЕ ЖЕНЕ...

ЗАР НИЈЕ
УЖИВАЊЦИЈА
ШЕТАТИ ПО
ОВАКО ДИВНОМ
ВРЕМЕНУ?

ПА... ЈА
ЗНАМ И
ЗА ЛЕПШЕ
ШЕЋЕ!

SB5014

© MCM XXXV Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЈЕЗЕРО СЕ
САСВИМ
ПРИСТОЈНО
ЗАЛЕДИЛО!

ПОГЛЕДАЈ ОВУ ЛЕПОТУ,
МИКИ! УДАХНИ ОВАЈ
ПРЕДИВАН
ВАЗДУХ!

ЗАР ТИ НИЈЕ
ХЛАДЊИКАВО,
МИНИ?

МА КАКВИ!
ТОПЛА САМ
КАО ПРЖЕ-
НИЦА!

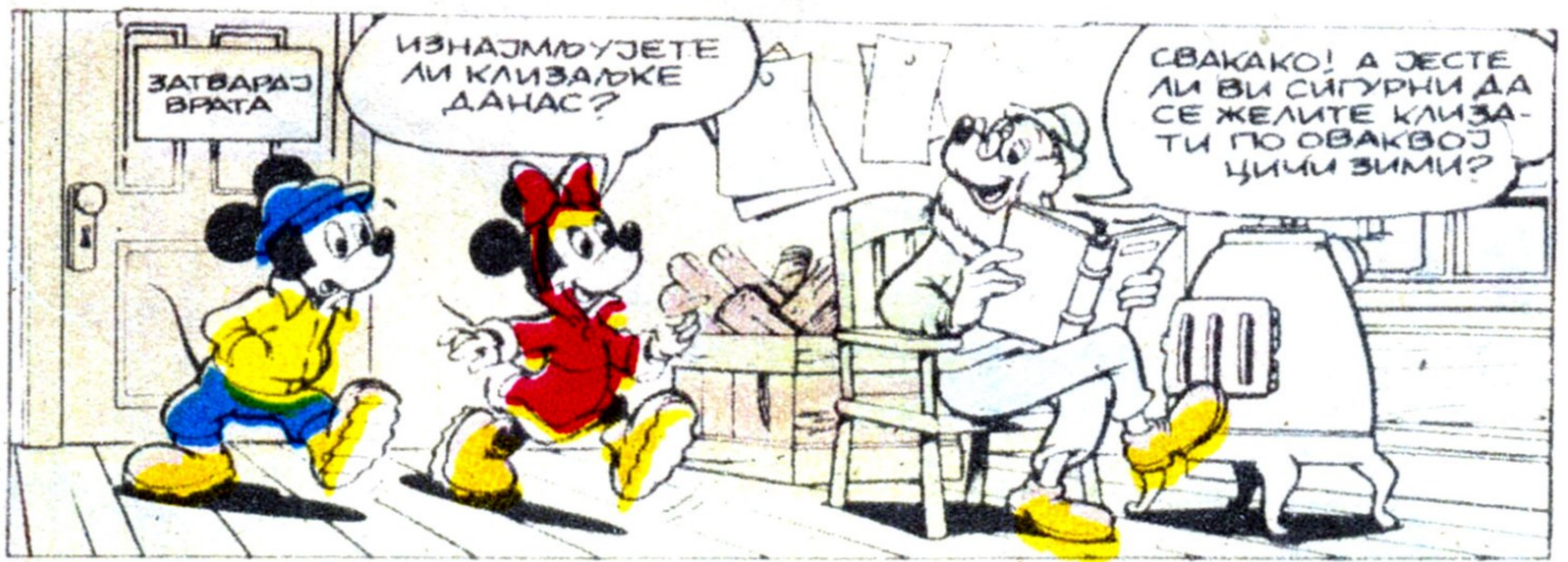
МИКИ, МОГЛИ БИСМО ДА
ИЗНАЈМИМО КЛИЗАЉКЕ
И ДА СЕ МАЛО КЛИЗАМО
ПО ЈЕЗЕРУ!

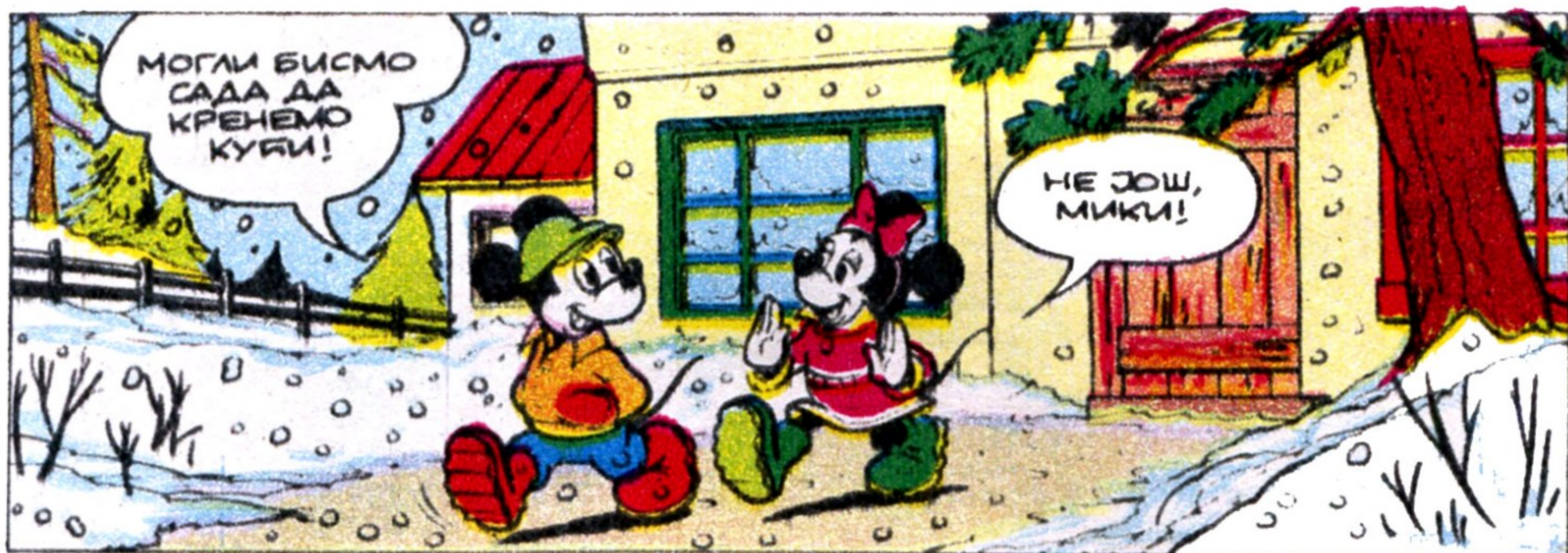
ИЗНАЈМИВАЊЕ
ЗИМСКЕ ОПРЕМЕ

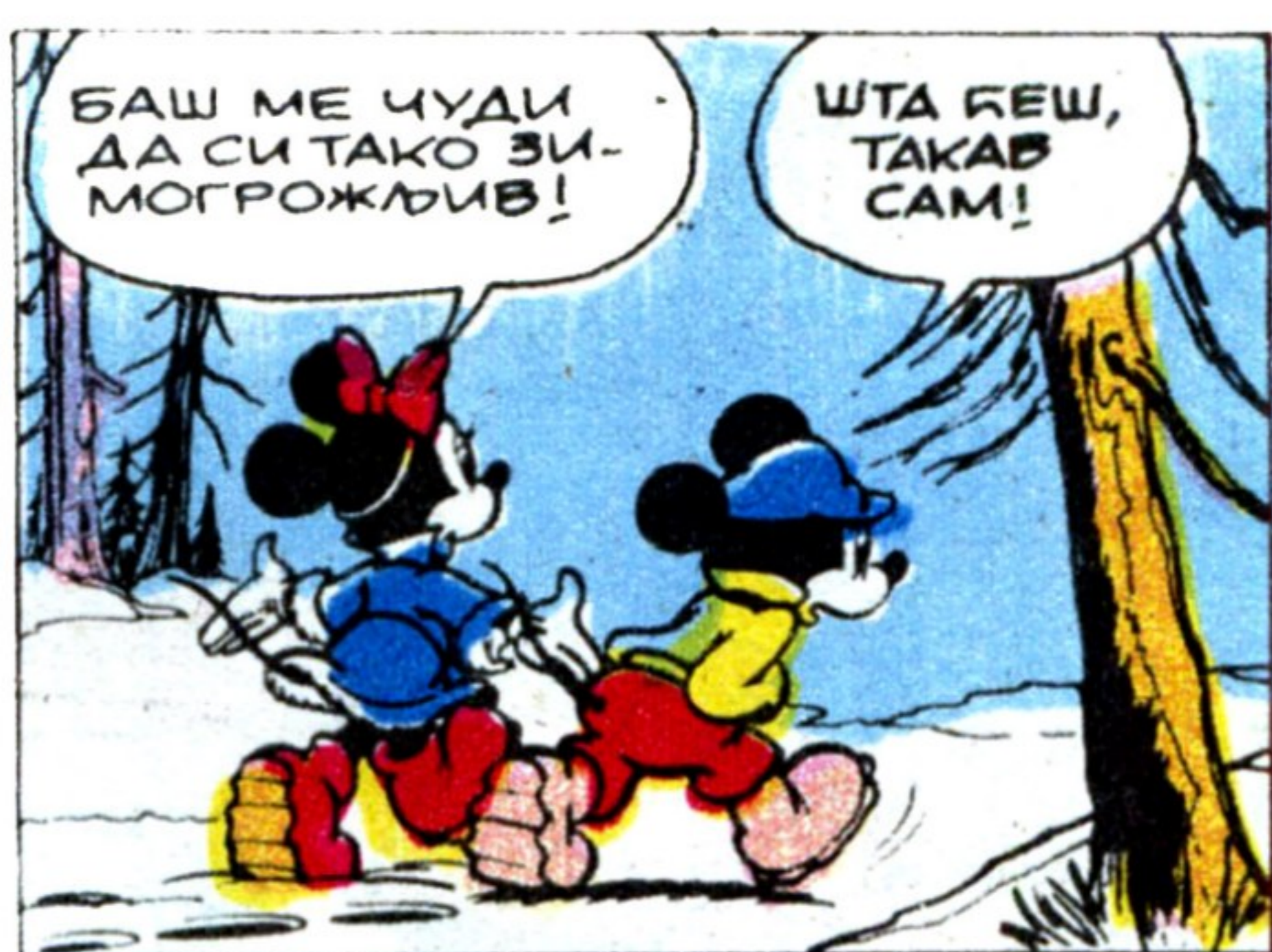
ДАЛИ, МИНИ, НА
ЈЕЗЕРУ НЕМА
НИКОГА! СТРАШ-
НО ЈЕ ХЛАДНО!

ПА ЗИМИ МОРА
ДА БУДЕ ХЛАД-
НО! КАКО БИ
СЕ ДРУГАЧИЈЕ
ЈЕЗЕРО
ЗАЛЕ-
ДИЛО?

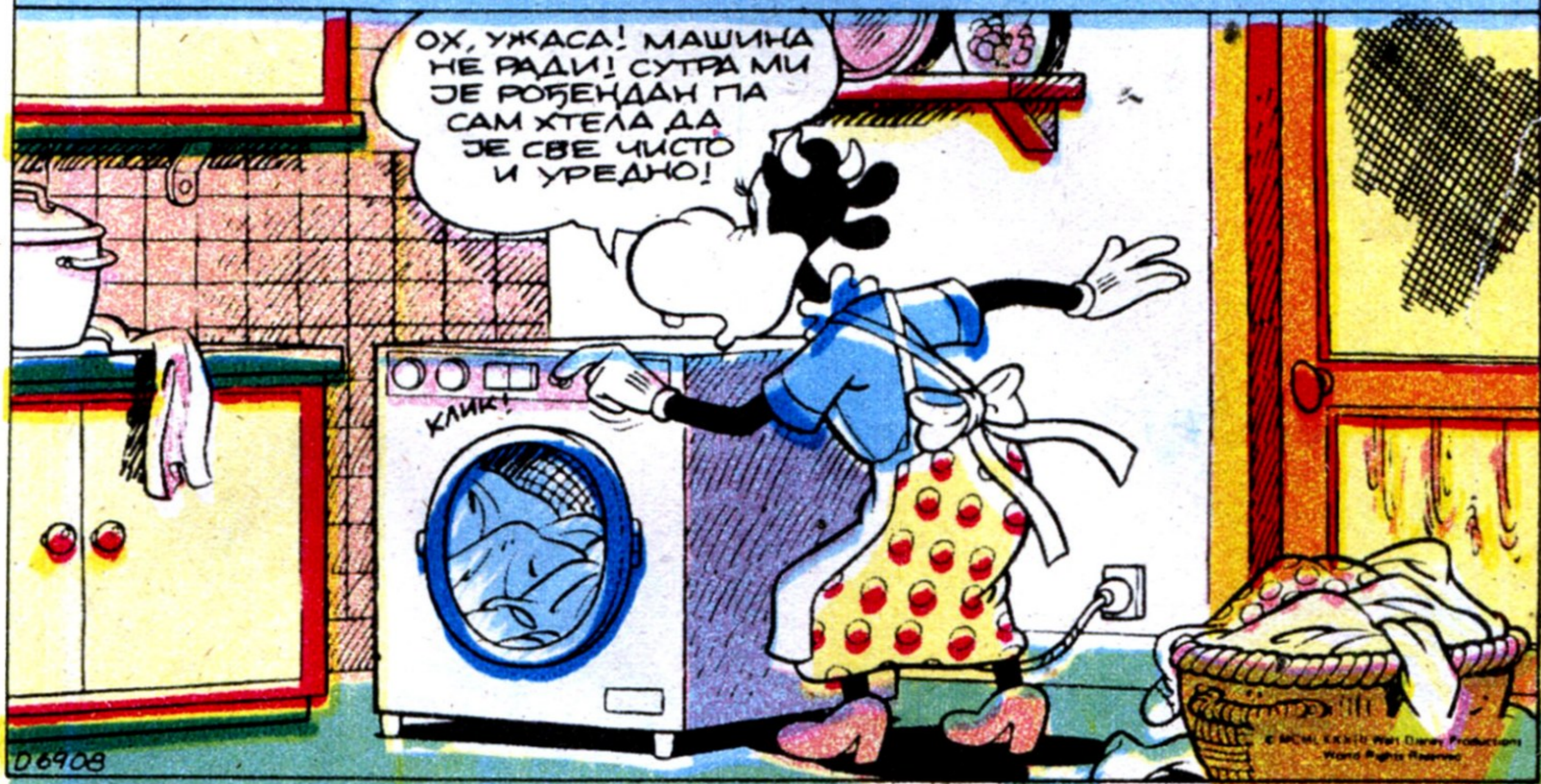

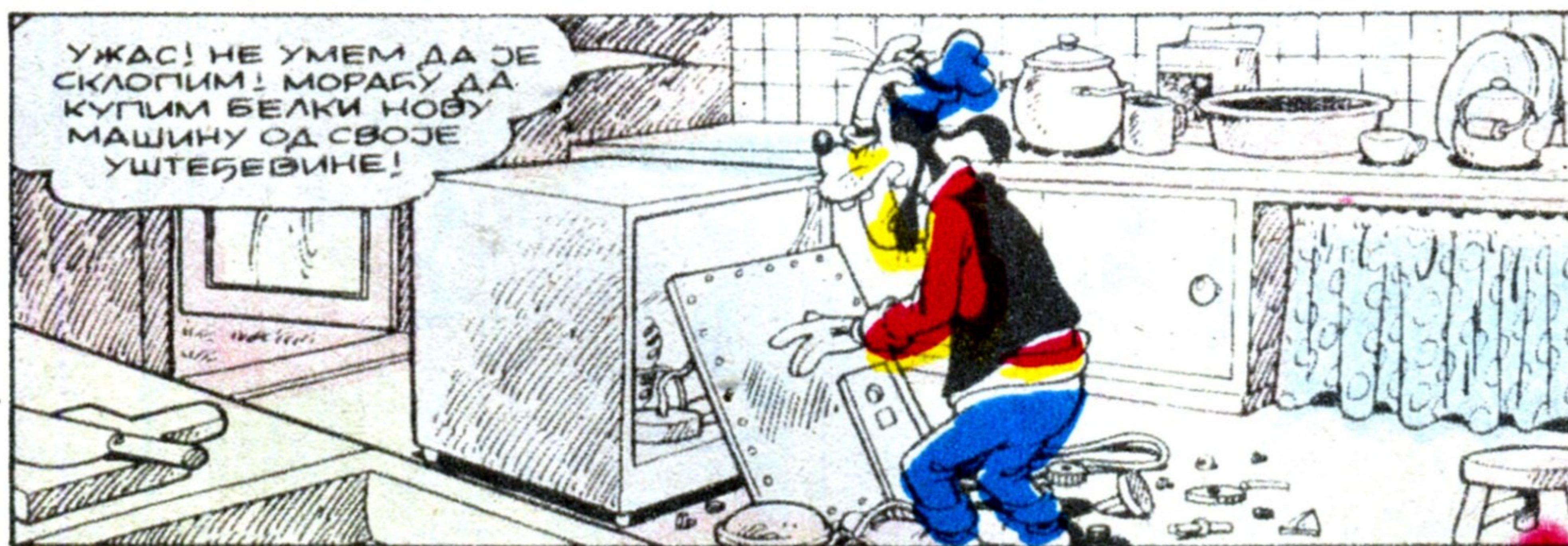

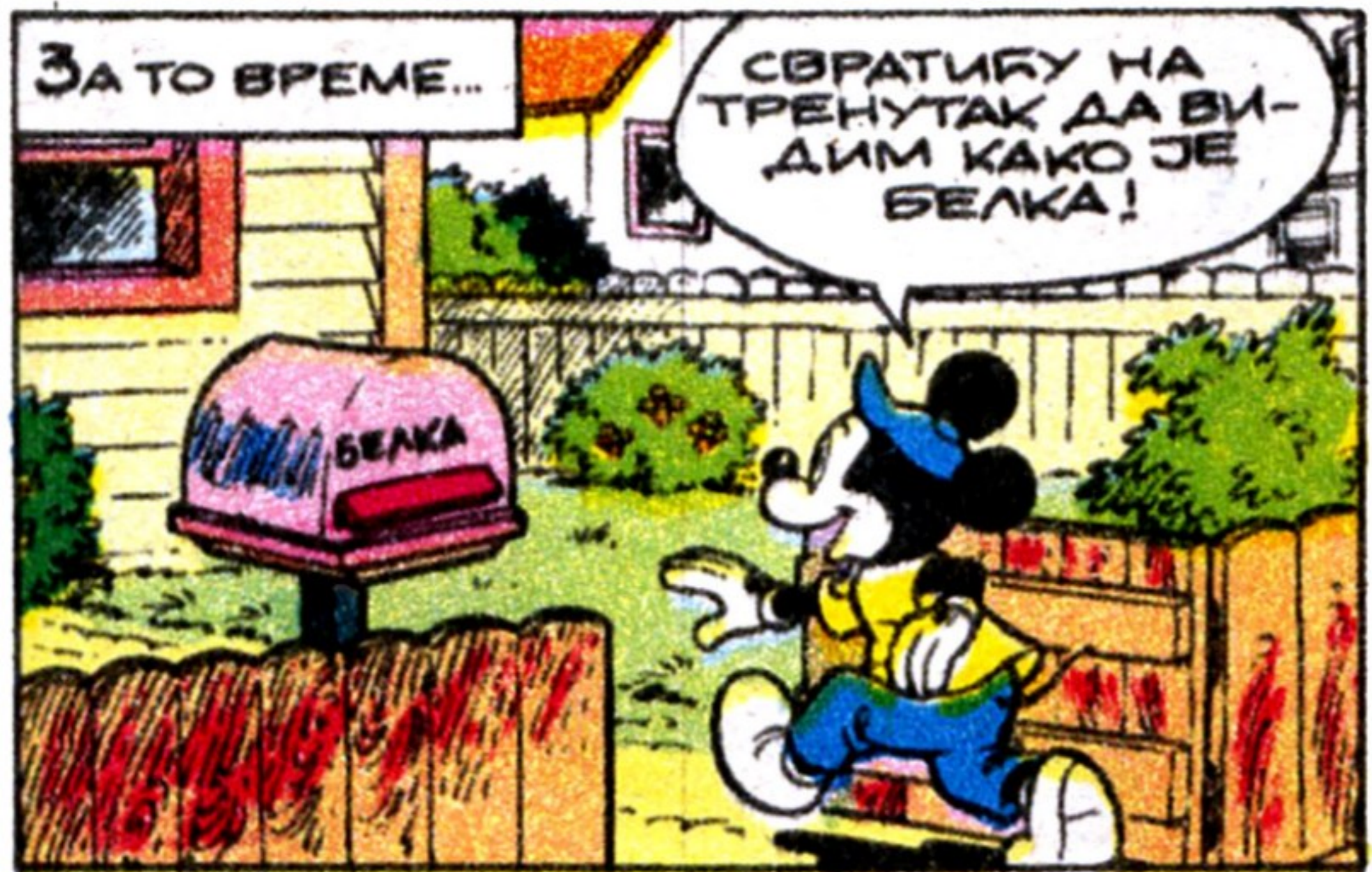
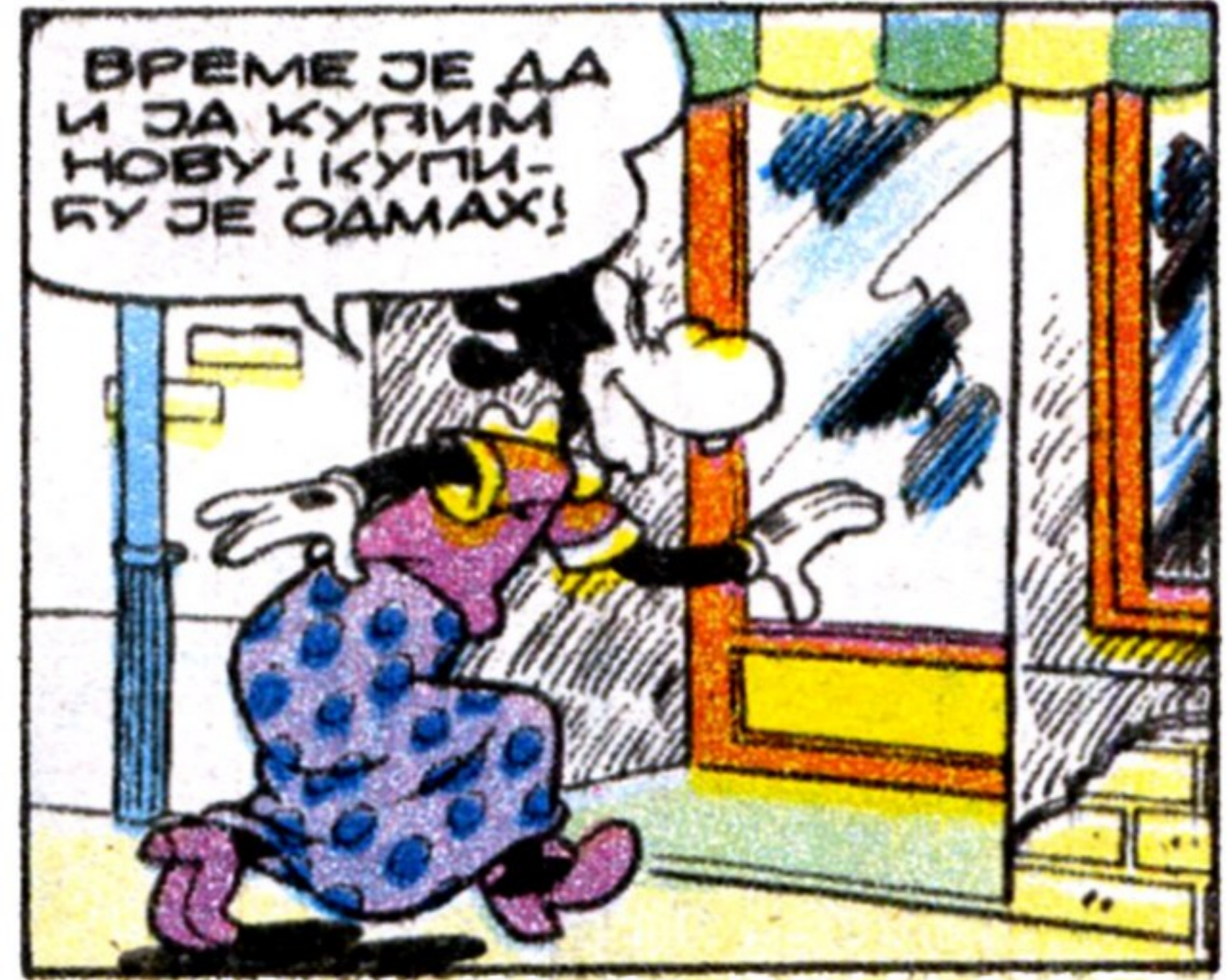
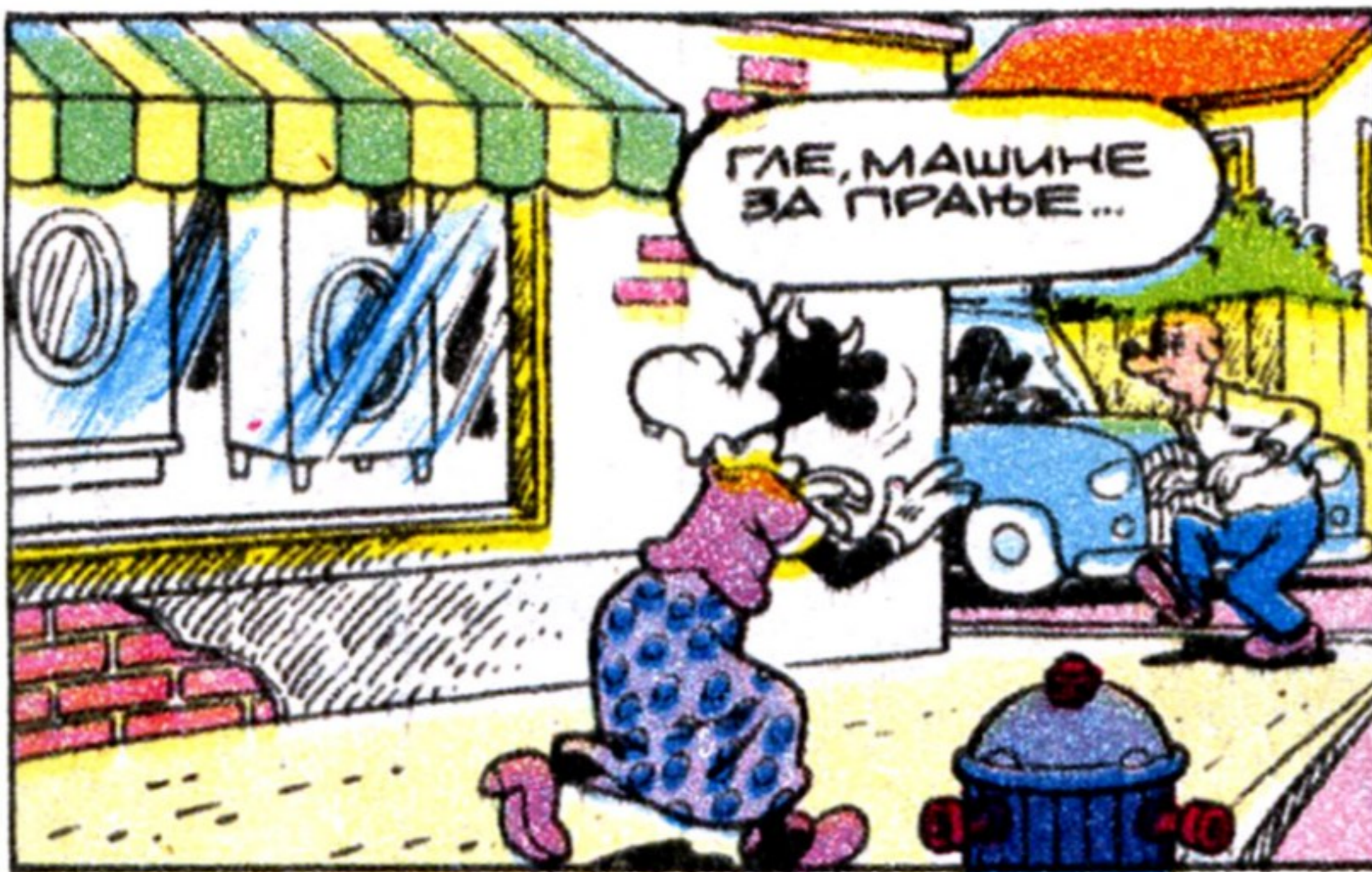
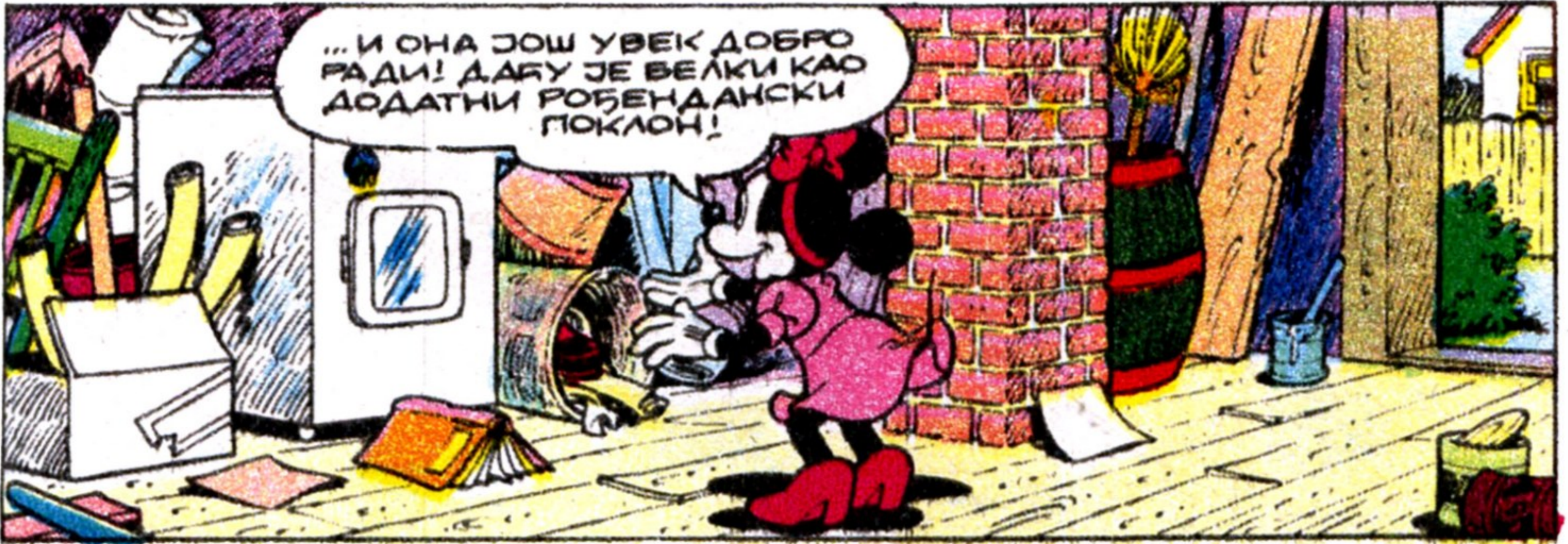
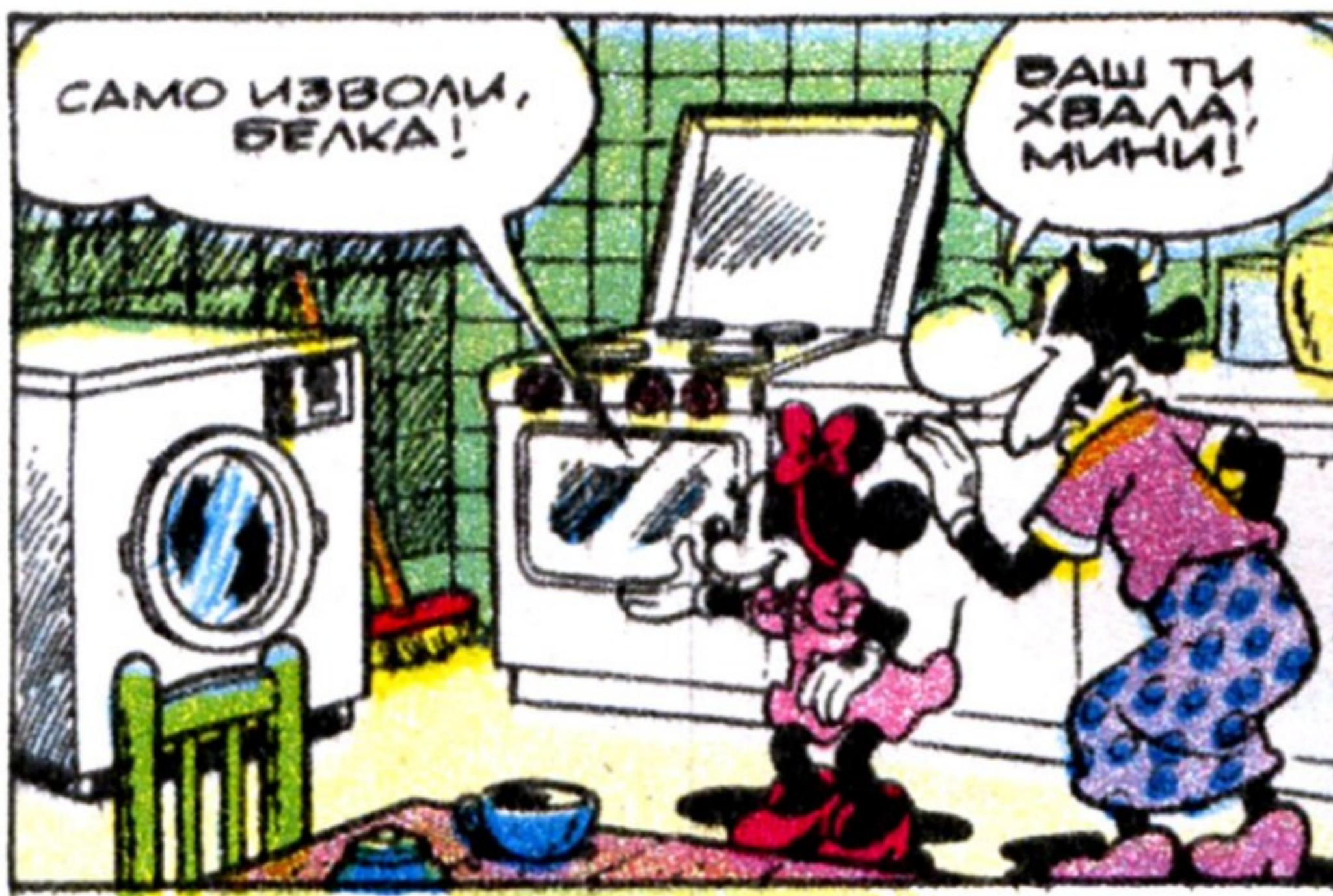

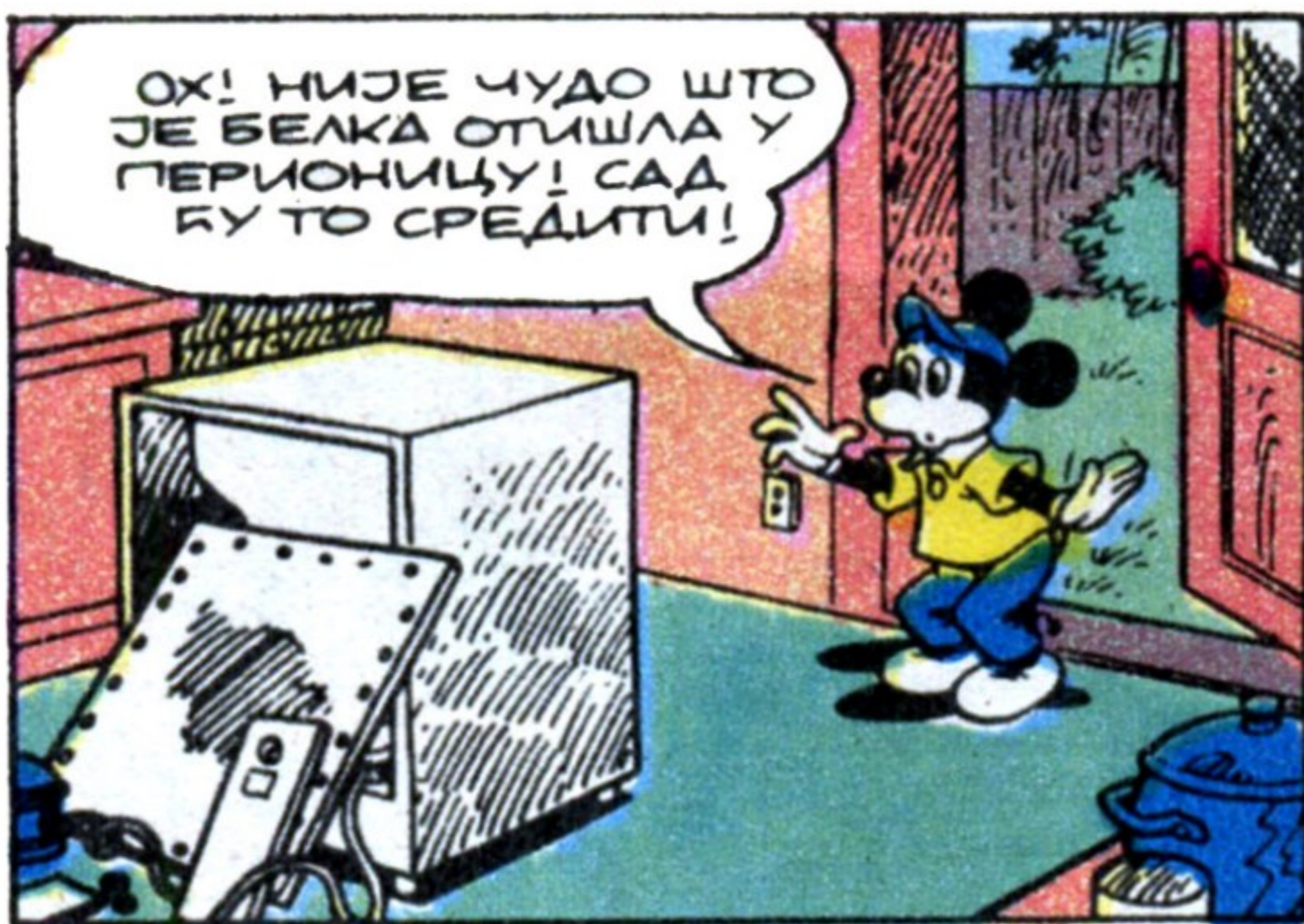

РОБЕНДАНСКИ ПОКЛОЧ

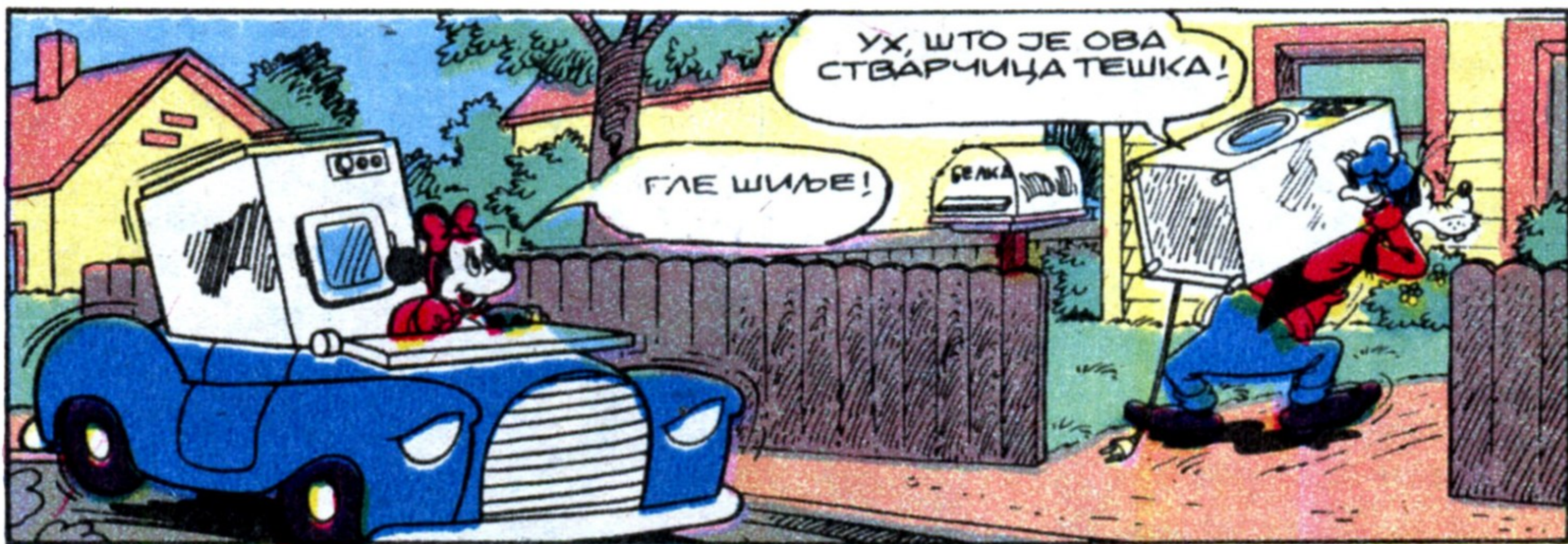

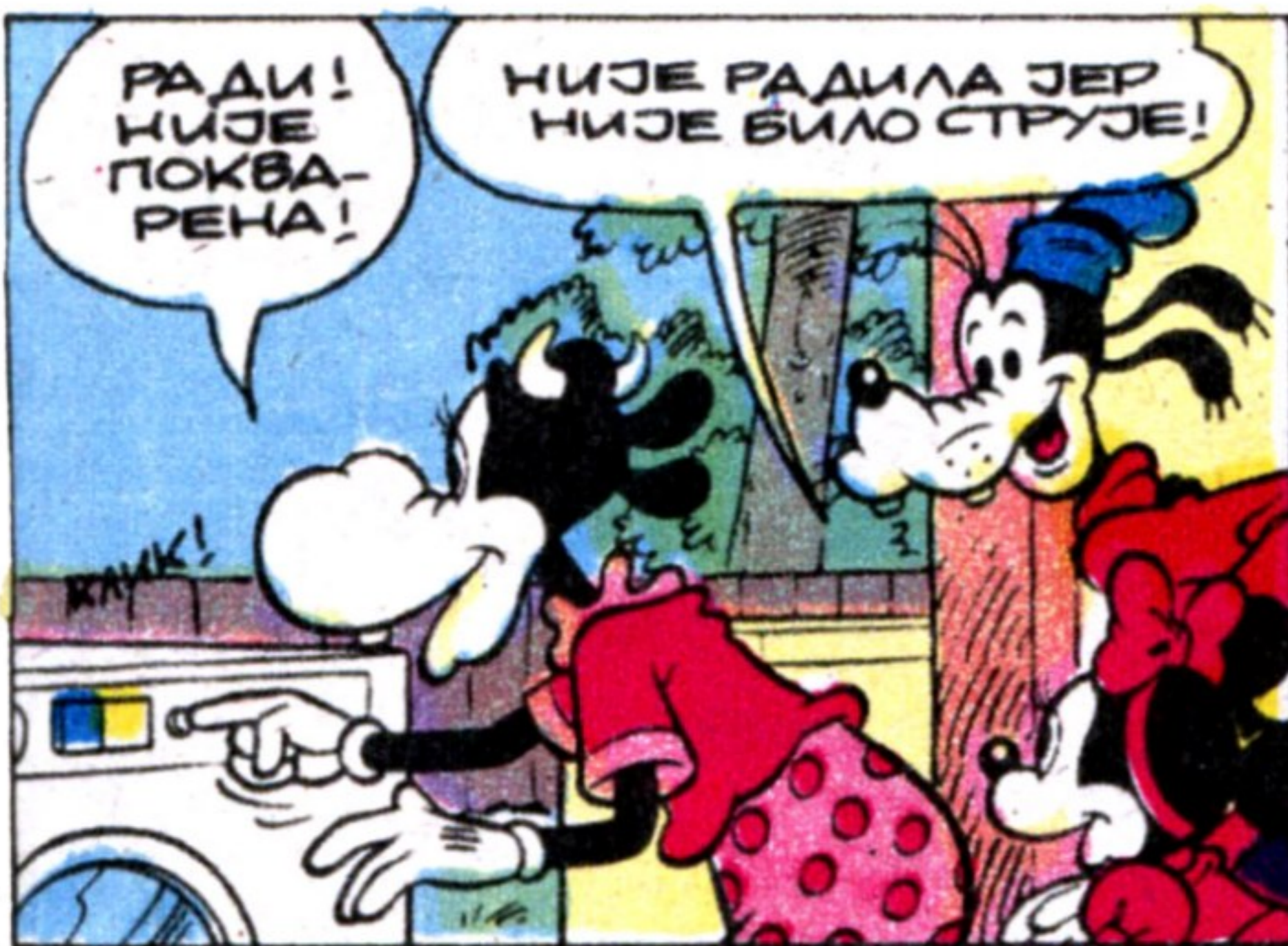
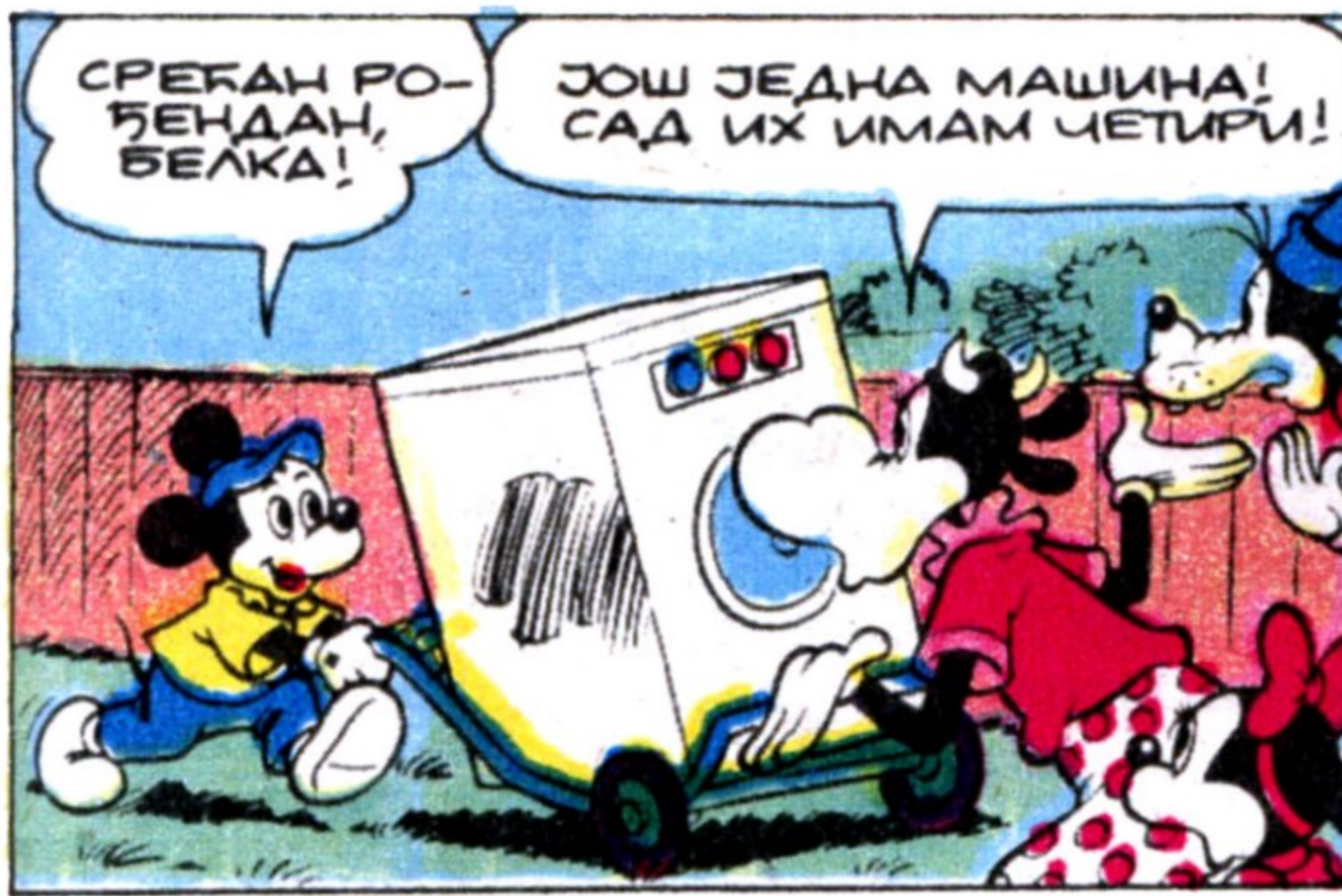

СЛЕДЕЋИ ДАН ЈЕ БИО БЕЛКИН РОБЕНДАН...

Јасминка и МИЛЕ БОНУС

Ви ме разумете, наравно, за који дан ће се звршити прво полугодиште и то ми се не допада. Сигурно се питате зашто?

Зато што...

Не! Мислим да је боље кренути од почетка.

На почетку је учитељица рекла:

– Децо, трудите се да научите што пре да читате и пишете. Тако ћете једнога дана постати лекари, професори, новинари...

Ја сам подигао руку. Учитељица је упитала шта желим и ја сам рекао да желим да идем кући.

– Зашто?! – зачуђено је запитала учитељица. – Тек си дошао, а већ хоћеш кући!?

– Хоћу – рекао сам – зато што желим да будем ватрогасац.

– Буди ватрогасац – насмејала се учитељица. – Нико те не спречава да будеш ватрогасац. То је хуман и значајан позив у нашем друштву.

– Ипак хоћу кући! – поновио сам тврдоглаво.

Учитељица није разумела зашто.

– Нисте поменули ватрогасце када сте набрајали зашто треба да учимо и пишемо – рекао сам – а то значи да не треба да учим ни читање ни писање.

Учитељица није успела да објасни да сам погрешно разумео њене речи, јер су се врата отворила и у учионицу је ушла Јасминка.

Јесте ли некада видели Јасминку?

Е сад, када је будете видели, биће вам јасно зашто сам се предомислио и одлучио да останем у учионици, па макар једнога дана постао доктор, професор или новинар.

Поред мене је било празно место и када је учитељица упитала где би Јасминка могла да седне, наравно, ја сам подигао руку. Али, пре мене је то већ учинио Миле. Ако Милета, званог Миле Бонус нисте видели, видећете га. Он се

свуда трпа када га нико не тражи и нико не зове.

– Наставнице, поред мене је празно место – кретао је Миле Бонус, на онај његов кретачки начин који мене нервира. – Овде је најбоље место. Одмах је поред прозора, светло пада са леве стране...

И тако даље, и тако даље... Када он крене неког да убеђује, не уме да стане.

Ово све се одиграло на првом часу, тек што смо дошли у школу.

Касније смо научили слова, научили смо да пишемо и читамо, свашта смо научили.

Наравно, ви ме разумете, Миле Бонус је био најбољи у свему. Није ми жао што је боље од мене читао и писао слободне саставе, што је знао да сабира напамет оно за шта је мени био потребан дигитрон и што је моје певање, у односу на његово, звучало као кретање смрзнутих кретака. Свега ми тога није жао. Али, када га видим како Јасминки помаже да се попне на бицикл, или како је учи да на школском клизалишту вози клизаљке, е онда не знам шта бих урадио.

Вама је, наравно, све јасно: мени се допада Јасминка.

Рекао сам то брату. Он иде у шести разред. Не знам зашто се смејао.

Рекао сам мами. Она је казала да је лепо када се неко заљуби, али је рано да се уплићем у такве проблеме.

Желео сам да кажем и тати, али сам се предомислио.

Када сам рекао деки, он ме је упитао: – А јеси ли, младићу, то рекао Јасминки?

– Нисам!

– Шта чекаш? – упитао је мој дека.

– Не знам како да јој кажем.

– Није важно како, већ је важно да јој кажеш – одговорио је мој дека. – Ста-

неш пред њу и тап. кажеш јој све што треба да јој кажеш.

– Срамота ме је – промуцао сам. – Када је погледам у очи, осећам како ми уши црвене.

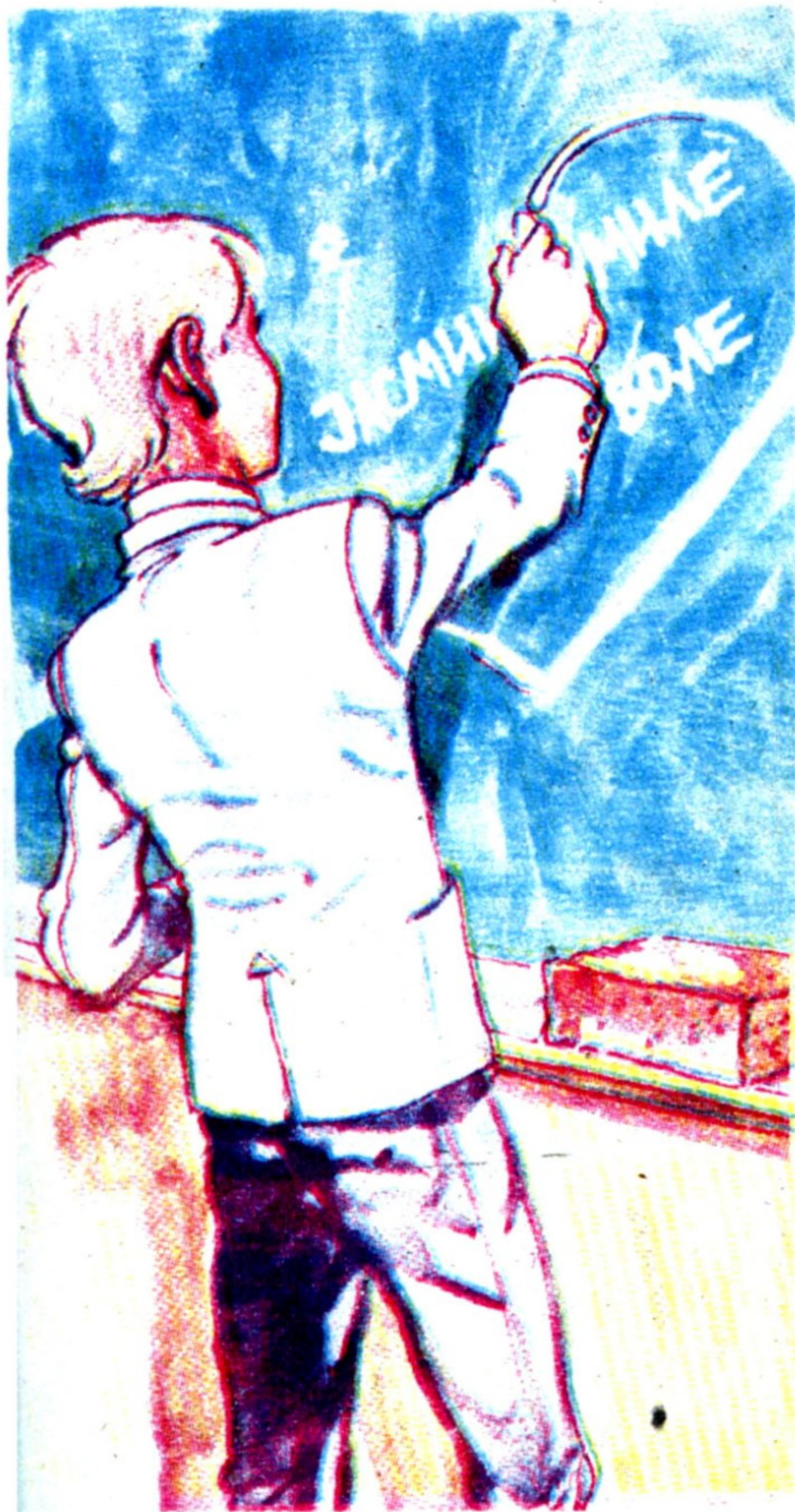
– Онда јој напиши!

– Где?

– Ти, младићу, постајеш досадан! Али, испричаћу ти како сам ја у твојим годинама својој првој симпатији изјавио – љубав. Узео сам креду и на табли нацртао срце, у срцу уписао њено и своје име и када је она ушла у разред, поред осталих и сама је дознала да се нас двоје волимо.

Декина идеја није била лоша, зар не?

Сутрадан је било малих проблема да уђем у школу непримећен, јер су дежурни већ били на својим местима. Али, успео сам.

ИЛУСТРОВАО ГРУЈИЦА МИЛОВАНОВИЋ

Креду у боји, коју сам купио дан раније, извукао сам тек у учионици из џепа и нацртао велико срце на школској табли. У срце сам уписао Јасминкино и моје име. Све сам то украсио великим и малим цветићима. Баш ми се допало како је изгледало. А онда сам побегао из разреда, изишао из школе и обишао три улице пре него што сам ушао у школско двориште.

Док смо чекали звоно за почетак наставе, на прозору наше учионице угледао сам Милета Бонуса.

– Шта ради у учионици? – упитао је неко.

– Миле је ове недеље редар – одговорила је Јасминка.

Наравно, ви разумете, срце ми се стегло. Не зато што је Миле Бонус био редар, већ зато што је Јасминка знала да је он редар.

Звоно је zazвонило и ми смо у реду по двоје кренули у школу. Ја сам водио рачуна да будем на крају нашег одељења. Када сам ушао у учионицу, осећао сам да ће ми срце искочити од узбуђења. Очекивао сам да ће сви извикивати углас Јасминкино и моје име. Али, у учионици је владала уобичајена галама и ништа се значајно није догађало.

Погледао сам таблу. Блистала је лепо обрисана! Шта сам друго могао него да погледам Милета Бонуса. Он је нешто објашњавао Јасминки и није обраћао пажњу ни на кога, осим на – њу.

Помислио сам да има времена и да ћу срце нацртати неког другог дана, када Миле Бонус не буде редар.

Јуче ујутру, док сам се приближавао учионици, чуо сам галаму из нашег разреда. Када сам ушао у учионицу, видео сам Милета. Стајао је поред своје клупе и плезио се целом разреду.

На табли је било нацртано велико срце, обичном, белом кредом и у њему је било уписано Јасминка и Миле се воле.

Вама је све јасно, зар не?

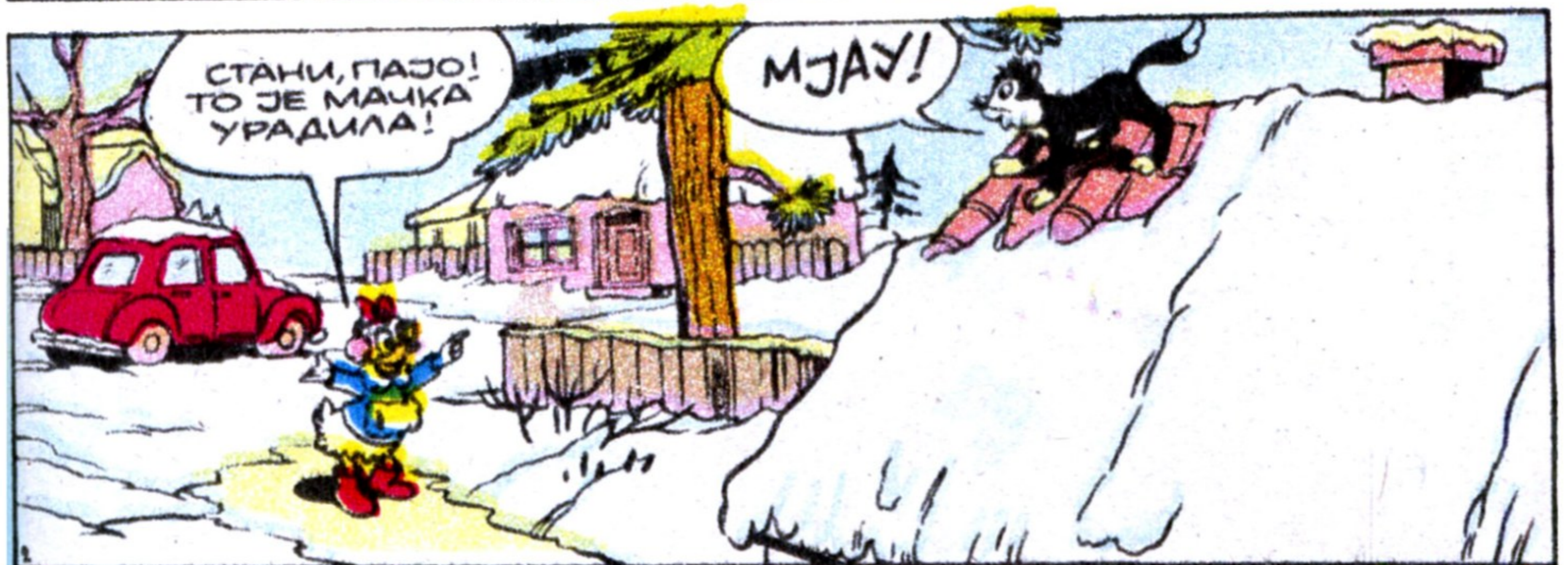
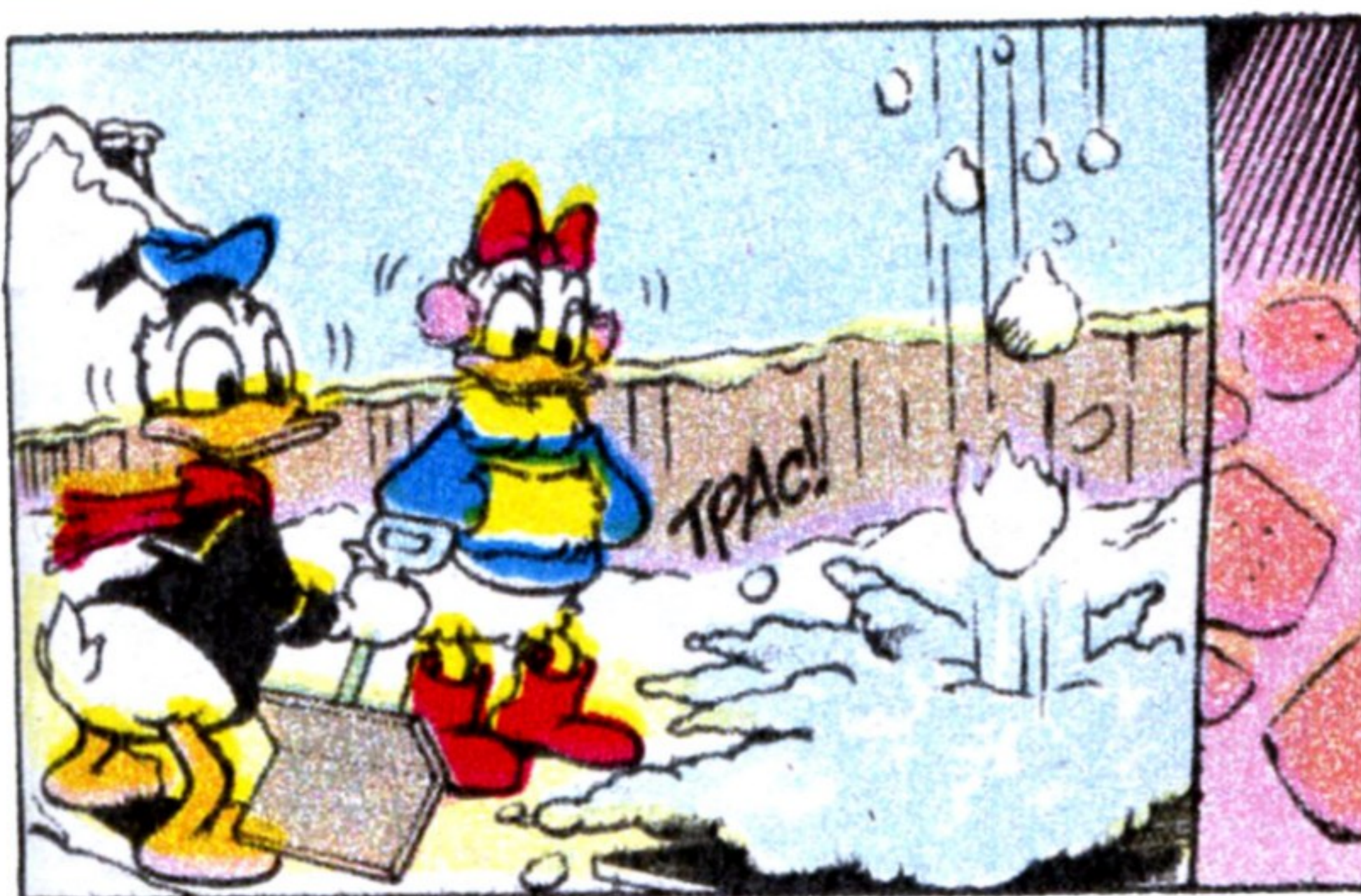
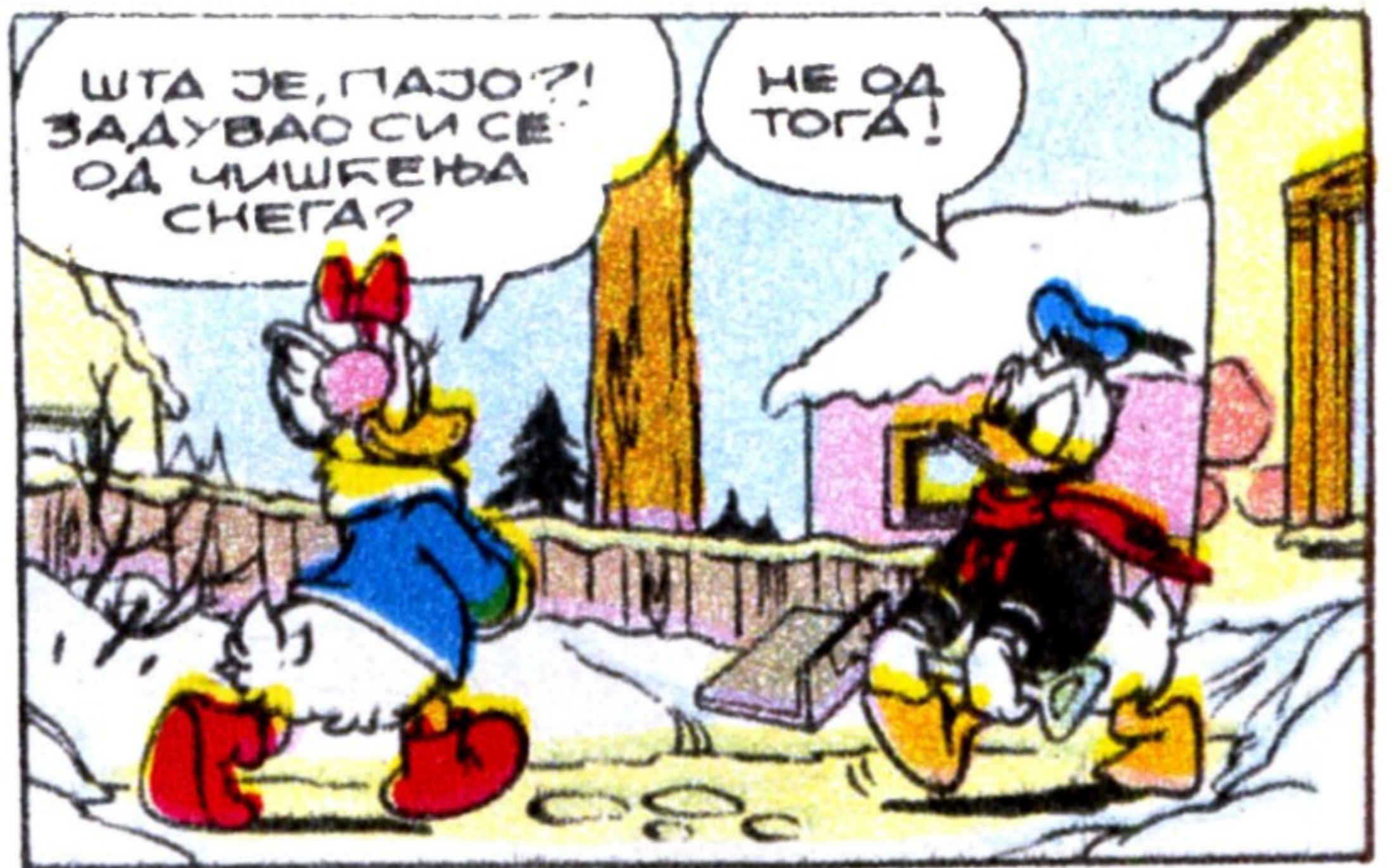
Погледао сам по разреду да видим Јасминку, али она још није била дошла.

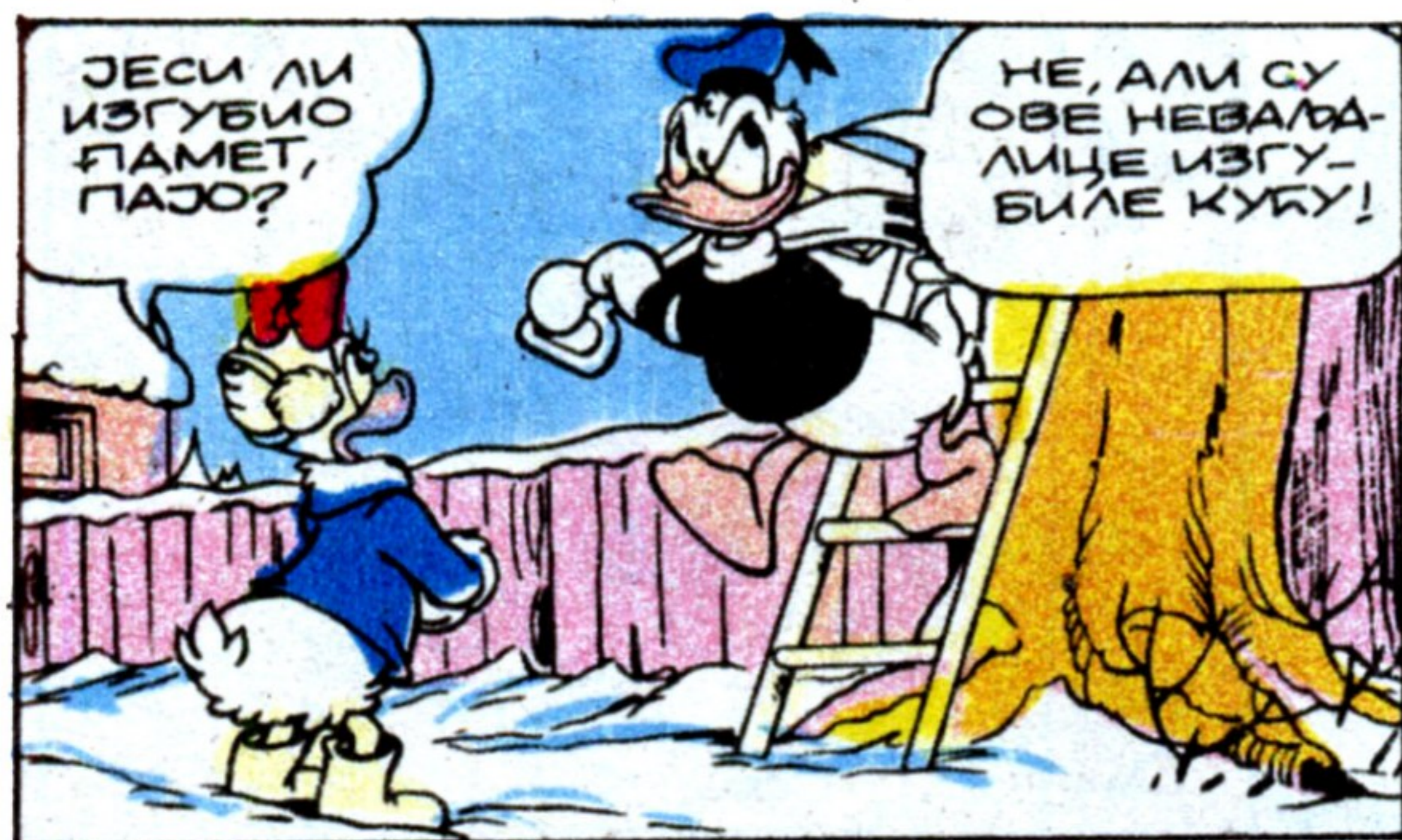
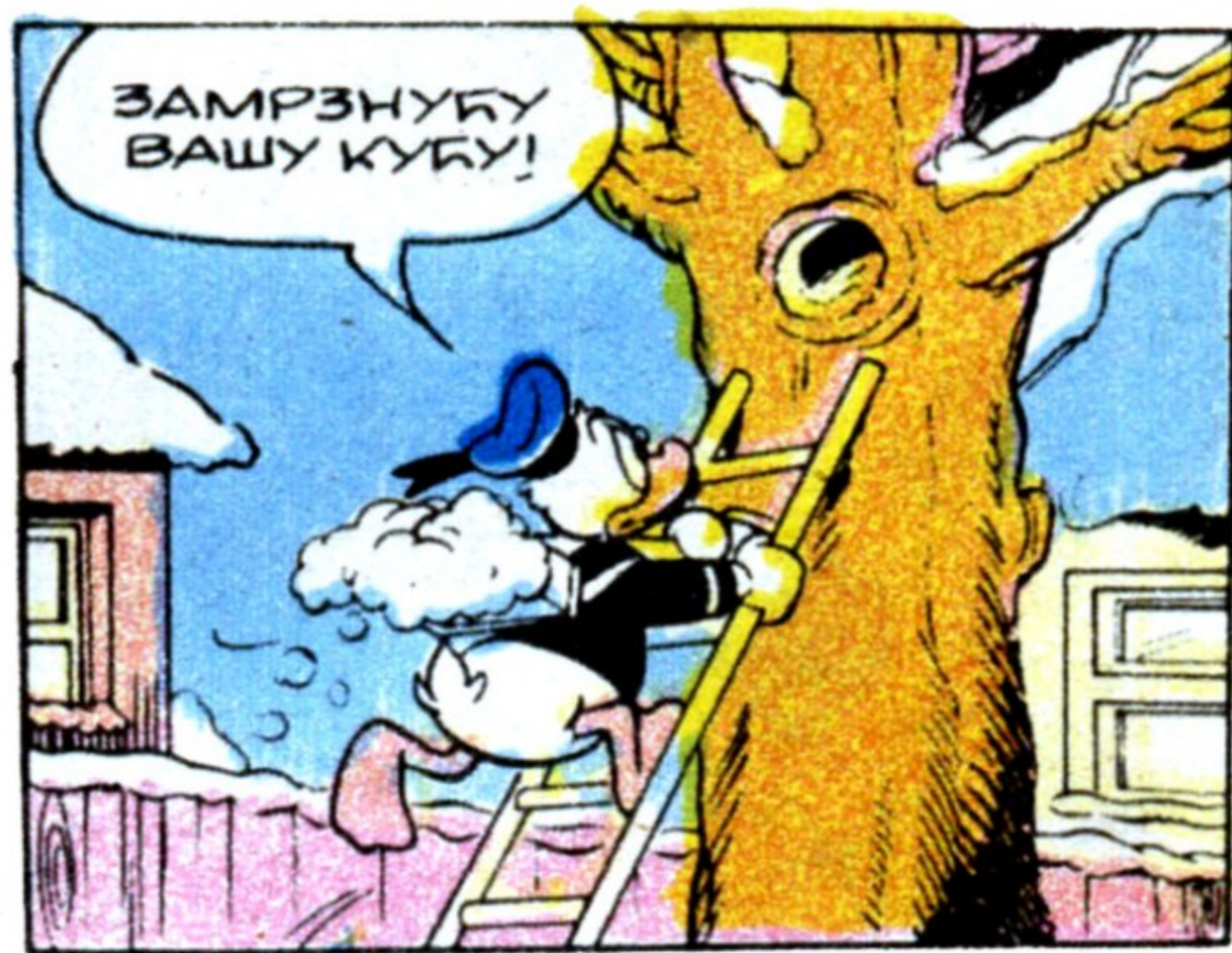
Баш ме интересује шта ће да каже када угледа срце на табли. Можда и није важно. Важно је да је разред дознао да се она и Миле Бонус... Ви ме разумете, зар не?

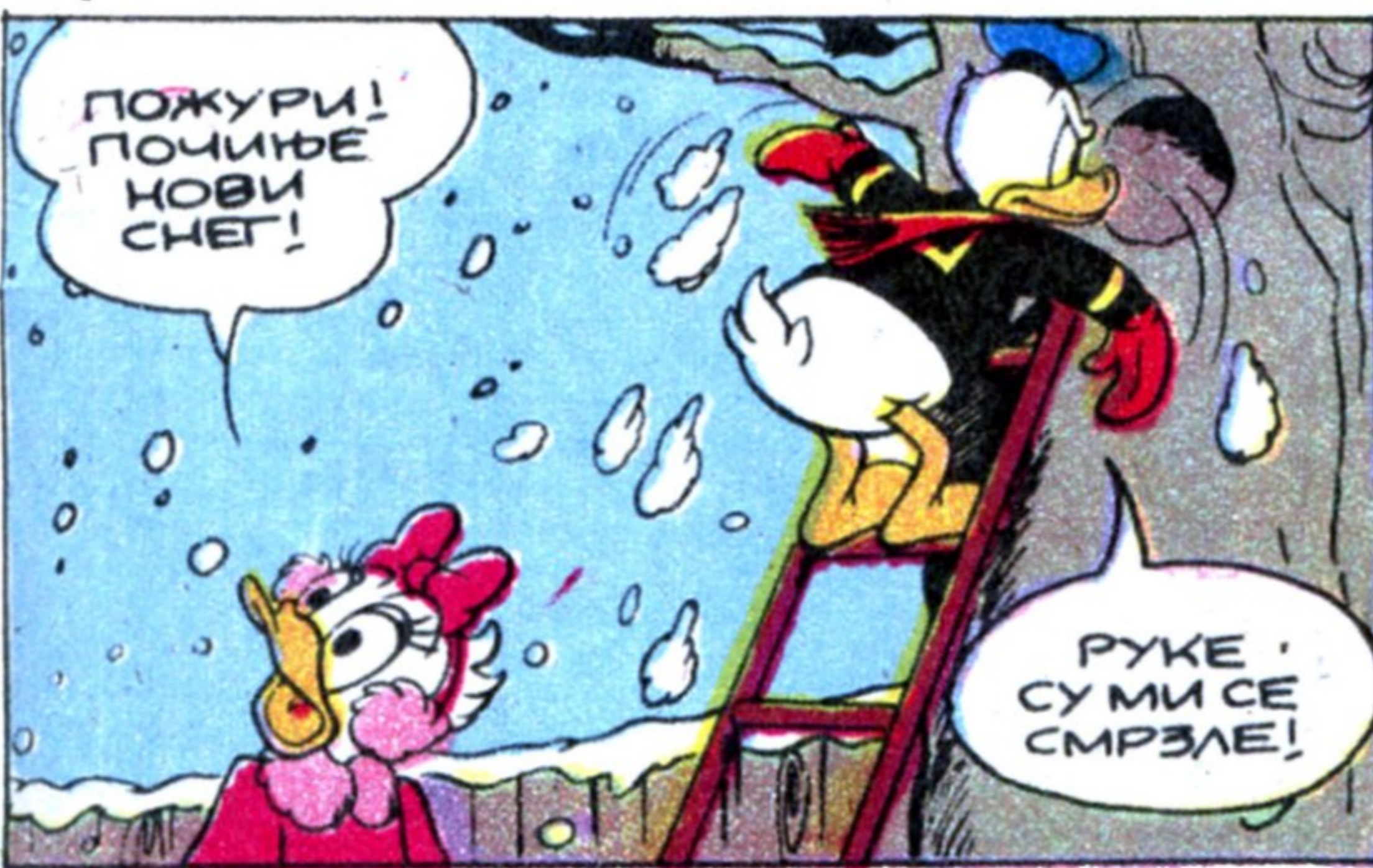
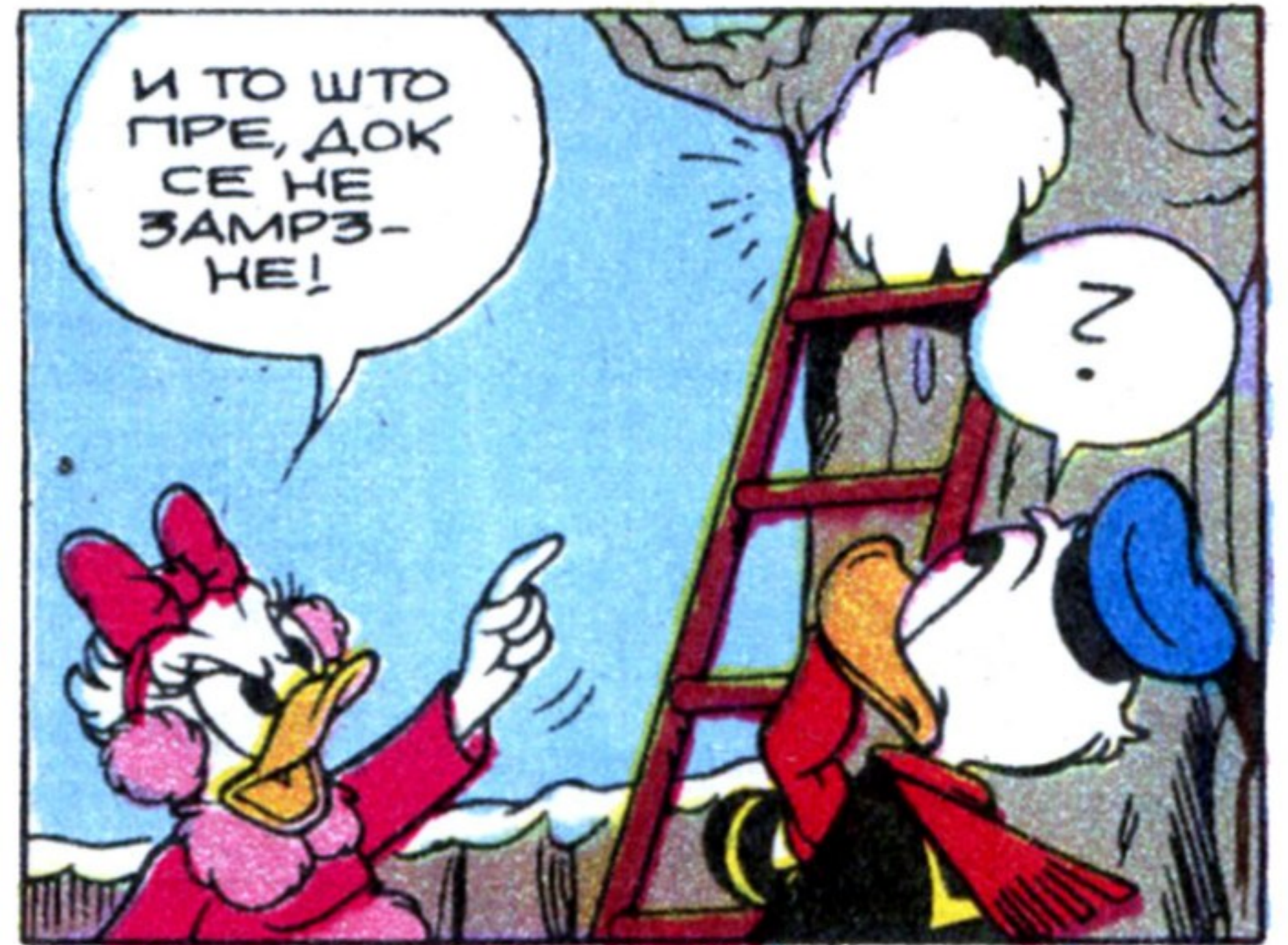
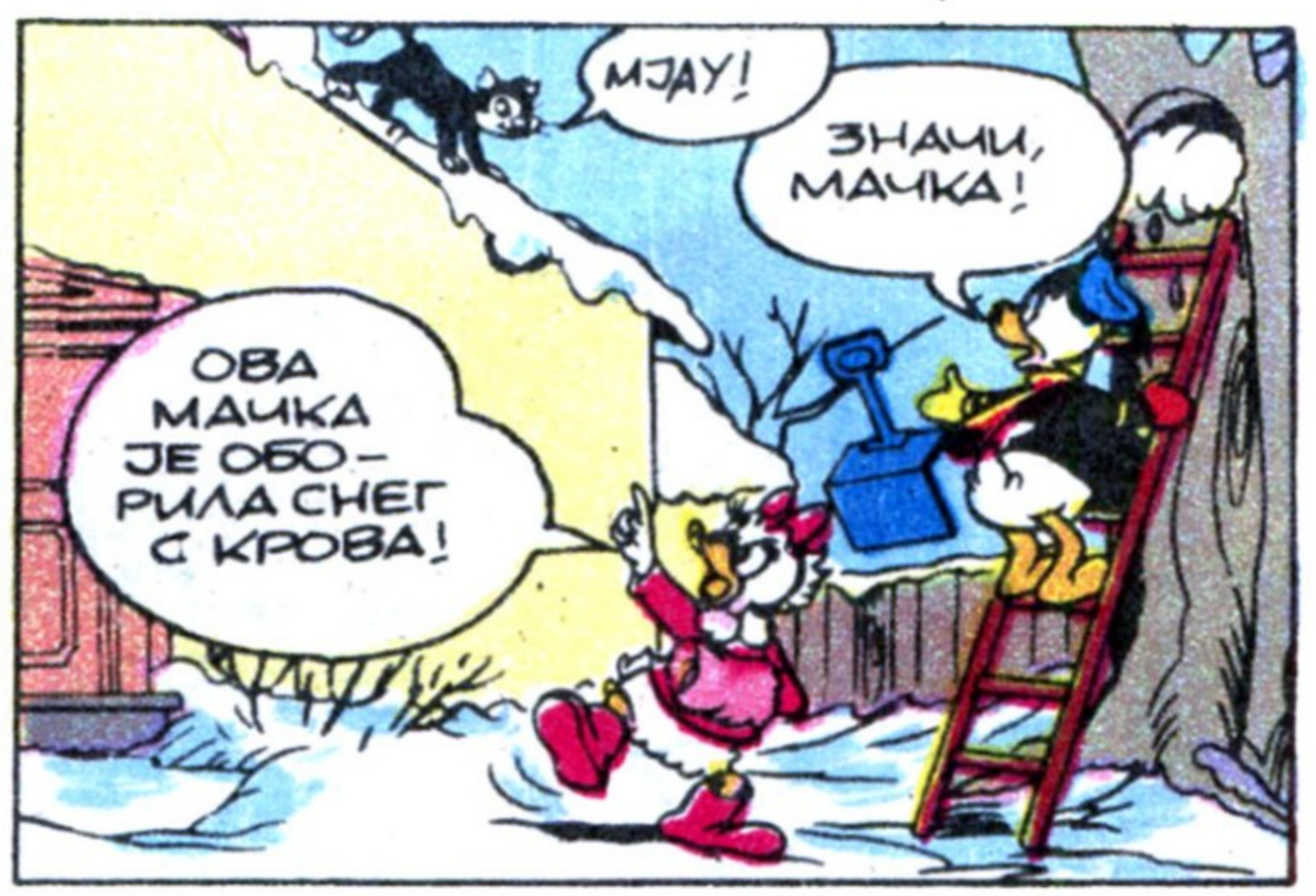
ЧИП
И
ДЕЈА:

ВЕВЕРИЦЕ НЕВАЉАЛИЦЕ

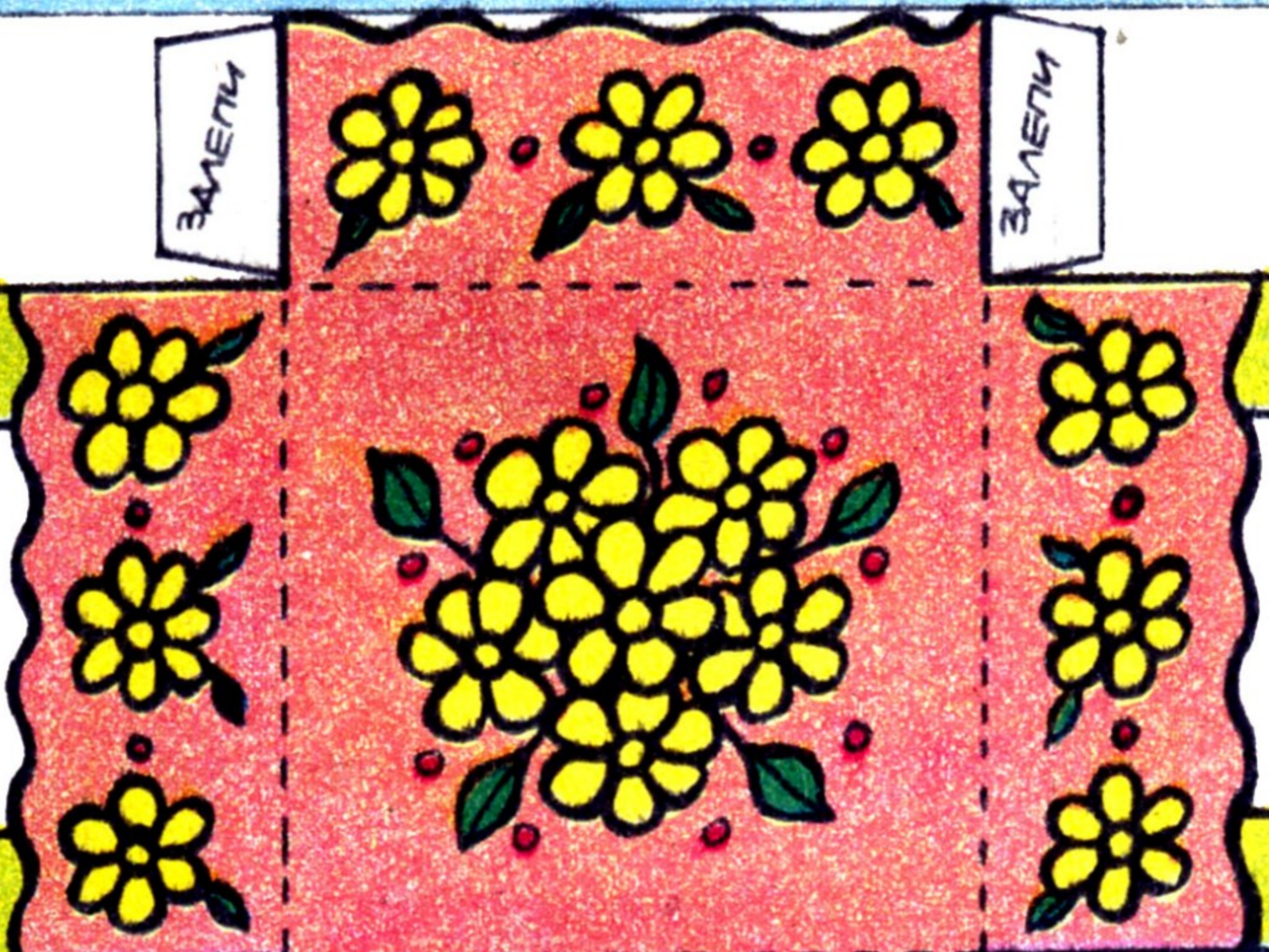

ЗАЛЕПИ

ЗАЛЕПИ

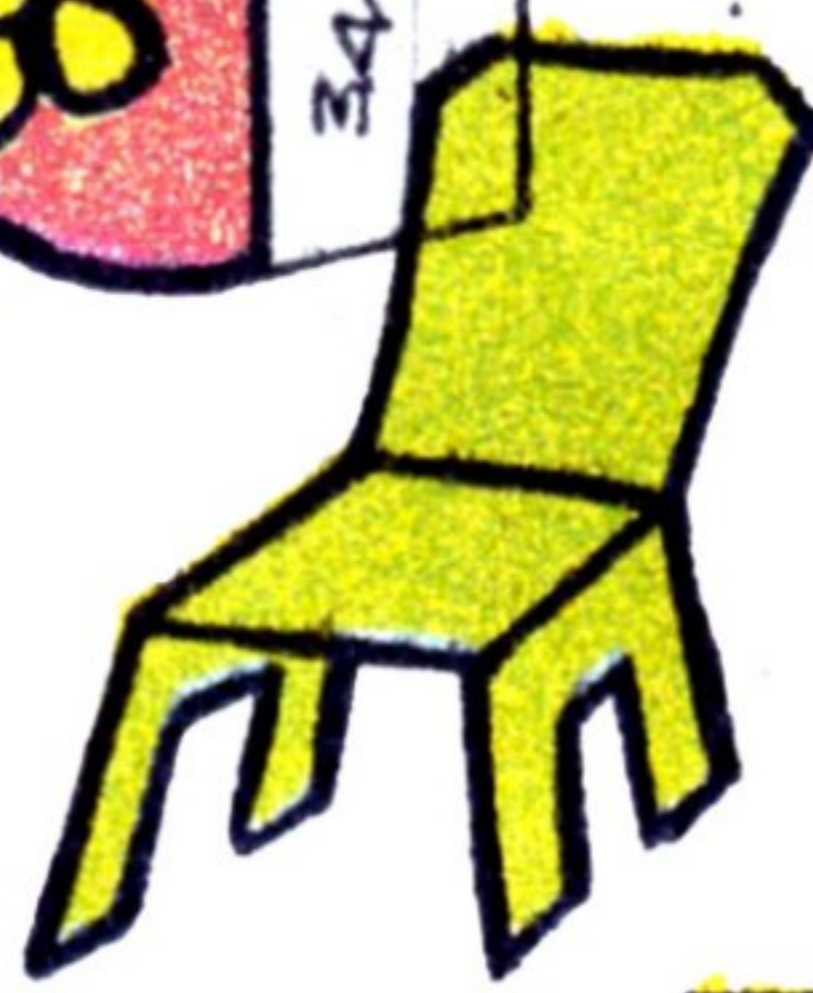
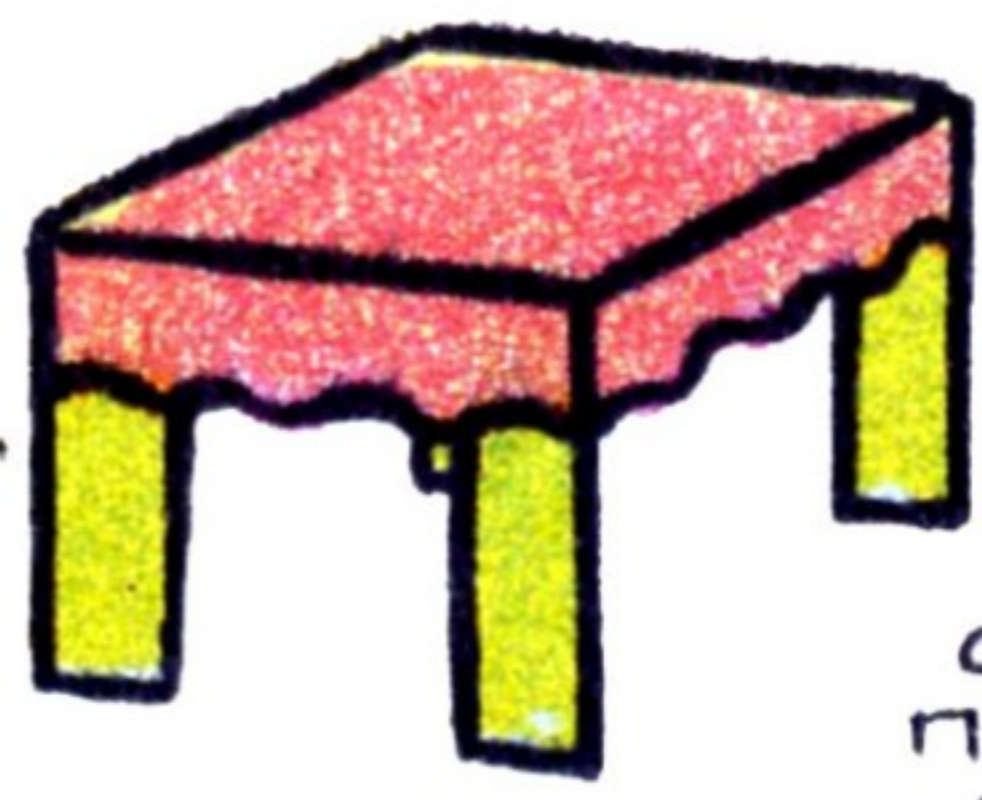
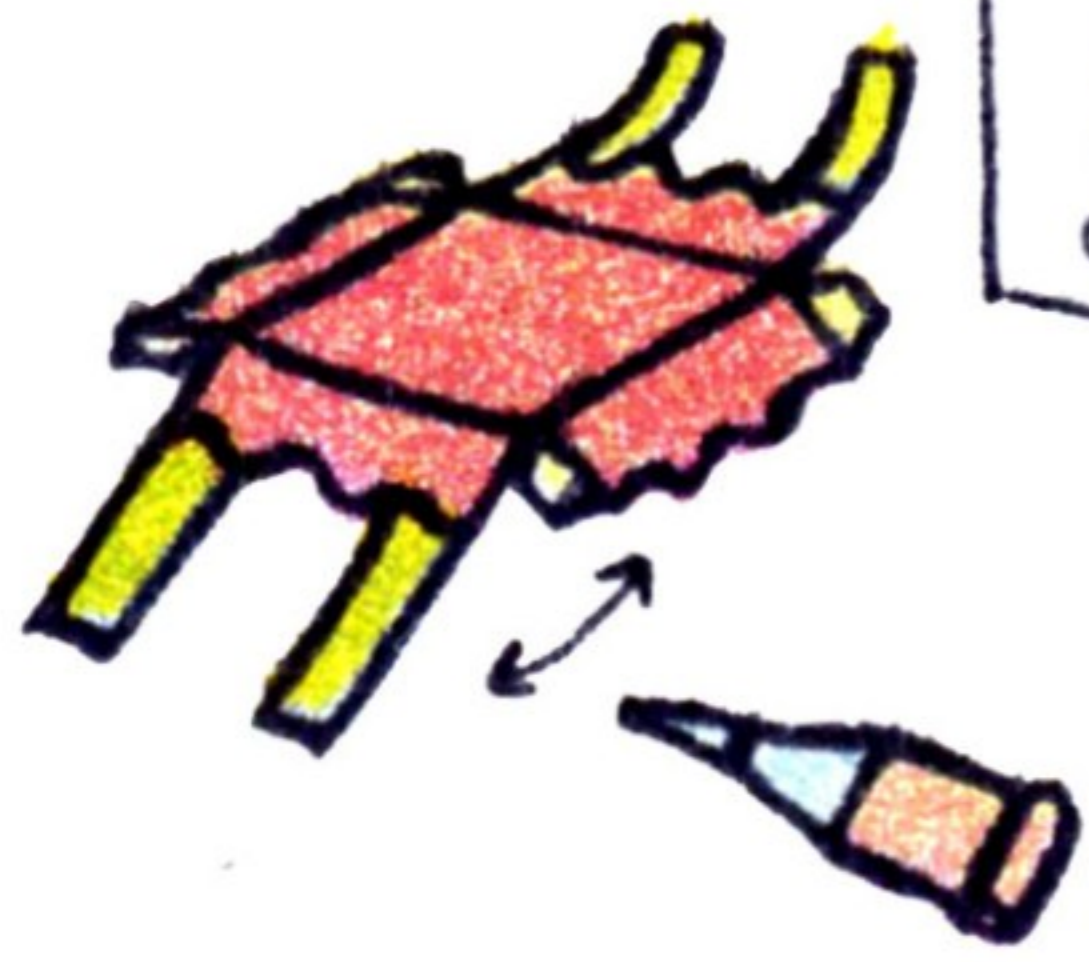
СТО

ЗАЛЕПИ

ЗАЛЕПИ

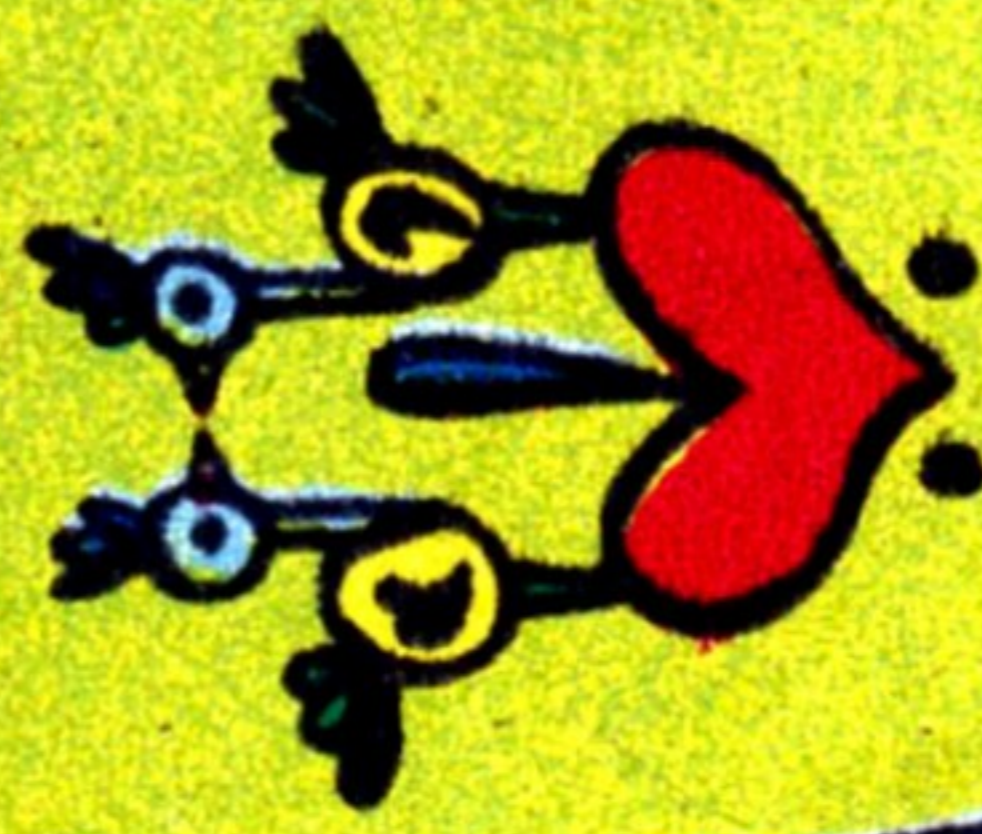
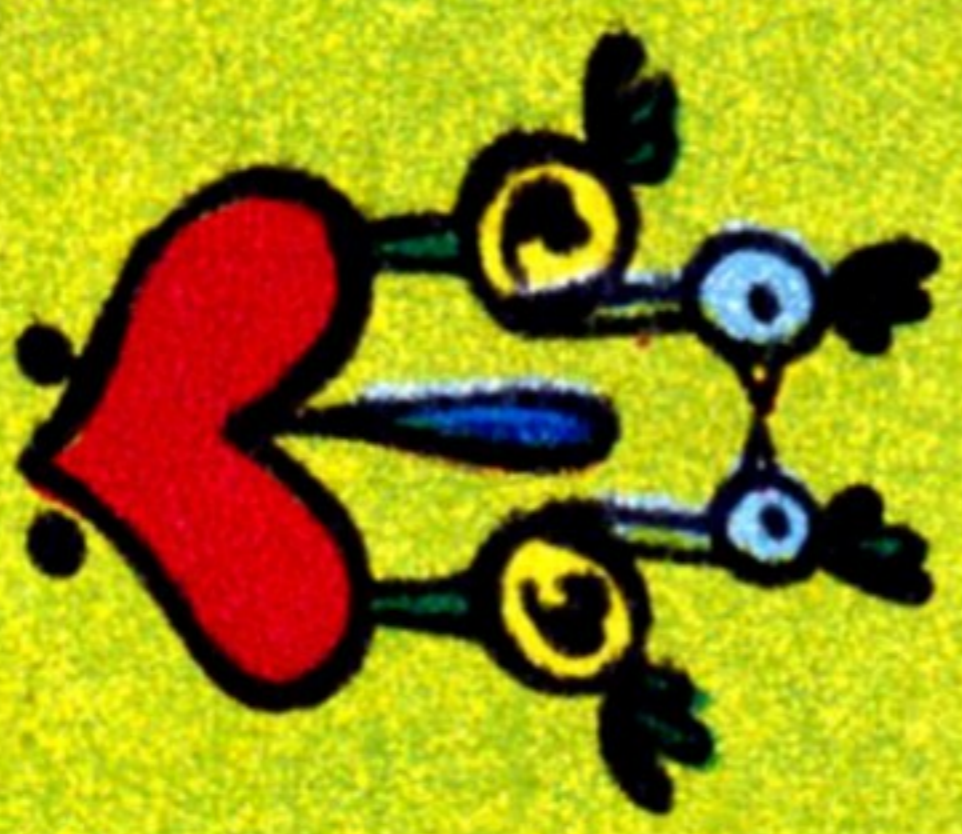
СВЕ
ДЕЛОВЕ
ЗАЛЕПИ
НА
КАРТОН
ПА
ИСЕЦИ.

ОВАКО СЕ
ПРАВЕ СТО
И СТОЛИЦЕ.

СТОЛИЦА

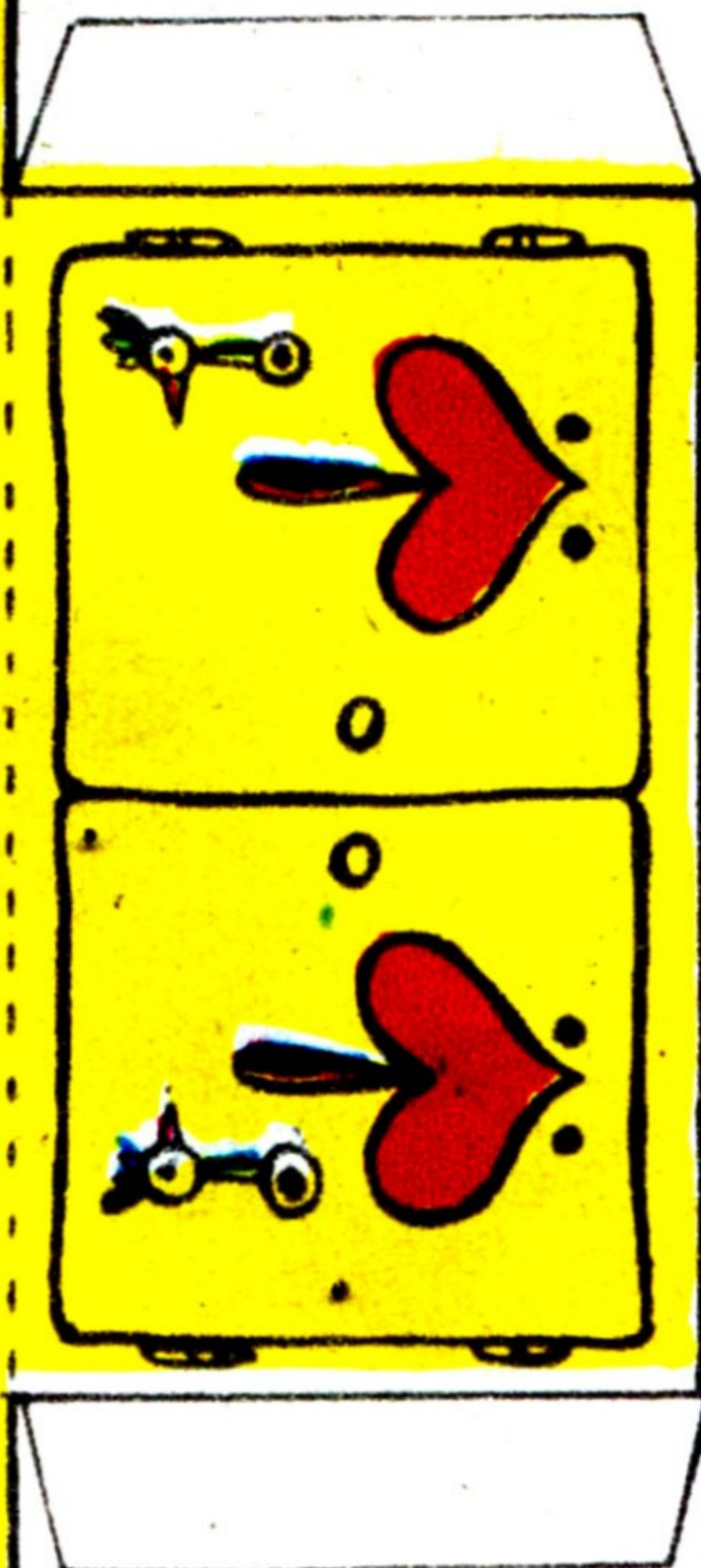
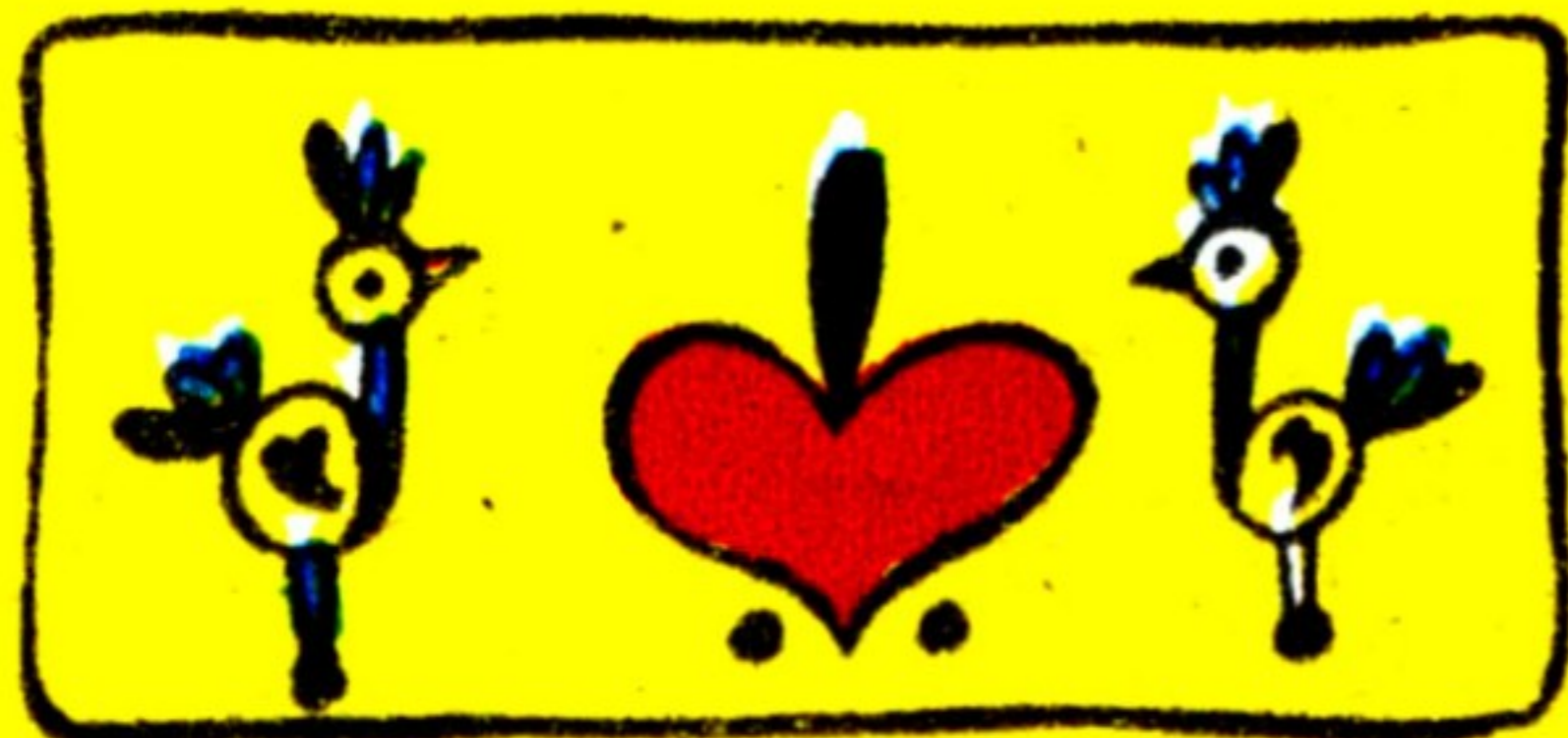
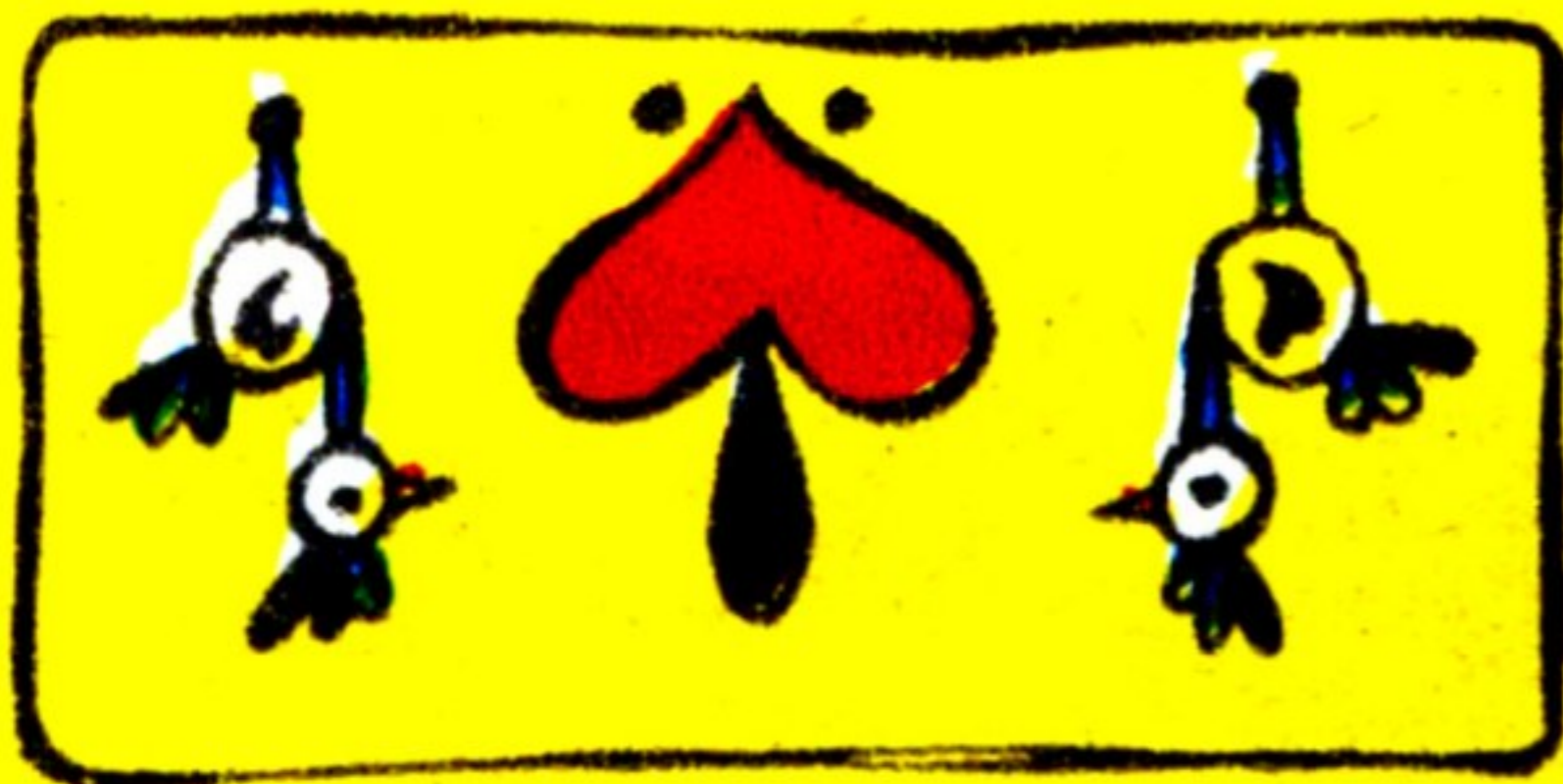
СТОЛИЦА

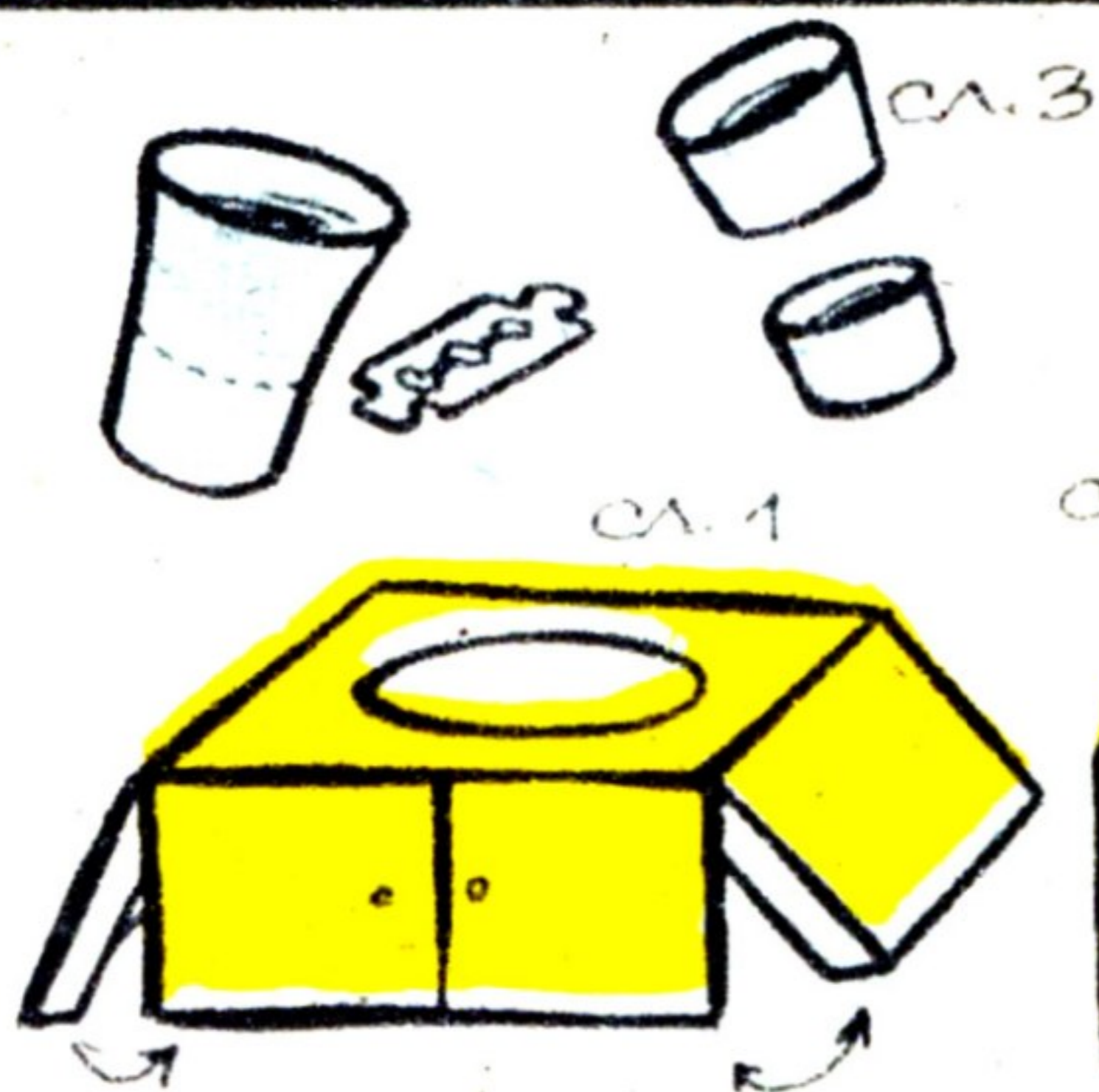
ПРЕСАВИЈ
ПО ЦРТИЦАМА.

ЗАС В6

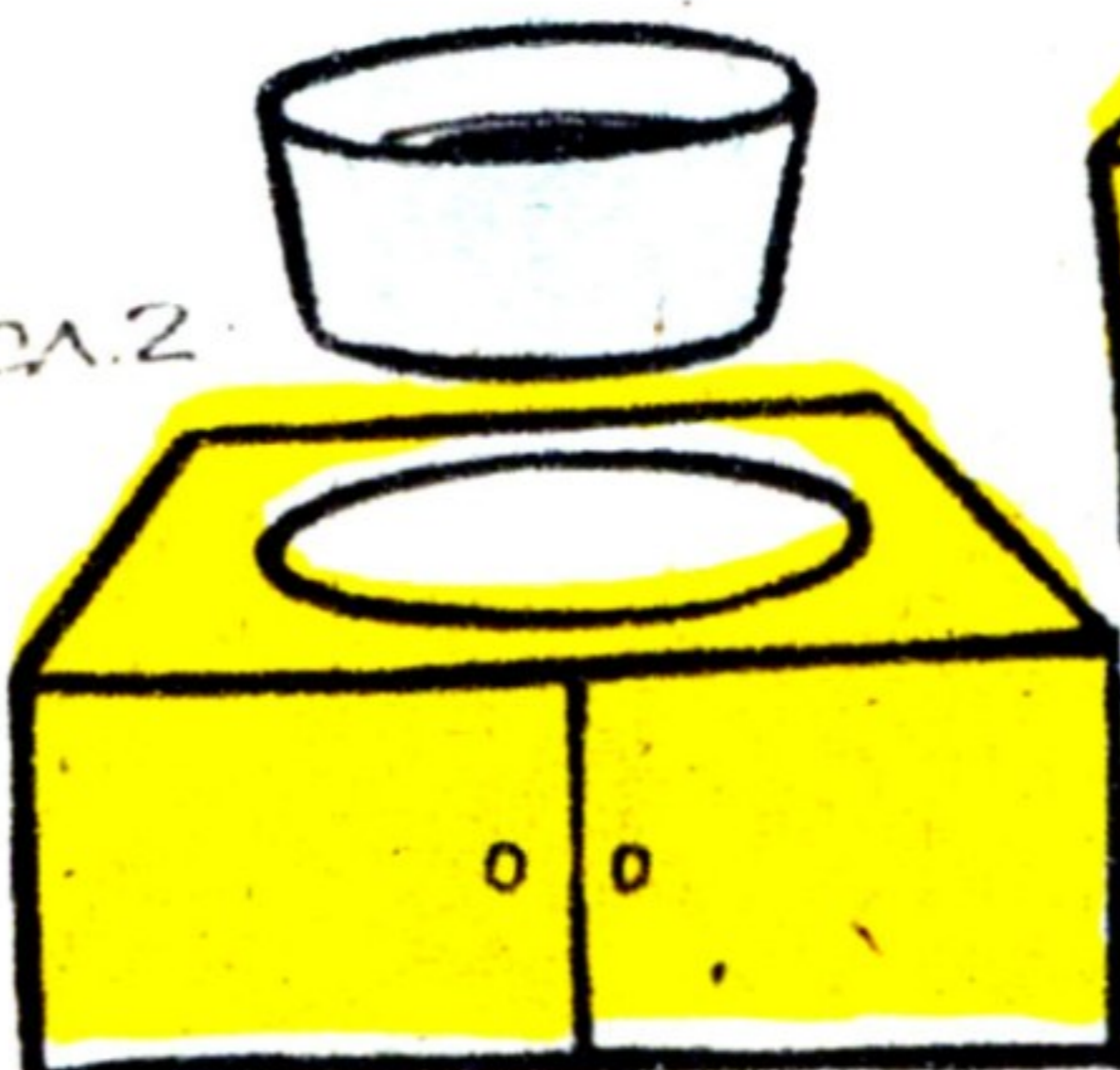
БАКА КАТИНА КУХИЊА

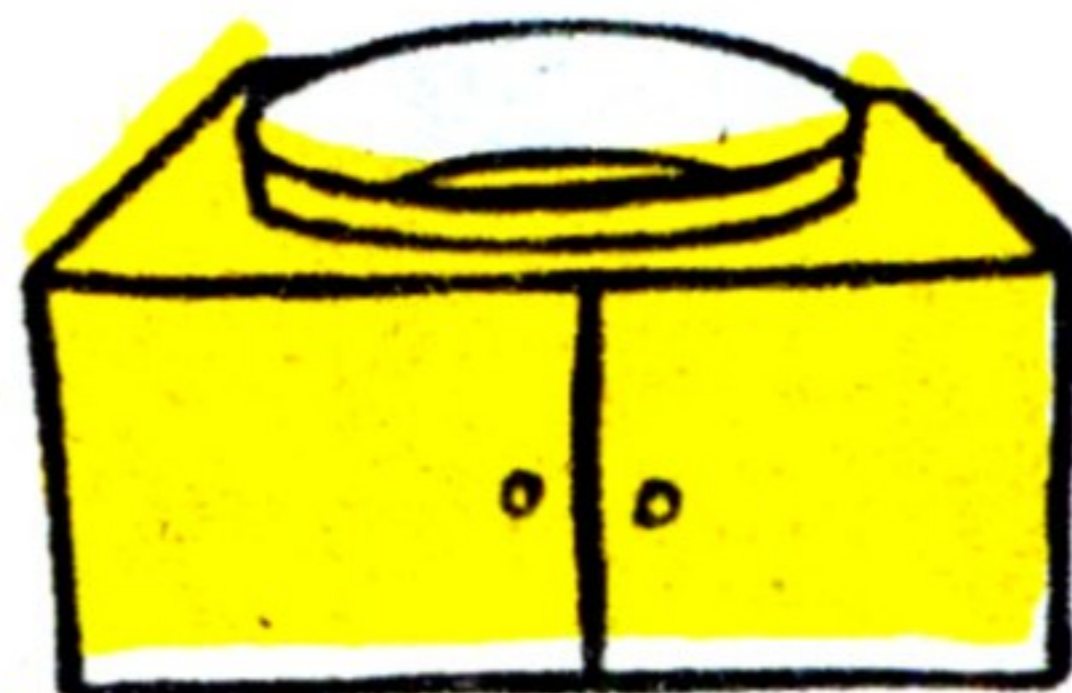
СУДОПЕ-
РУ ФОРМИ-
РАЈ КАО
НА
СЛИКАМА
1 И 2.
ЧАШУ ОД
КИСЕЛОГ
МЛЕКА
ПРЕСЕЦИ
ИСПОД
ПОЛОВИНЕ,
ПА
УГЛАВИ
У ОКРУГЛИ
ОТВОР
СУДОПЕРЕ
(СЛ. 2 И 4).

сл. 2

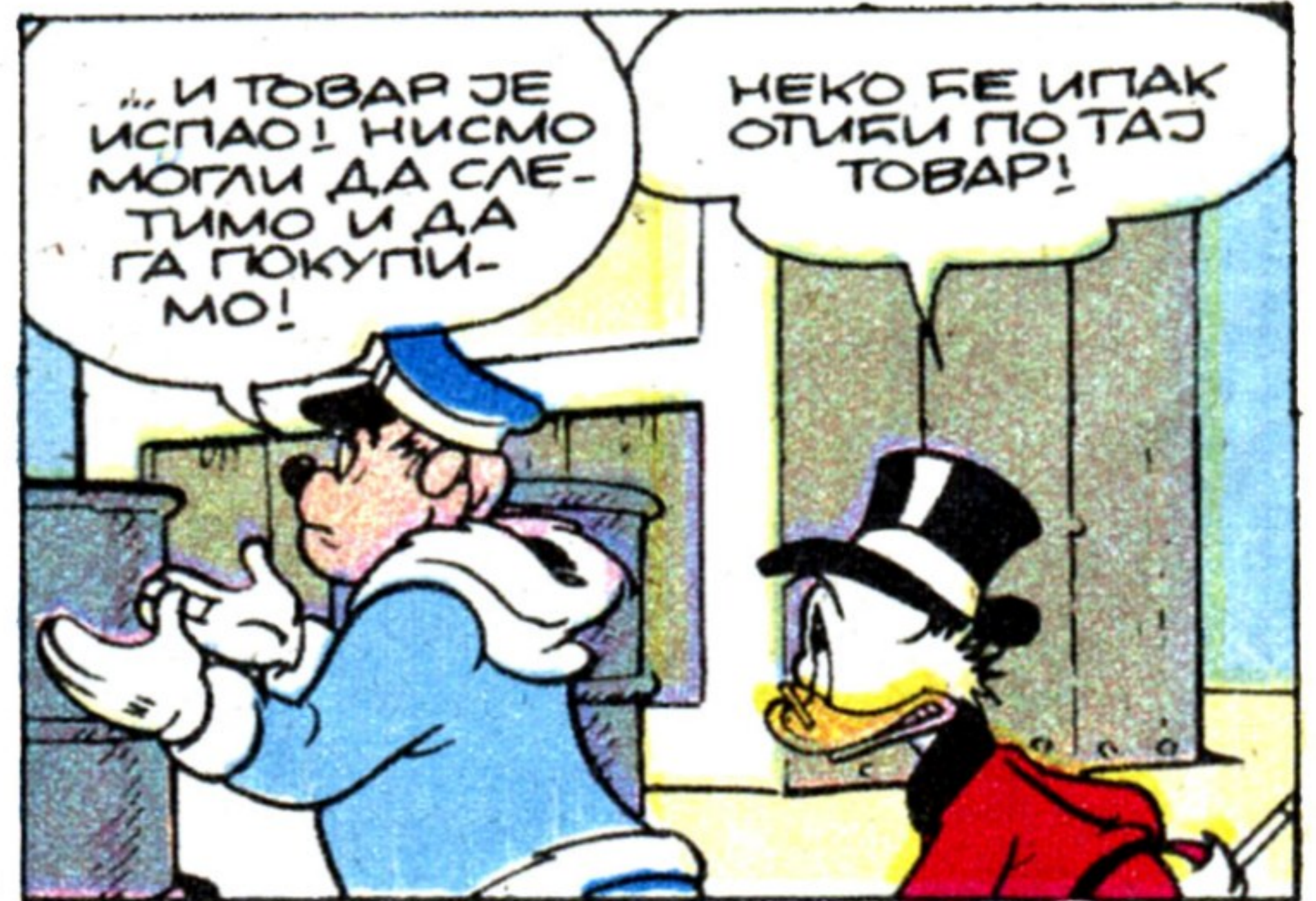
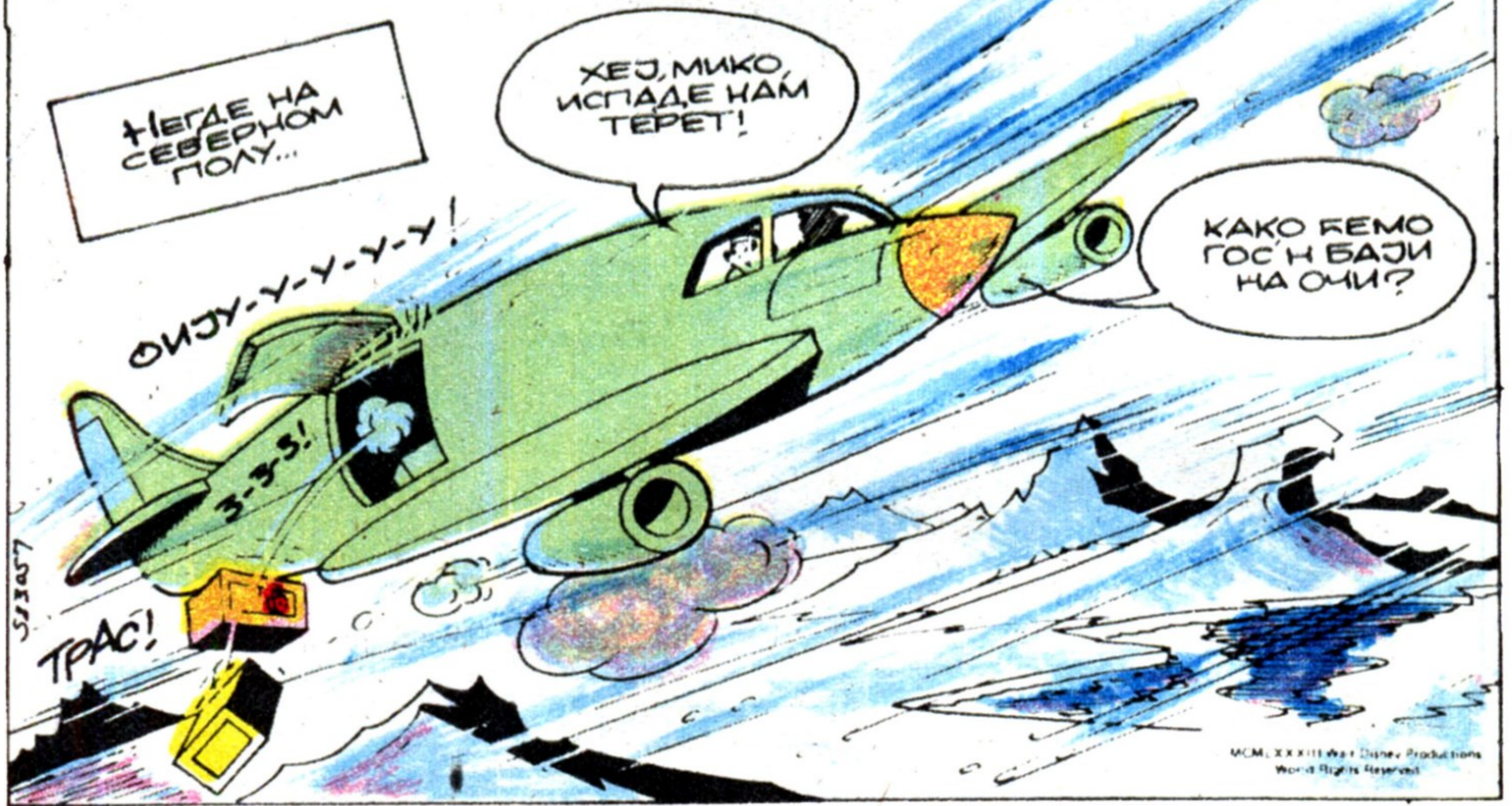
сл. 4

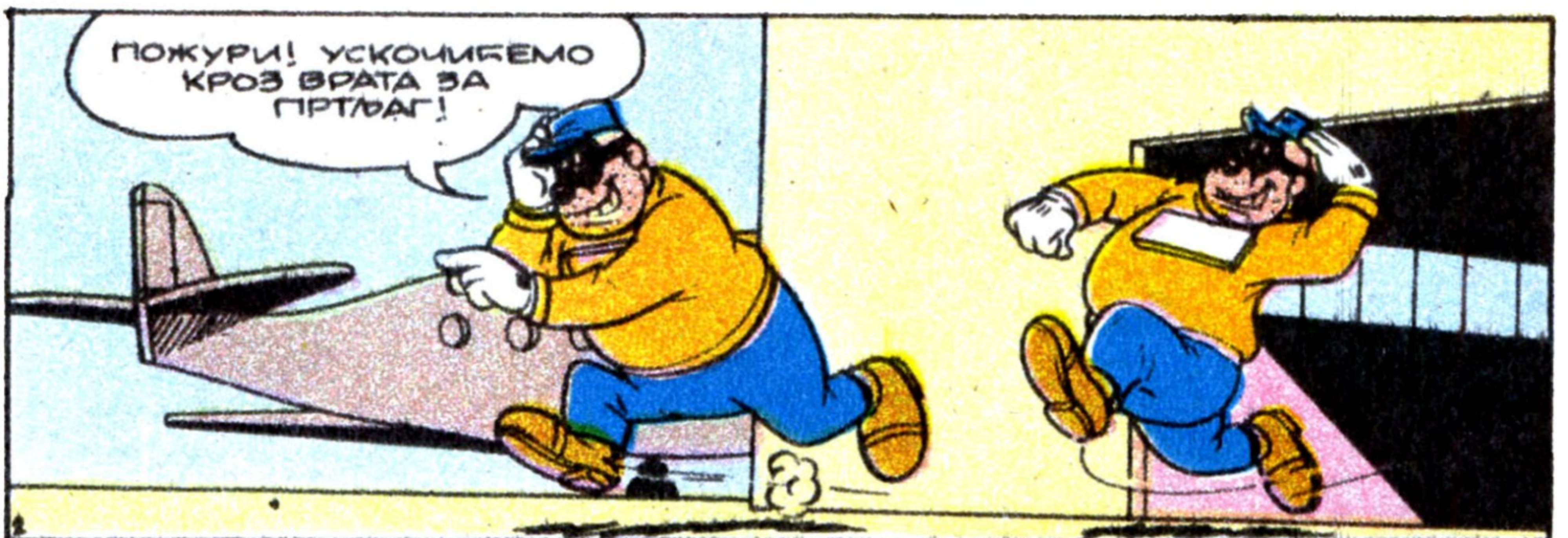
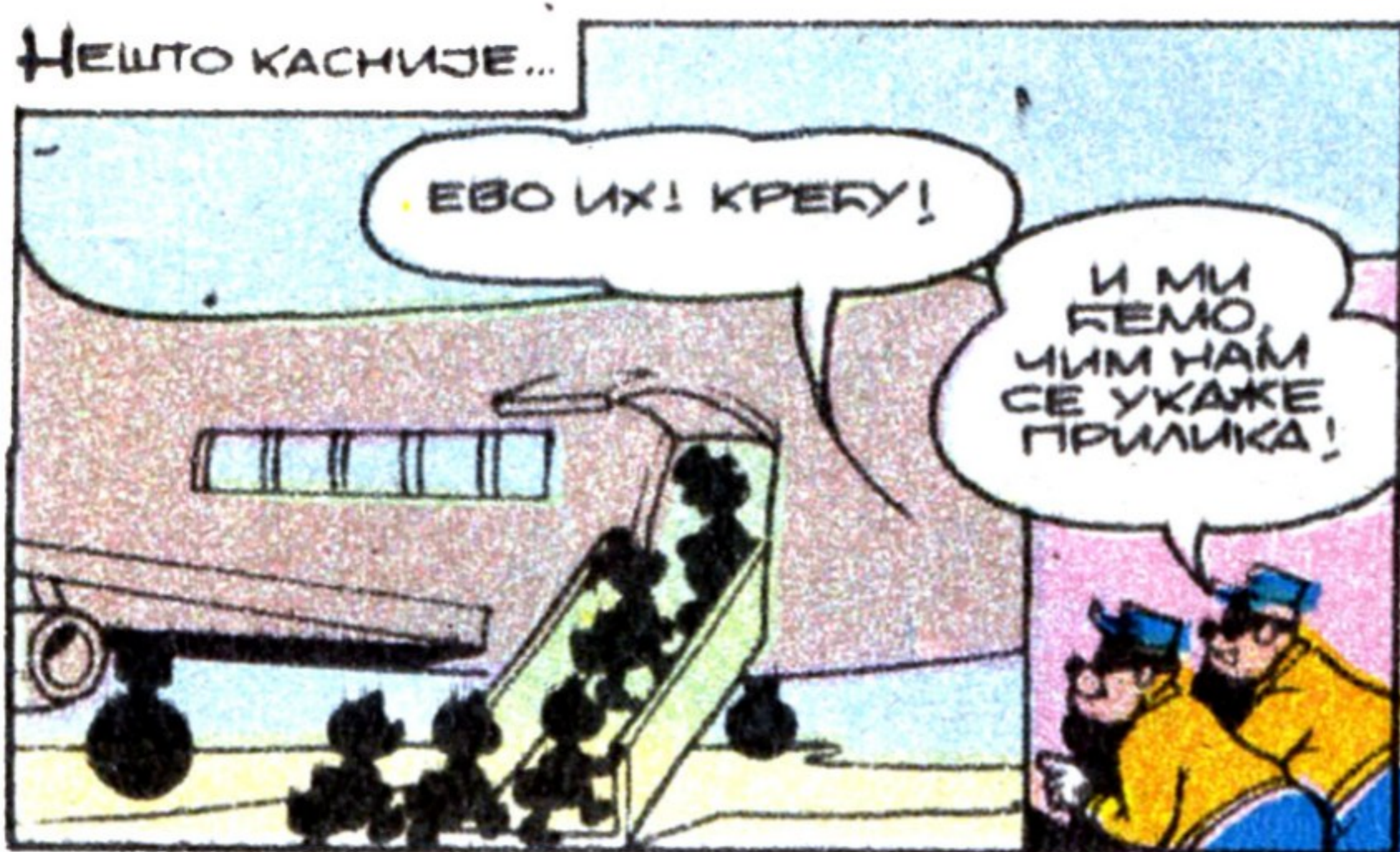
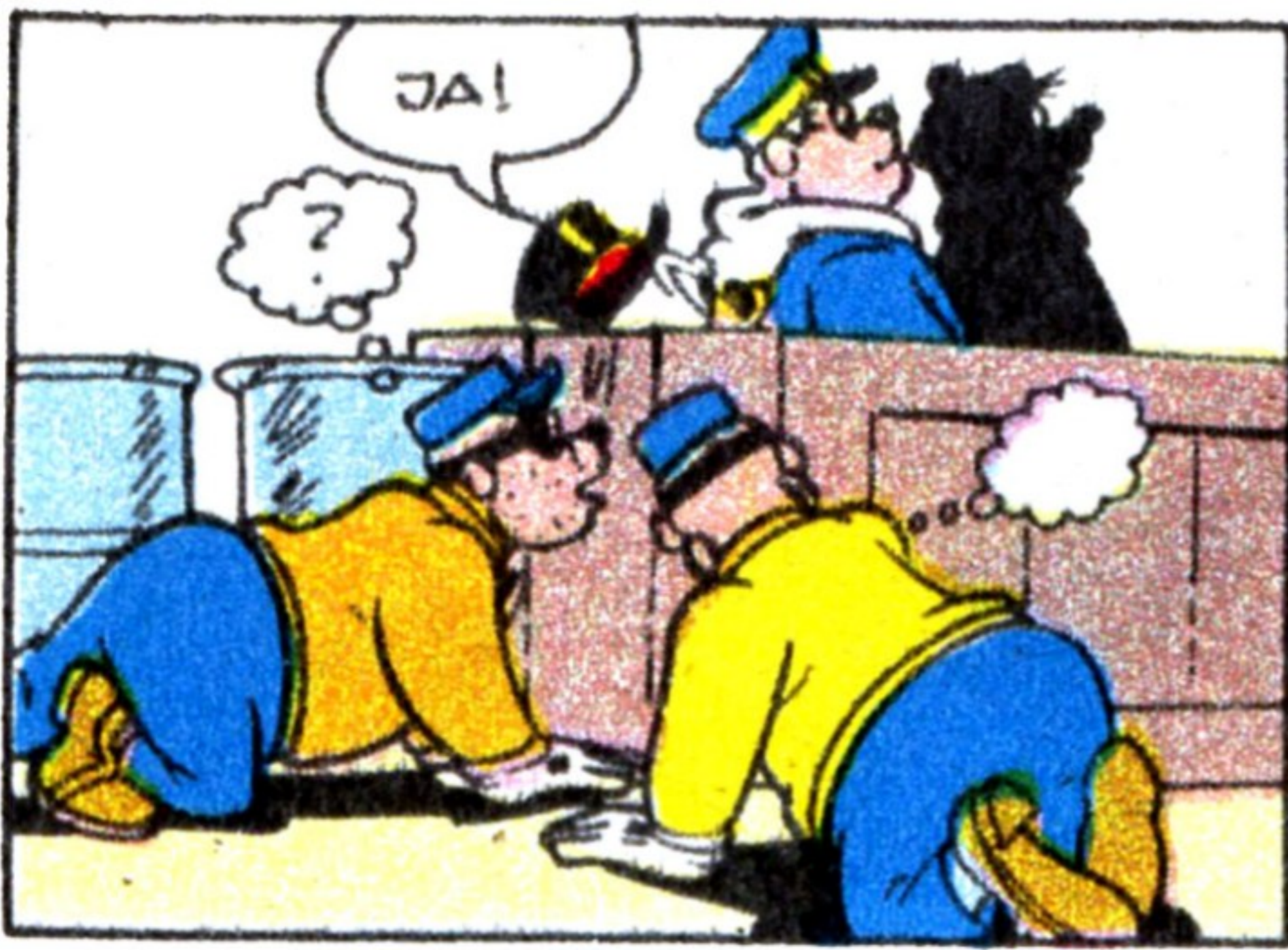

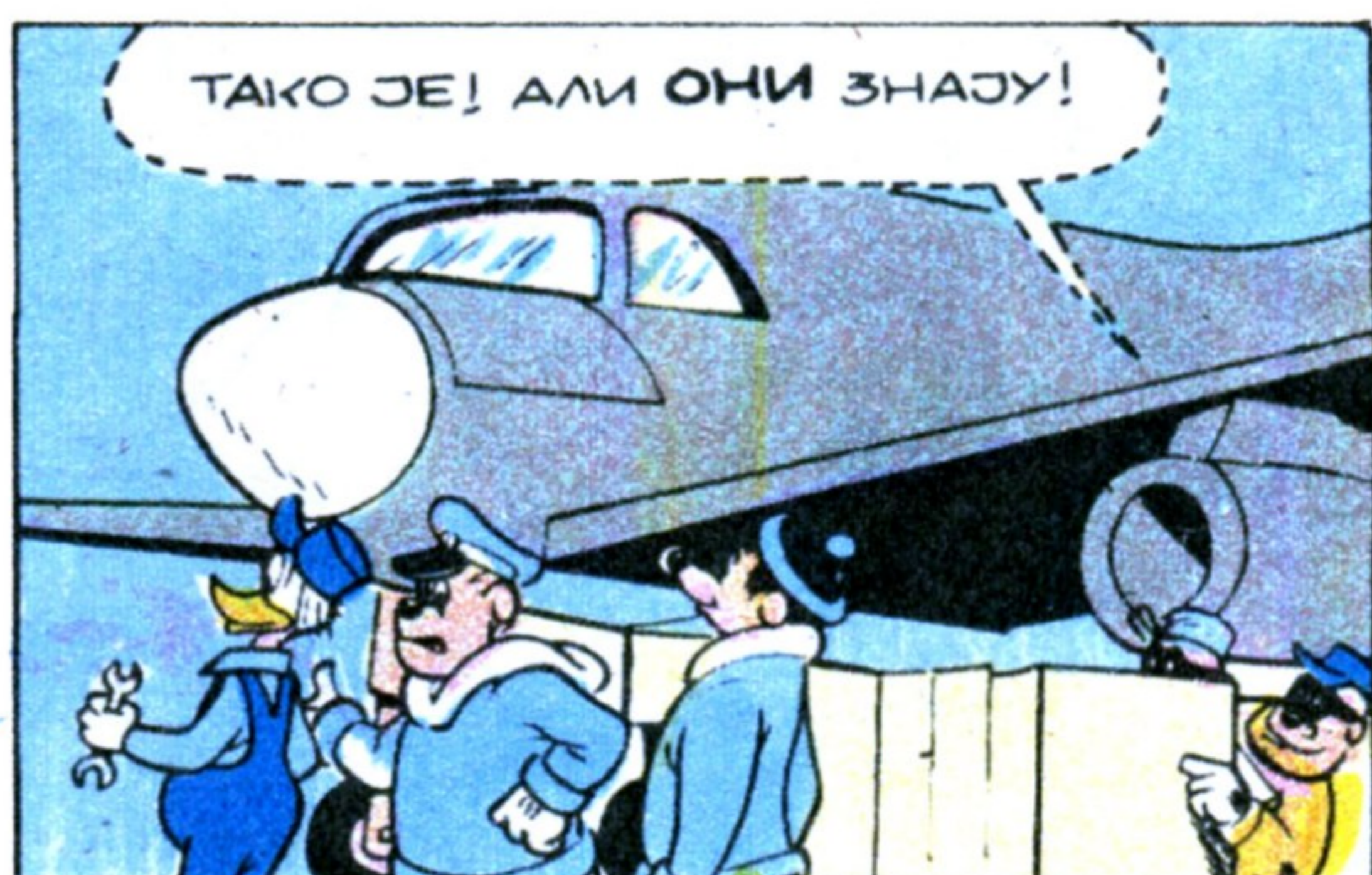
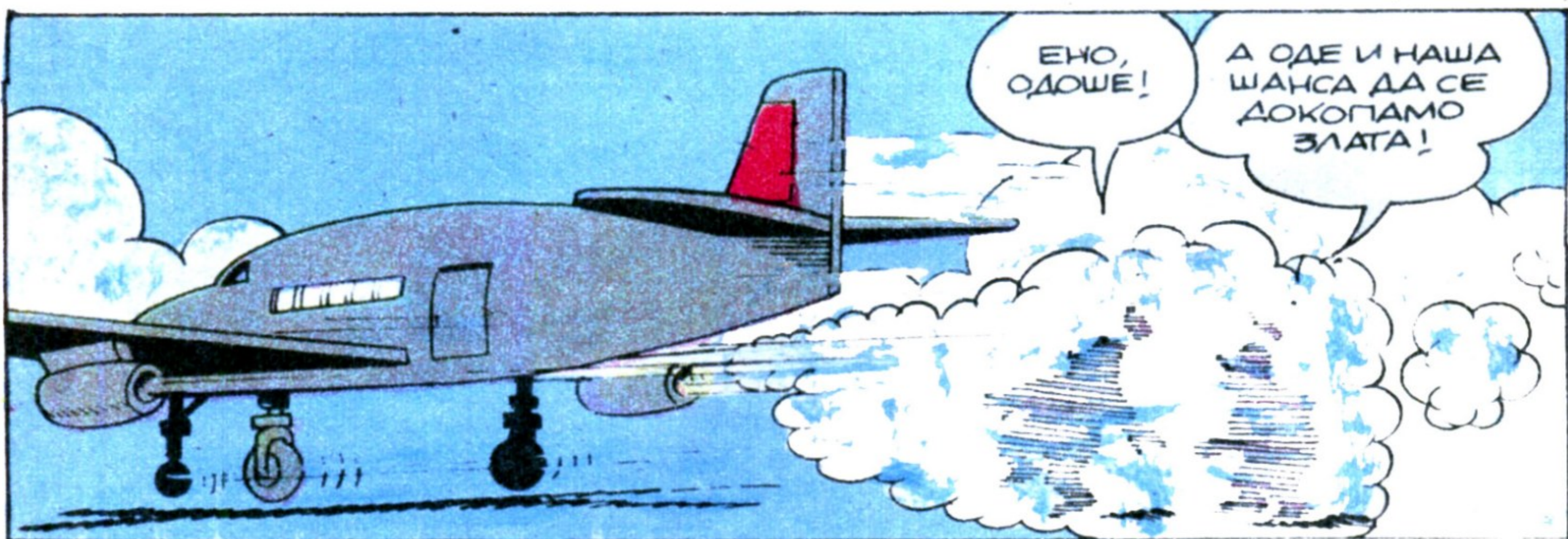
НАСТАВАК У
СЛЕДЕЋЕМ
БРОЈУ

Тлаја
Тлашак:

У ЗЕМЉИ ПОЛАРНОГ МЕДВЕДА

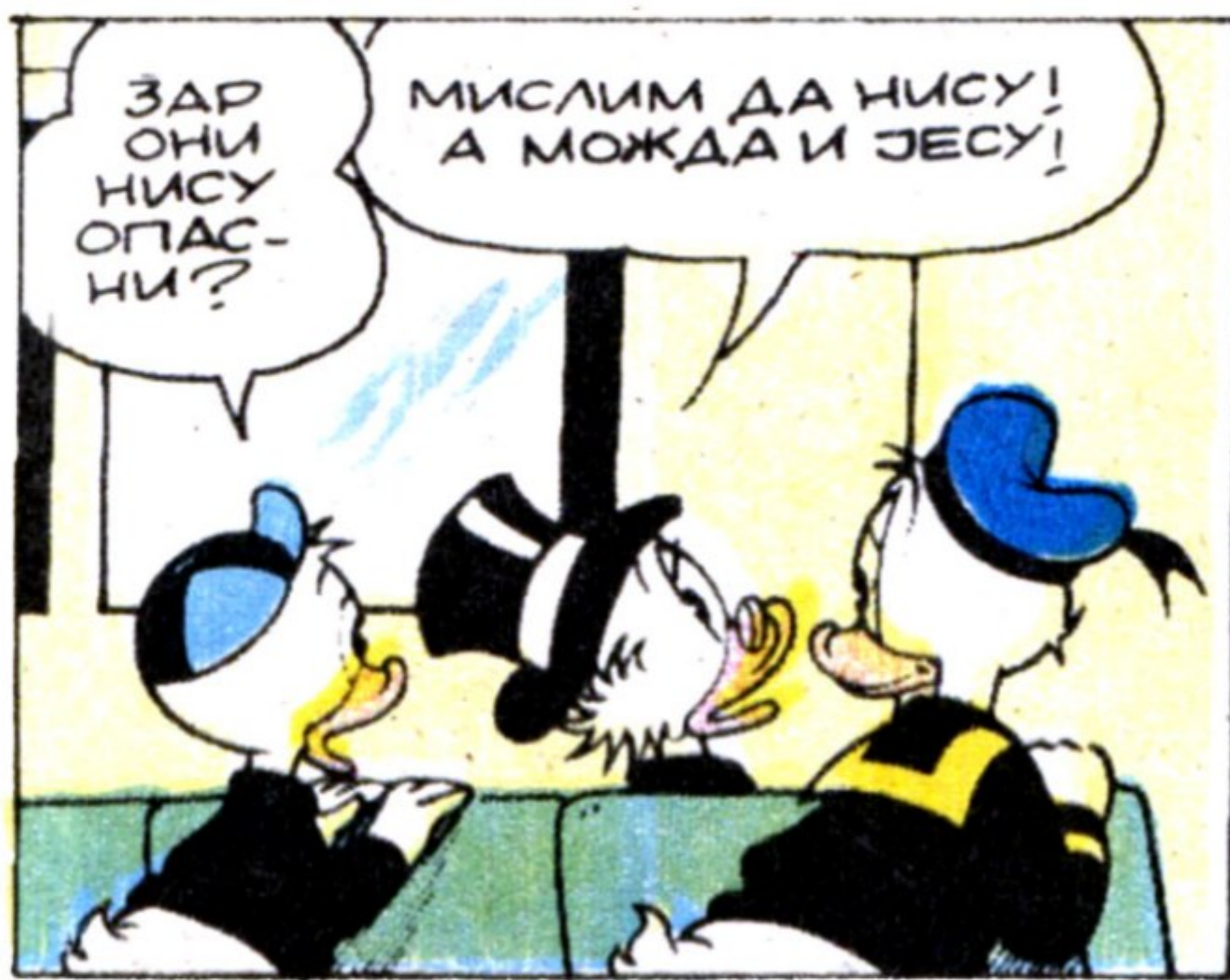

ЗАР ОНИ
НИСУ
ОПАС-
НИ?

МИСЛИМ ДА НИСУ!
А МОЖДА И ЈЕСУ!

АЛИ ЗА ТОЛИКО ЗЛАТА
ВРЕДИ РЕСКИРАТИ!

МНОГО
ЧАСОВА
КАСНИЈЕ...

КОНАЧНО! СЕВЕРНИ
ПОЛ!

ОПА!

ЛЕЛЕ!

ТРУТ!

СТ!
ПУ!
ТРУТ!

ОПЕТ
ТРОКИРА МО-
ТОР! РЕКАО САМ
ВАМ ДА НЕБЕ
ДУГО ИЗДР-
ЖАТИ!

САМО ДА
ИЗДРЖИ ДО
БАЗИНОГ ЗЛАТА!
А ПОСЛЕ БЕМО
ЛАКО!

ОВДЕ БЕМО СЛЕТЕТИ!
А ДАЉЕ, САОНИЦАМА!

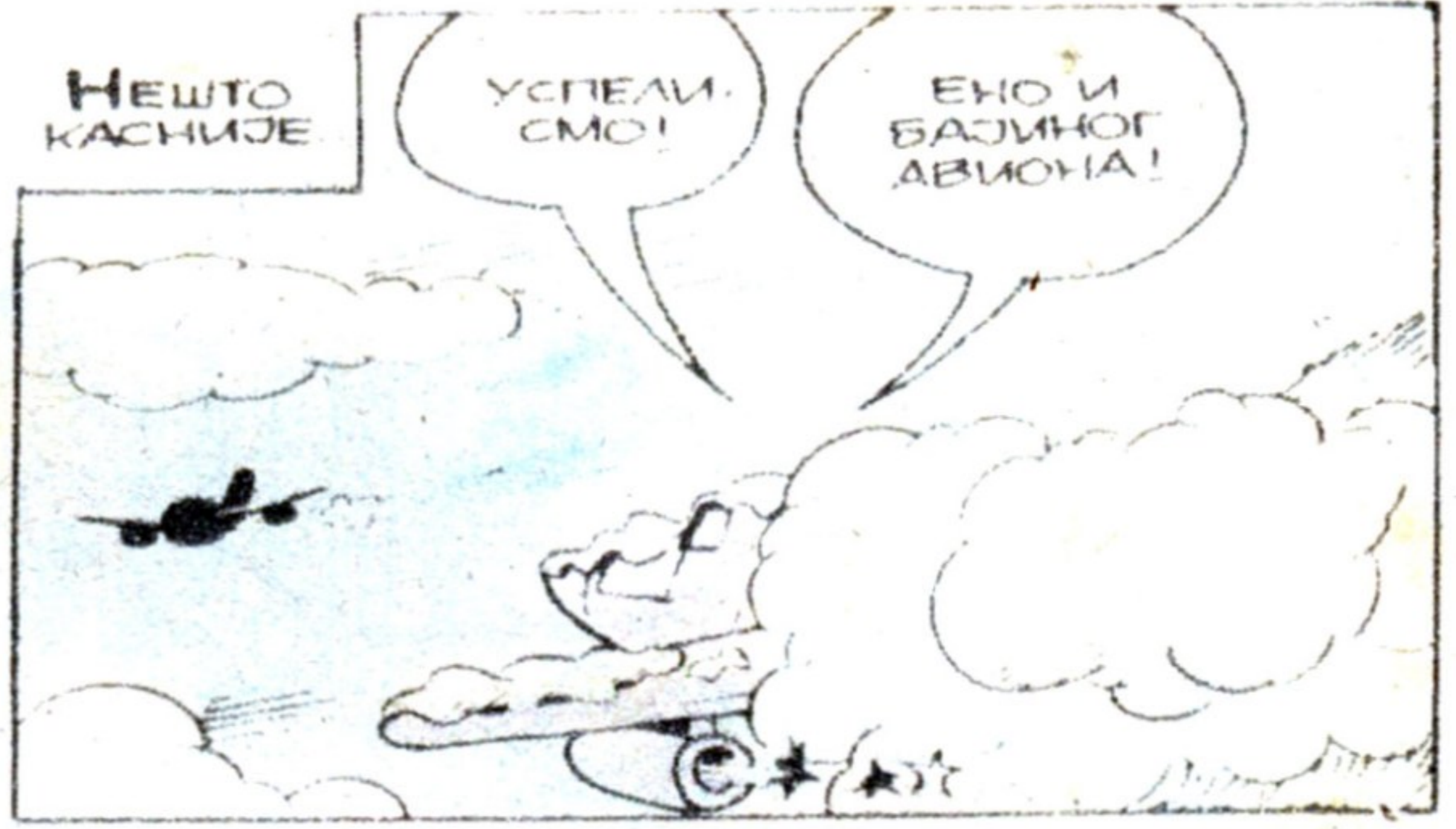
ДА СПАКУЈЕМО СТВАРИ!
УСКРО СТИЖЕМО!

И ТАКО...

КАО ДА ПОЧИЊЕ
НЕВРЕМЕ,
ДЕДА
БАЈО!

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ ТАКО!
НАДАМ СЕ ДА НЕБЕ
ДУГО ПОТРАЈАТИ!

У МЕЂУВРЕМЕНУ...

А КУДА БЕМО САД, СТРИЧЕ БАЈО?

ДО НАЈБЛИЖЕГ МЕСТА ГДЕ МОЖЕМО ИЗНАЈМИТИ САОНИЦЕ СА ПСЕКОМ ЗАПРЕГОМ!

ЗАР НЕ БИСМО МОГЛИ ПРВО МАЛО ДА СЕ ОДМОРИМО, ГА ОНДА ДА КРЕНЕМО?

ОДМОР? А МОЈЕ ЗЛАТО? ШТА С ЊИМ?

ПРВО ДА ГА ПРОНАЂЕМО, А ОНДА СЕ ОДМАРАЈТЕ ДО МИЛЕ ВОЂЕ!

КАКО ТИ КАЖЕШ, СТРИЧЕ!

УСКОРУ...

МОМЦИ, ДЕДА БАЈИ СЕ СТВАРНО ЖУРИ!

НАРАВНО! ТОЛИКО ЗЛАТА НИЈЕ МАЛА СТВАР!

КАО ДА ЧУЈЕМ АВИОН... ПОГЛЕДАЈТЕ!

СТВАРНО!

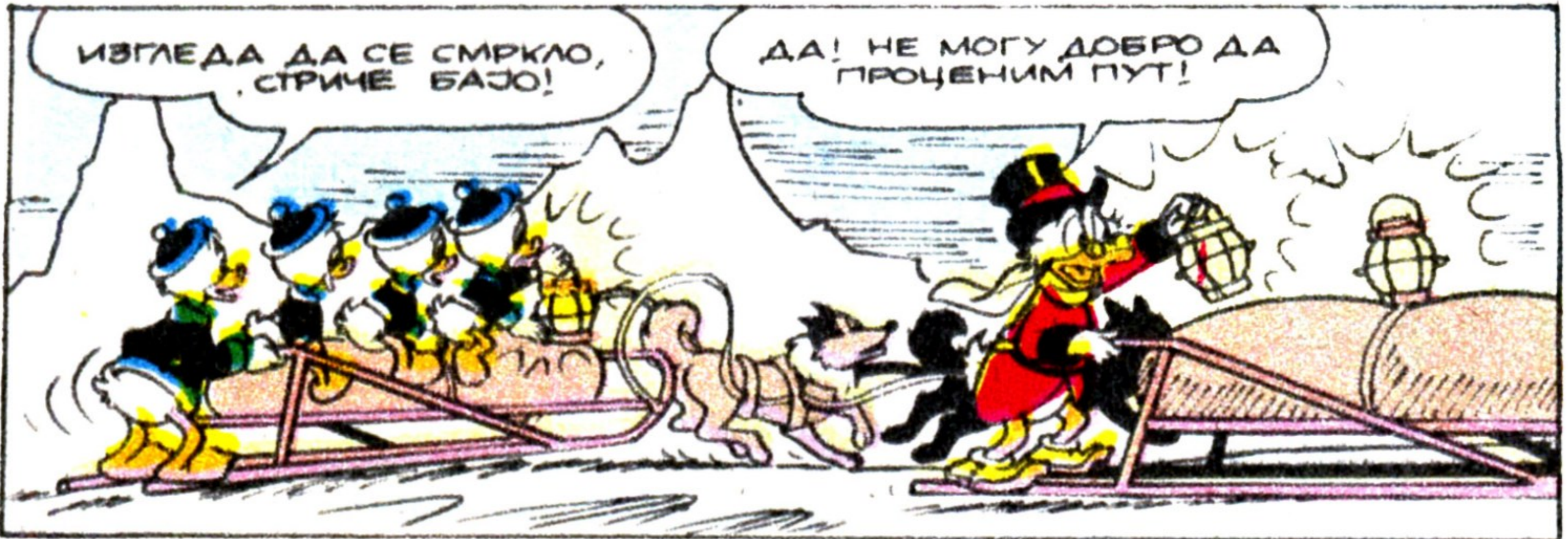
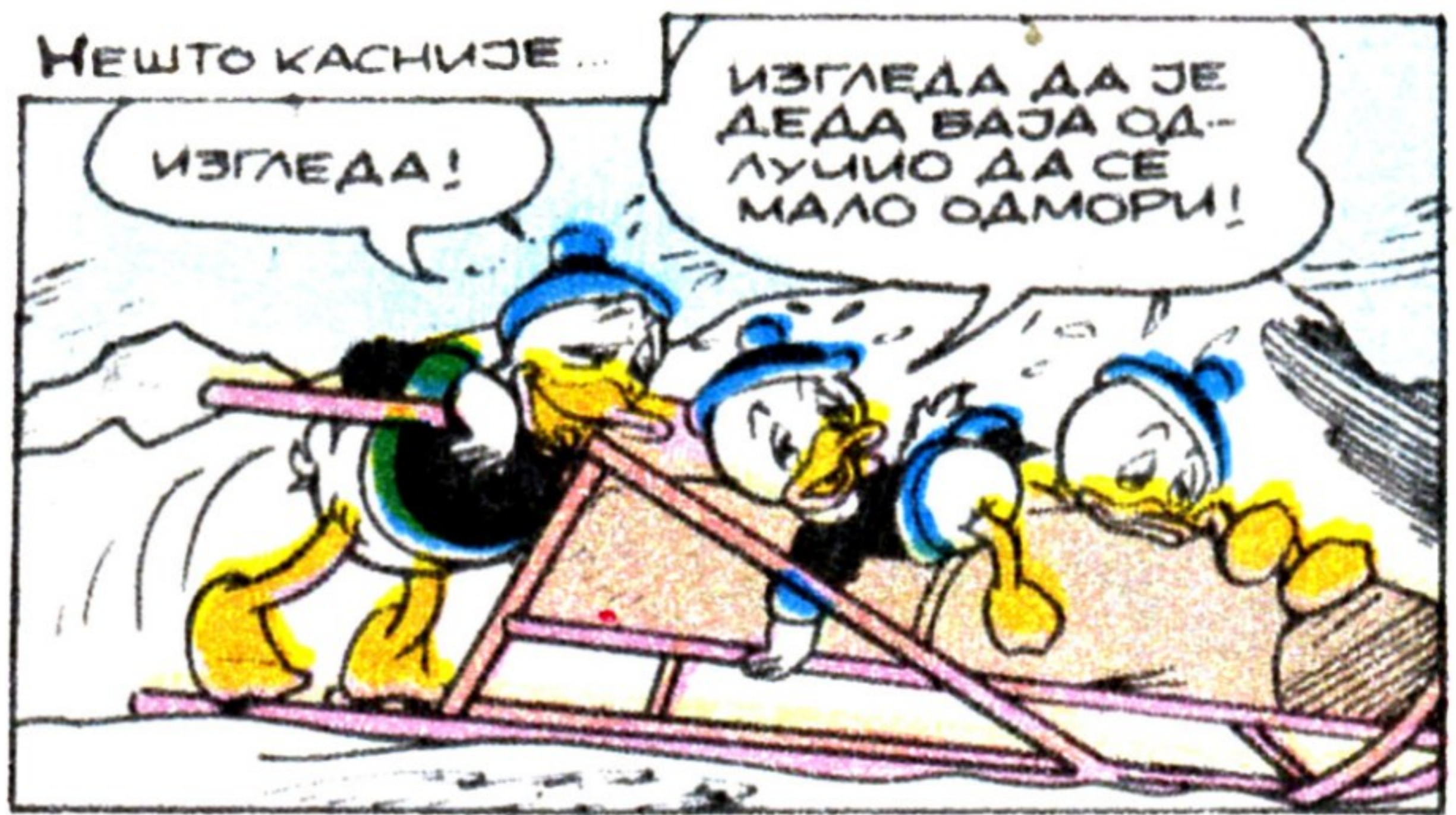

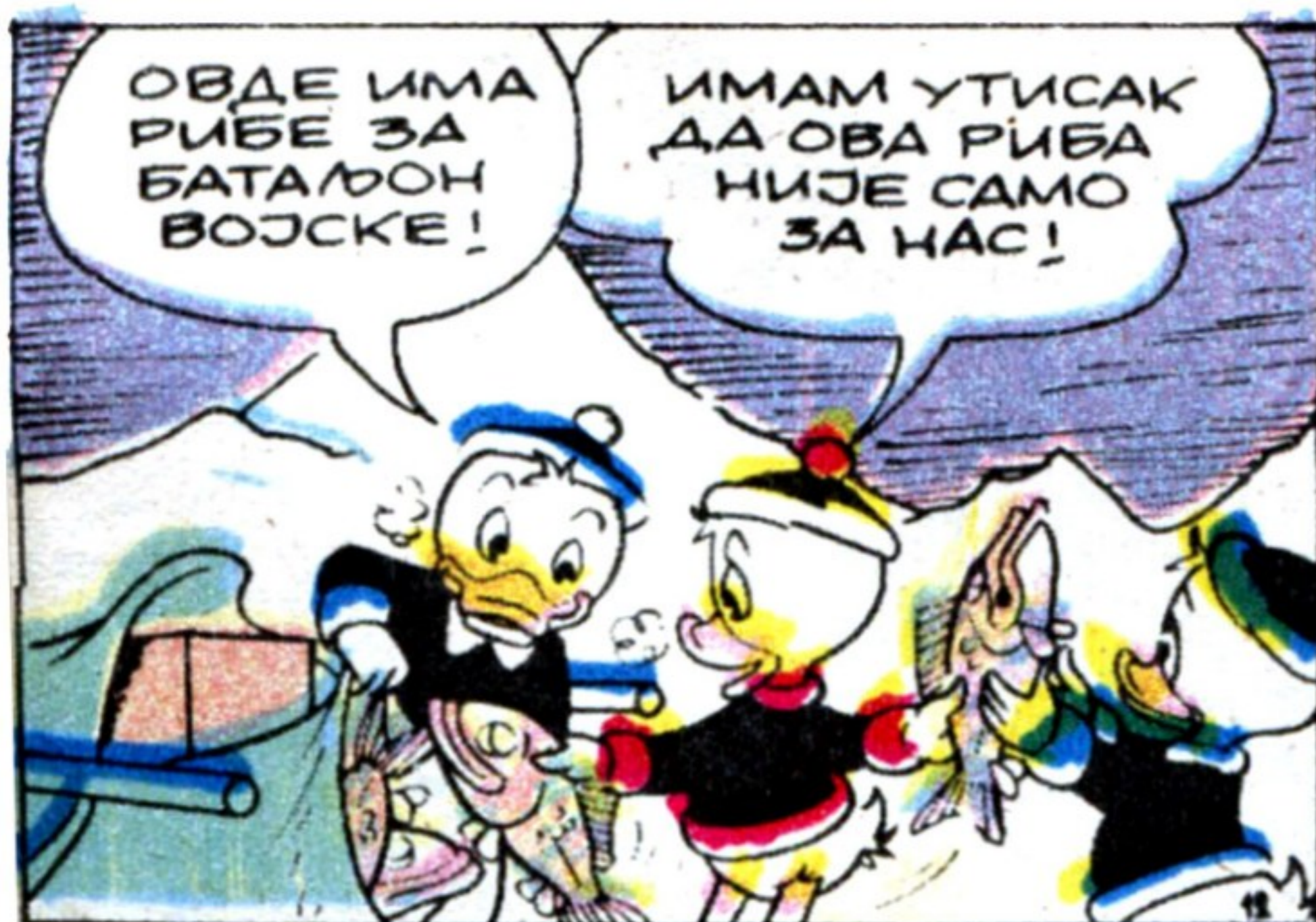
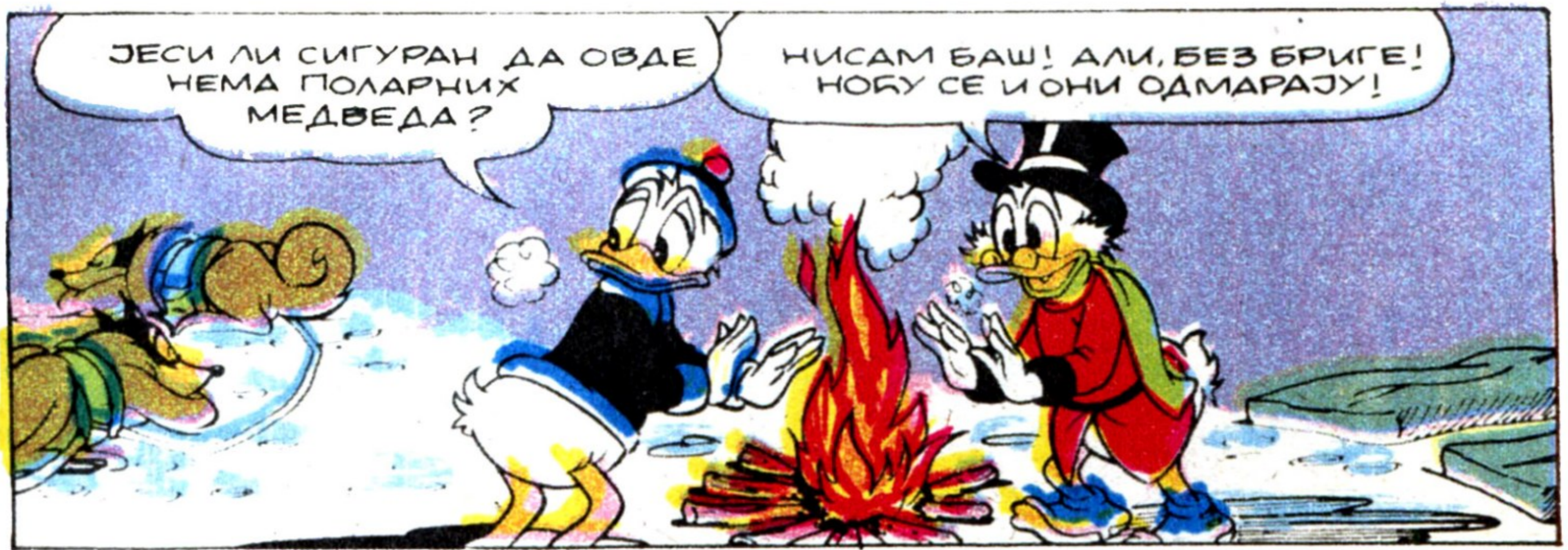
ХЕЈ, ГА ТО ЈЕ ТЕРЕТНИ АВИОН КОЈИ ЈЕ ПРЕНОСИО ДЕДА БАЈИНО ЗЛАТО!

ТАКО ЈЕ, РАЈО!

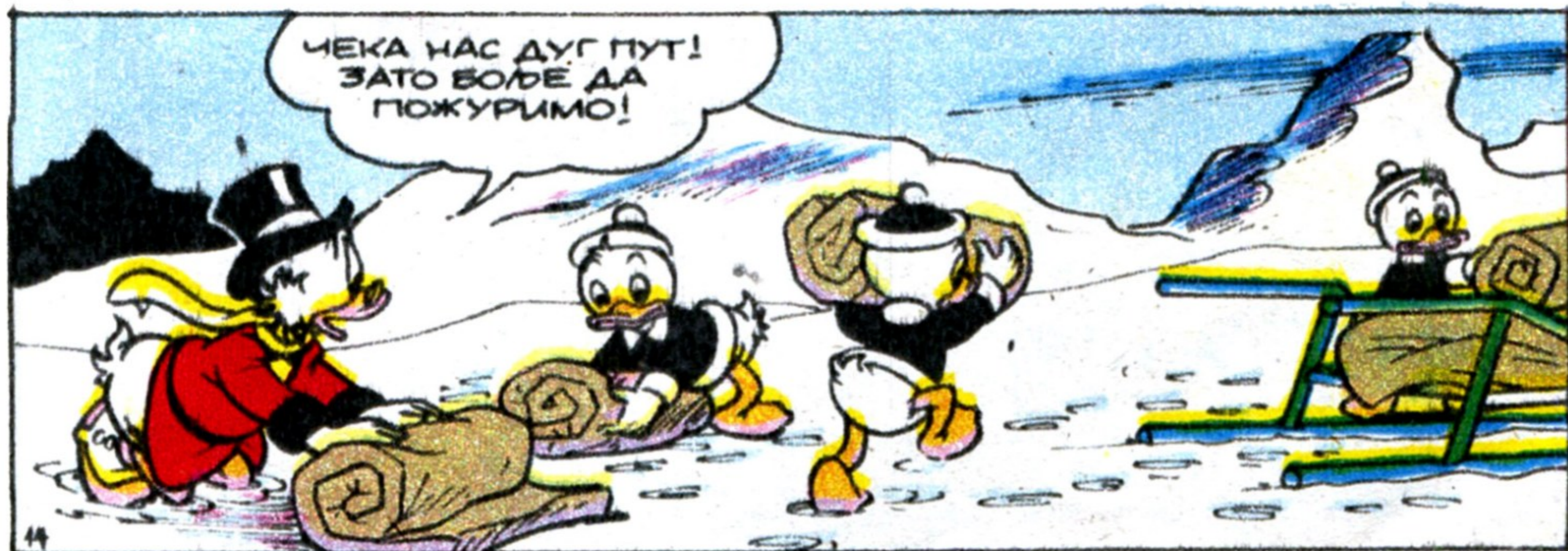

И ЈОШ НЕШТО! АКО ПРИ-
МЕТИТЕ ОНАЈ ТЕРЕТНИ
АВИОН, ОДМАХ МЕ
ОБАВЕСТИТЕ!

УСКОРО...

ЈЕСТЕ ЛИ СПРЕМНИ?

ЈЕСМО,
СТРИМЕ!

Онда,
КРЕКЕМО!

ЧУЛИ СТЕ ШТА
ЈЕ ДЕДА БАЈА
РЕКАО ЗА
АВИОН!

ДЕЖУРАЈТЕ НА
СМЕНУ, А ЈА КУ ГЛЕ-
ДАТИ НАПРЕД, ДА
НЕ УПАДНЕМО
У НЕКУ ПРО-
ВАЛИЈУ!

АКО СВИ БУДЕМО ГЛЕ-
ДАЛИ У НЕБО, МОЖЕ
СЕ ДЕСИТИ ДА НАБА-
САМО НА ПОЛАРНОГ
МЕДВЕДА!

НЕШТО КАСНИЈЕ...

НАДАМ СЕ...

БЕЗ БРИГЕ, УЈКА
ПАЈО! ОВДЕ ИХ
СИГУРНО НЕМА!

... АЛИ НИСАМ БАШ
НАЈСИГУРНИЈИ!

ЗБОГ ЧЕГА СИ СТАО,
СТРИЦЕ БАЈО?

МОРАМ ДА ПОГЛЕДАМ У КАРТУ!
ЧИНИ МИ СЕ ДА СМО БЛИЗУ ЦИЛА!

КАО ШТО РЕКОХ!

ТУ СМО!

ПРЕМА КАРТИ, ТЕРЕТ
СА ЗЛАТОМ ЈЕ НЕГДЕ
ОВДЕ, У ПРЕЧНИКУ
ОД КИЛОМЕТАР И ПО!

УЗГРЕД, НИСАМ ПРИ-
МЕТНО ОНАЈ АВИОН
О КОМЕ СТЕ МИ
ПРИЧАЛИ!

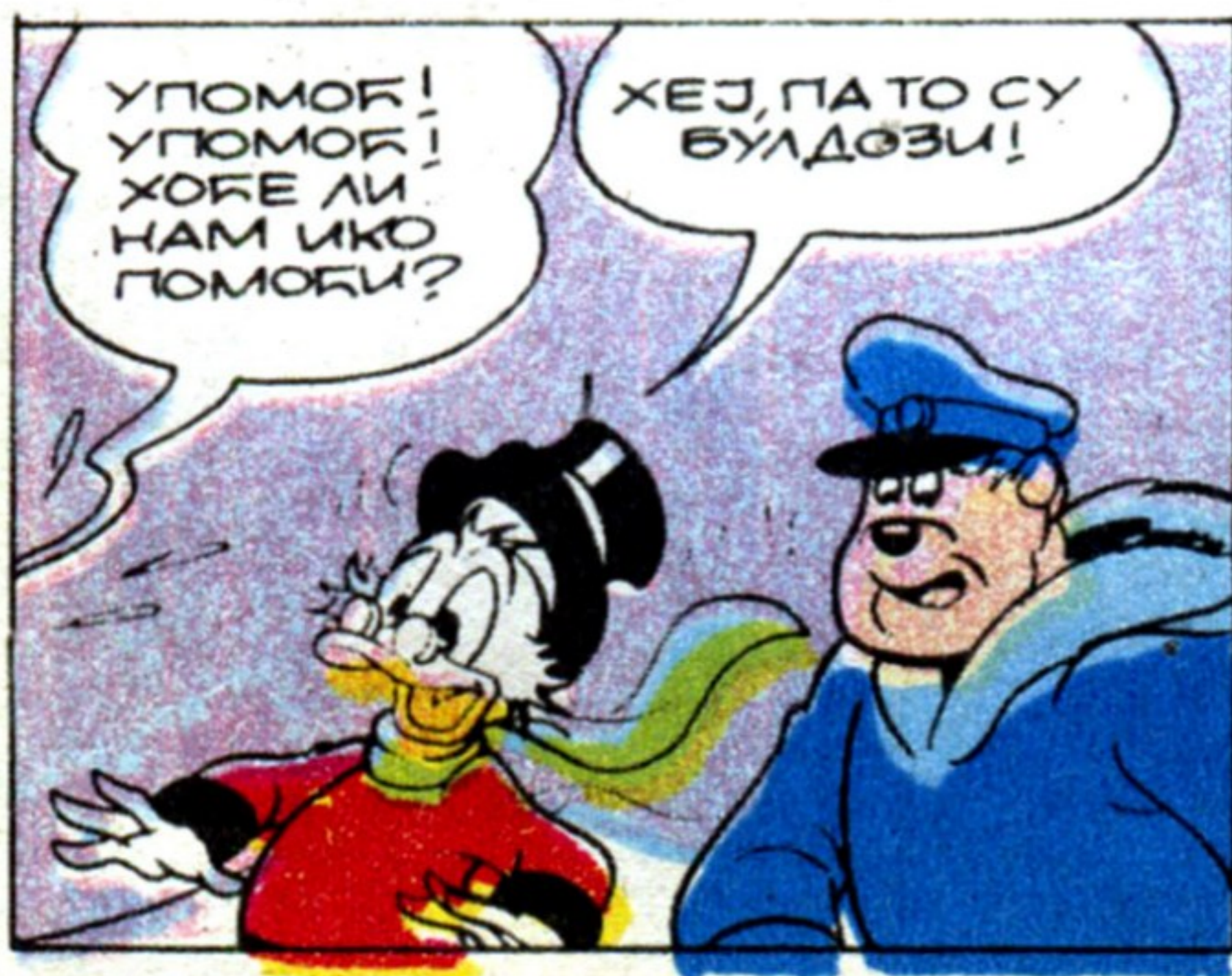
НИ МИ!

ПА, ВЕРОВАТНО ЈЕ
БИО САМО У ПРО-
ЛАЗУ!

И ТАКО...

ПОГЛЕДАЈТЕ!
УСПЕЛО ЈЕ!

А САД ДА
ПОКУПИМО
ЗЛАТО!

МАЛО САМ
ЗАБРИНУТ...

... ШТА АКО
МЕДВЕДИ
НИСУ
ГЛАДНИ?

БЕЗ
БРИГЕ,
УЈКА
ПАЈО!

ОВДЕ
ИМА
ВРЛО
МАЛО
ХРАНЕ!

А МЕНЕ БРИНЕ
ДРУГА СТВАР!

КОЈА, СТРИЧЕ
БАЈО? УХВАТИО
СИ БУЛДОГЕ!

И ПРОНАШАО
СВОЈЕ ЗЛАТО!

ДА! АЛИ
НЕМАМ
ВИШЕ
РИБЕ!

РИБЕ? ПА ОНЕ
СУ НАМ ДОБРО-
ДОШЛЕ ДА НА-
МАМИМО МЕД-
ВЕДЕ ИЗ
ПЕКИНЕ!

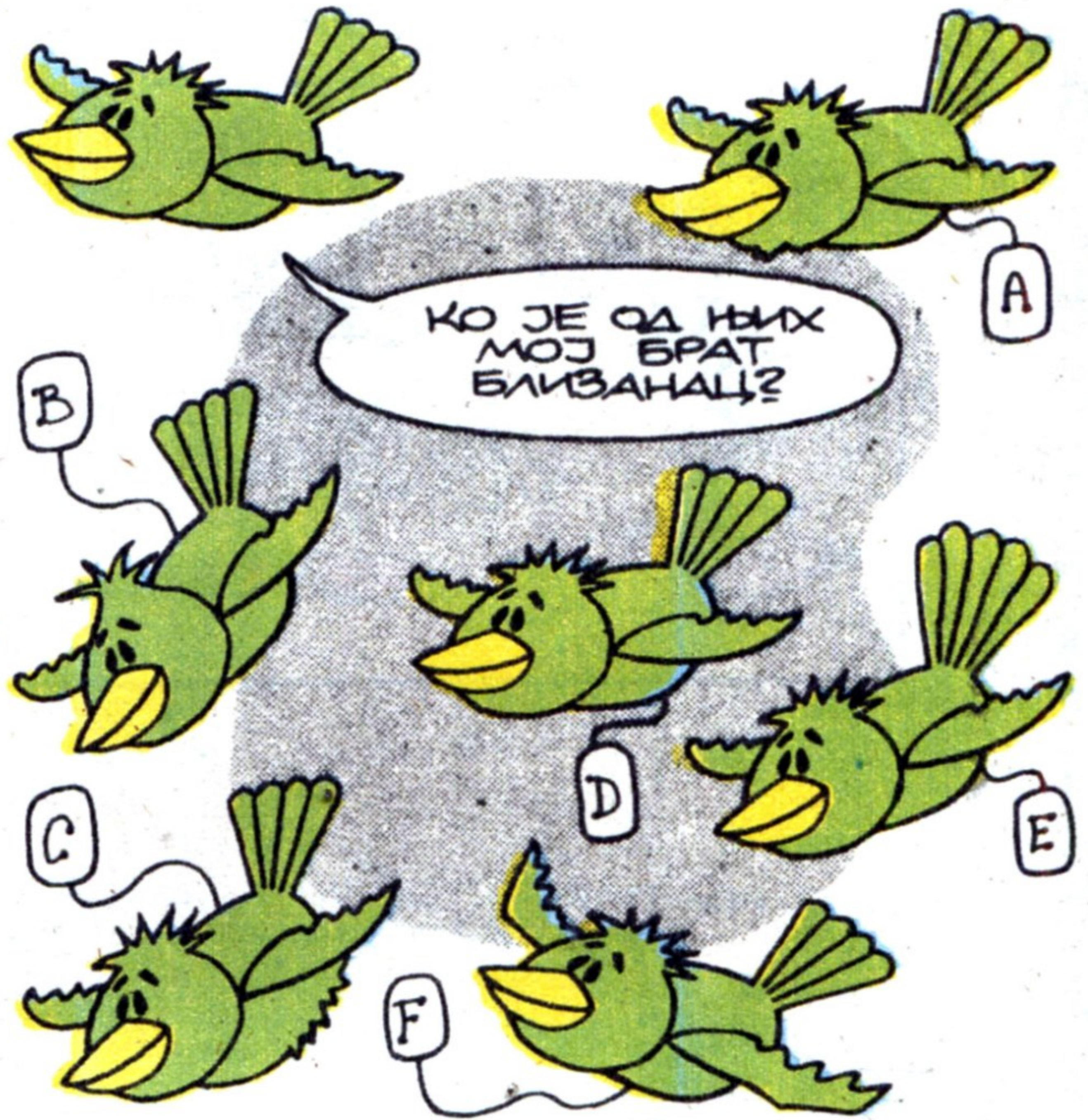

ТАКО ЈЕ... АЛИ СТЕ ЗАБО-
РАВИЛИ ДА ДО ПОЛАЗНЕ
СТАНИЦЕ ТРЕБА ПУ-
ТОВАТИ ДВА ДАНА,
А МИ НЕМАМО
ВИШЕ ХРАНЕ!

КРАЈ

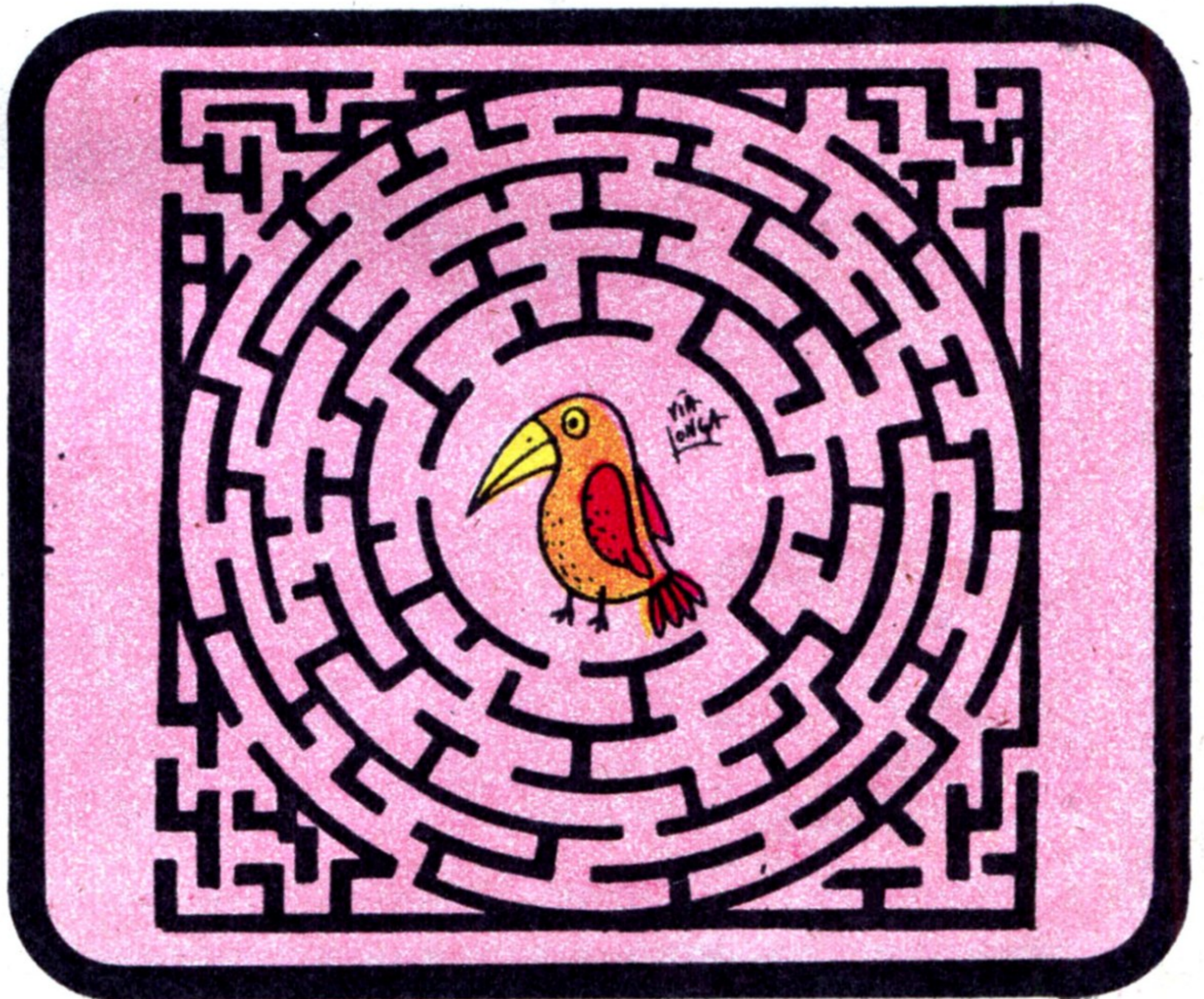
РАЗМНШБАНКА

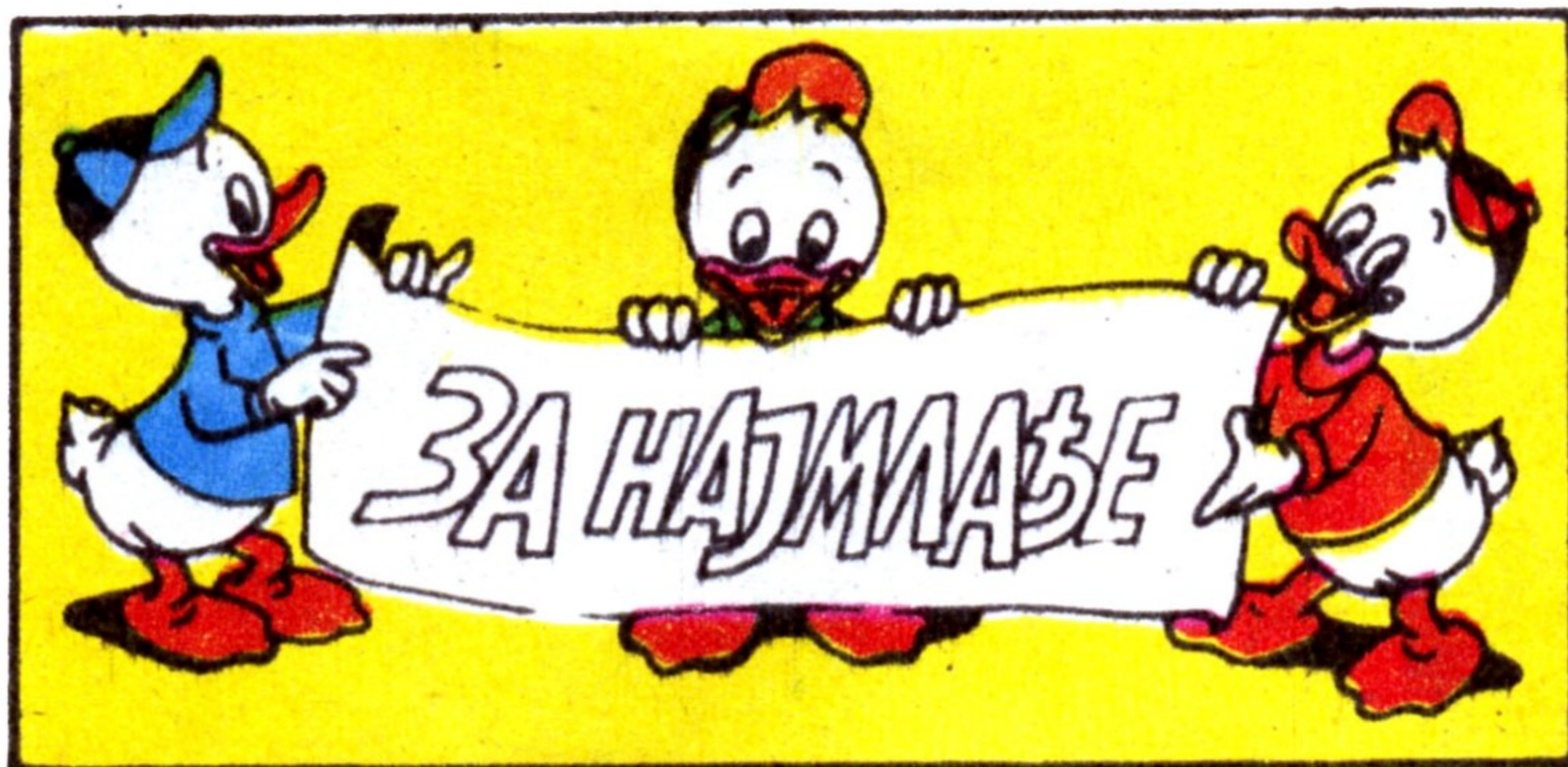
Близуци

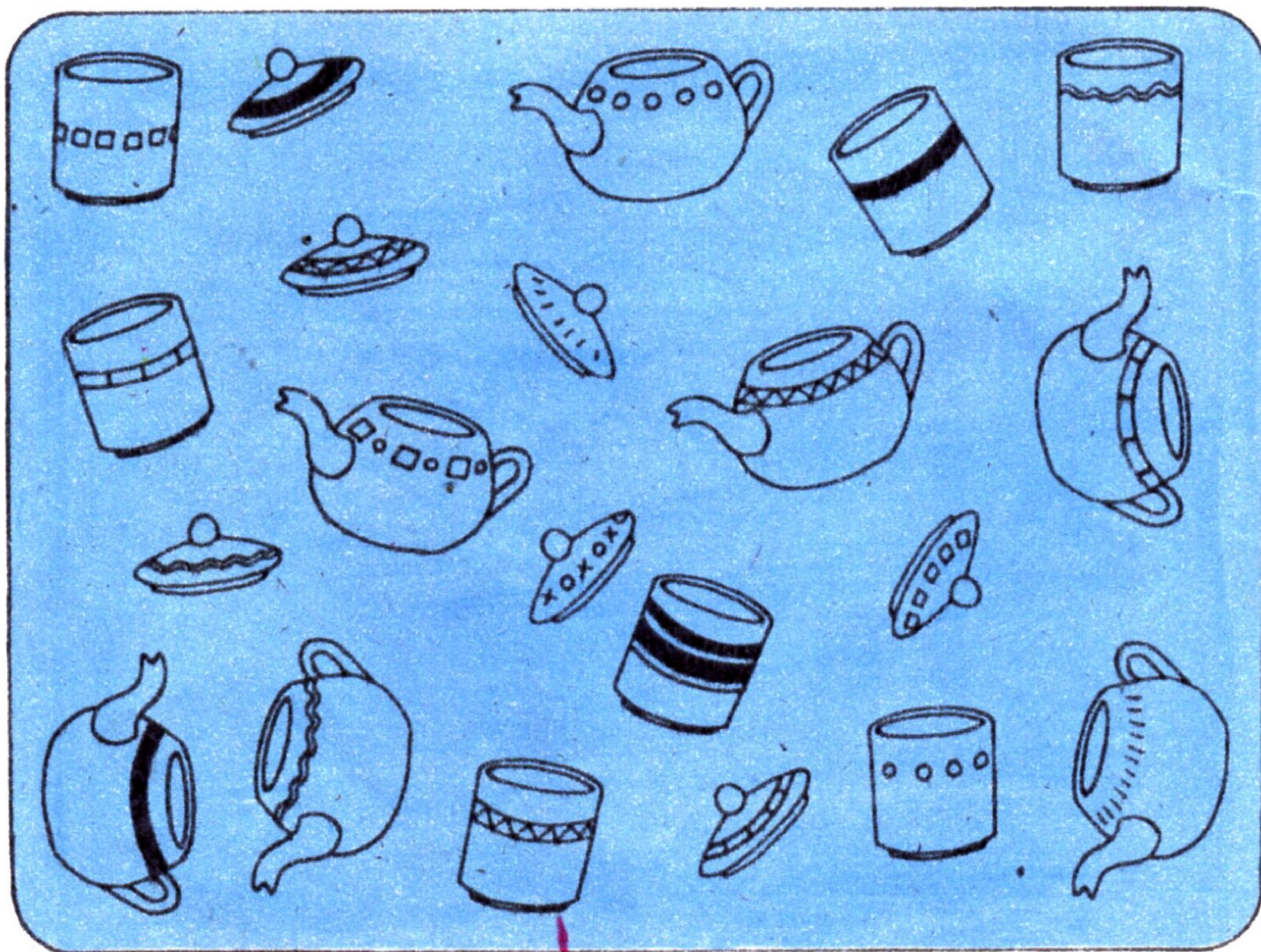
РЕШЕЊЕ: ПТИЦА D.

ПТИЦА
 ЈЕ
 ЗА-
 РОБЉЕ-
 НА,
 АЛИ
 ПОСТОЈИ
 ПУТ
 ДО
 СЛОБОДЕ.
 ПОМОЗИТЕ
 ЈОЈ
 ДА
 ГА
 ОТКРИЈЕ.

КОЛИКО КОМПЛЕТА ЗА ЧАЈ (ЏОЉА, И ЧАЈНИК СА ПОКЛОПЦЕМ) ИМА НА ЦРТЕЖУ?

РЕШЕЊЕ: (ДЕР ИМАДУ ИСТУ ЦАРУ), :ЭФШЕТАД ЧЕТРИ.

КОЈИМ ПУТЕМ МИКИ ТРЕБА ДА КРЕНЕ ДА БИ СТИГАО И УХВАТИО ЛОПОВА.

РЕШЕЊЕ:

ПУТЕМ БРОЈ 2

ДВЕ ОД ОВИХ ПЕТ УОКВИРЕНИХ СЛИЧИЦА ОДГОВАРАЈУ ДЕТАЉИМА СА ЦРТЕЖА. КОЈЕ?

РЕШЕЊЕ:
 ПРВА -
 -БРА
 -БЕНЕТОВЕ
 ПАТМЕ.
 И ЧЕТВРТА
 КОВЕНО
 -БЕНЕТОВО

Микијева пошта

ТРКАЧ, ПЛИВАЧ, СКАКАЧ

Каква је то птица казуар?

Иван Ружић
Загреб

Казуари су велике и веома снажне птице које живе на Новој Гвинеји, на неким оближњим острвима и на северу Аустралије. Они настањују густе шуме и обале река које теку кроз џунгле. Основна одлика ове птице

је коштани шлем или кацига коју носе на глави као круну. Овај израштај служи им за крчење пута док јуре кроз густе шумски шипраг. Ове птице су иначе одлични тркачи. Кад се уплаше, могу да јурну брзином од 65 километара на сат. Поред тога добри су скакачи јер могу прескочити препреку високу и два метра. Исто тако, добро се сналазе и у води –

одлични су пливачи. Али, казуари не могу да лете јер немају крила. Кад се разљути, казуар може да буде веома опасан. Он напада са истуреним канџама и удара снажним ногама. Али, и поред тога, млади казуари често се чувају као кућни љубимци у домородачким селима. Обично се држе док не порасту. Хране се биљном храном а најдража посланица им је нека врста плавичастог воћа величине шљиве којег у шумама Аустралије и Нове Гвинеје има у изобиљу.

ЗА УКРАС

Шта је ћилибар и да ли је тачно да је запаљив. Одговори ми, молим те, јер ми је то веома важно.

Огњен Ј.
ОШ „Жарко Зрењанин“
Београд

Ћилибар или јантар, како се још зове, је биљна смола која је дуго лежала у земљи све док је море није избацило на површину. Ово се догађа нарочито у пределима Северног леденог мора, Балтичког мора, Северне Америке и Сибира. Кад море „ископа“ ћилибар, он плива по води јер је лак.

Ови комади ћилибара могу бити различите величине, али веома су ретки они већи од три килограма. Негде се ћилибар вади и на копну, тамо где је некада било море. Велики комади ћилибара коштали су некада колико и злато, па и више. Од њега су се одвајкада израђивали украсни предмети. Ћилибар је најчешће жут, али има га и прозирног као вода, белог као креда па и тамноцрвеног као крв.

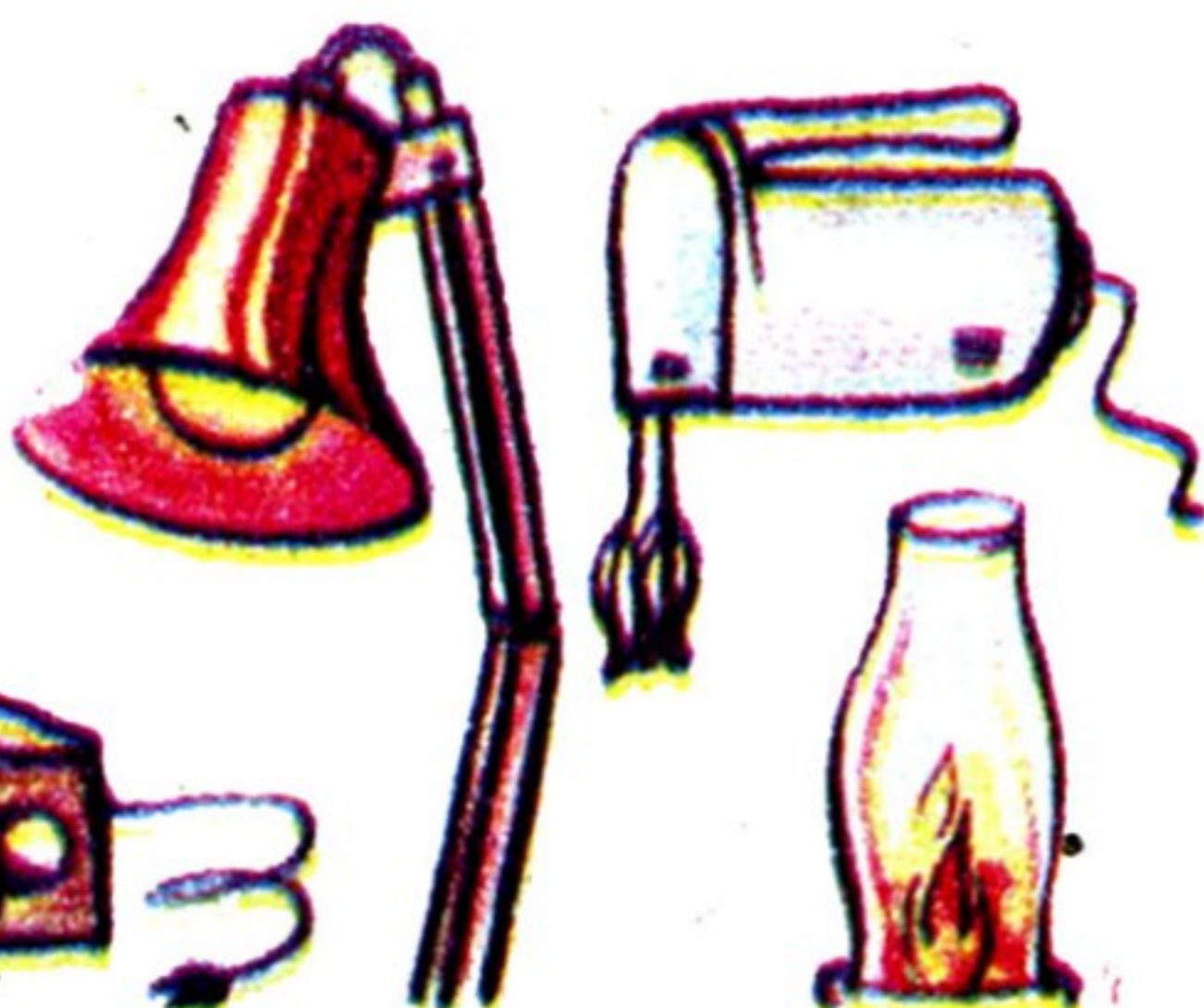
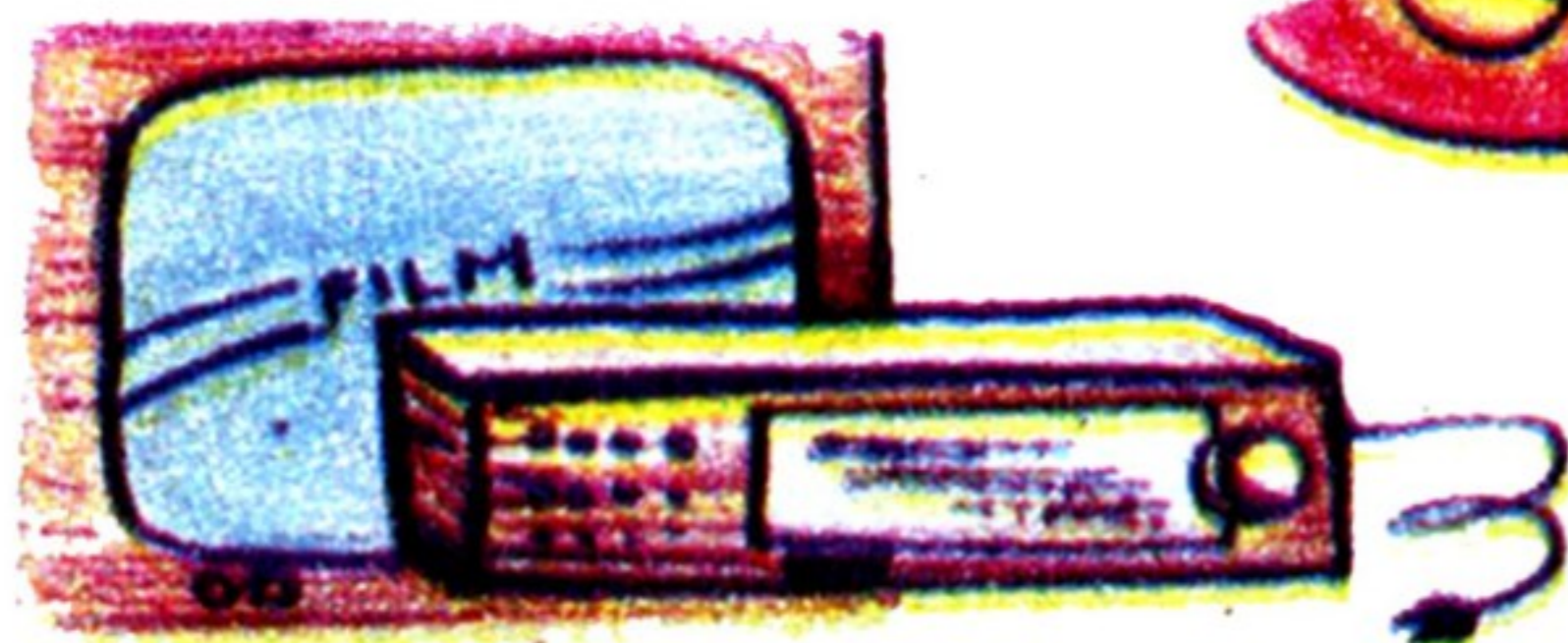
Све предмете од ћилибара треба чувати од ватре јер се зачас запали.

УЉЕЗ

И ја сам вам припремио прилог за игру уљез. Па, ево, Микијевци, пронађите уљеза!

Марко Јовановић
ОШ „Филип Филиповић“
(III.)
Чачак

Одговор:

Уљез је лампа на гас јер је
-кава ен идав ен оно ониД
-ричу енериД

НЕЖЕЉЕНИ ГОСТИ

Напиши ми нешто о бубашвабама. Има их на све стране, па бар онда да нешто знам о њима.

Ана Остојић
Загреб

Ови инсекти зову се још и жохари. На рђавом су гласу јер се усељавају у наше доmove као нежељени и незвани гости, који могу поста-ти и преносиоци зараза. Али, ове „домаће“ бубашвабе само су мали део породице јер већина ових буба живи у природи и веома ретко долази у додир са човеком. Заједничка одлика су им дуге ноге добро прилагођене за трчање као и пљоснати облик тела који им олакша-

ва да се увуку и у најмање пукотине и шупљине. Многе дивље врсте су сличне домаћим, мрке боје, живе испод коре дрвећа и у биљном трулежу. Али, срећу се и праве лепотице, живих боја (јарко жуте или зелене). Тако једна лепа зелена бубашваба насељава градове на северу САД. Неке врсте живе опет у близини воде, а друге у пустињи, једне немају крила, док друге одлично лете. Тако се у тропским пределима, рецимо, читави ројеви бубашваба окупљају око светлости. Већина бубашваба храни се трулим отпацама, чешће животињског него биљног порекла.

Зртам Мики

Тринвест ми је година и радо бих се дописивала са вршњацима. Прва три писма чека мало изненађење, а и осталима ћу одговорити.

Наталија Абер
Тробље 47/а
62380 Словењ Градец

Желим да се дописујем са девојчицама из целе Југославије. Имам једанаест година, сакупљам папирнате луткице и салвете.

Мирјана Зороја
Мирослава Краљевића
13/1
48000 Госпић

Имам девет година и ученица сам четвртог разреда. Желим да се дописујем. Скупљам значке, волим музику и спорт. Одговарам на сва писма.

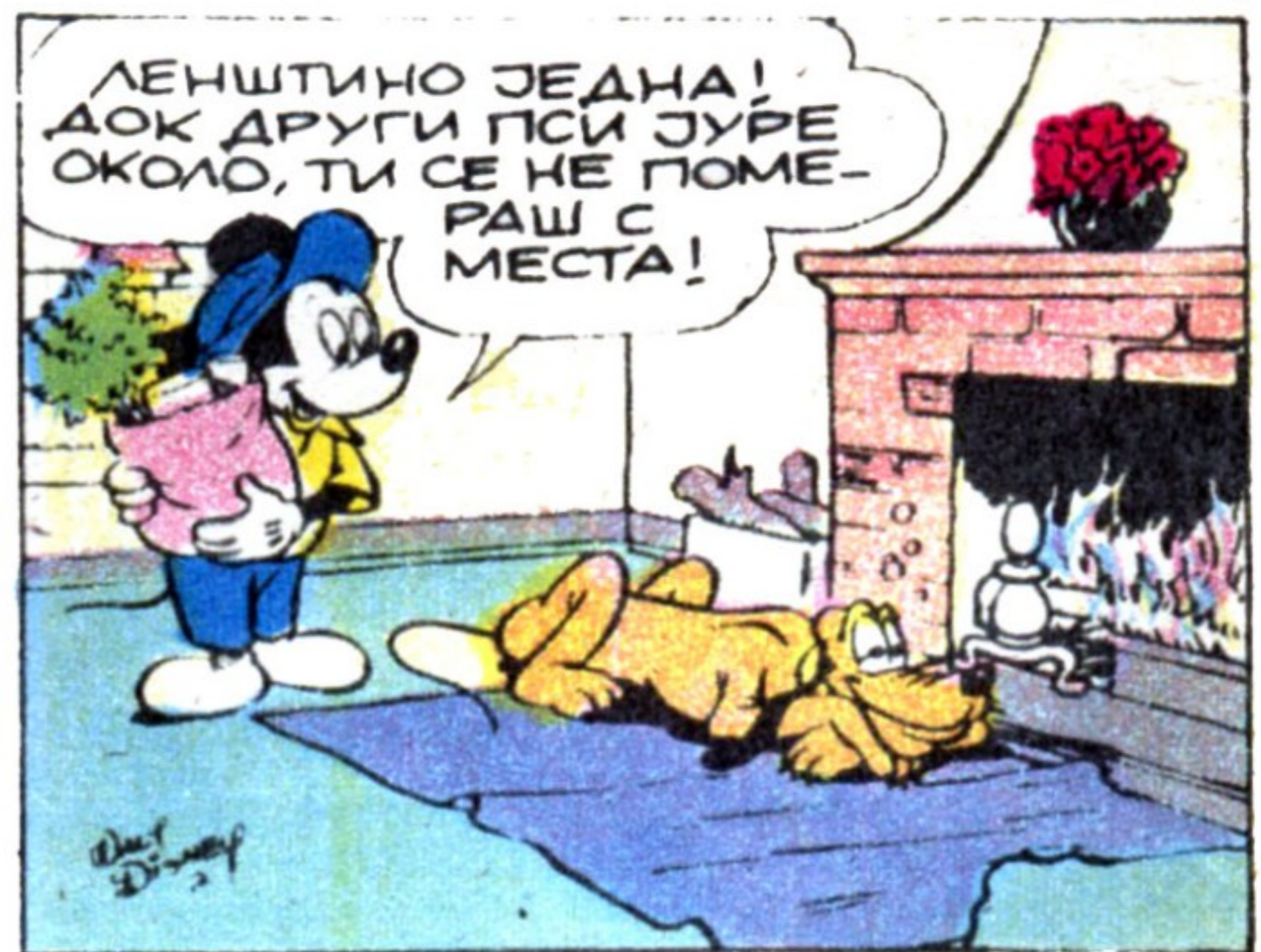
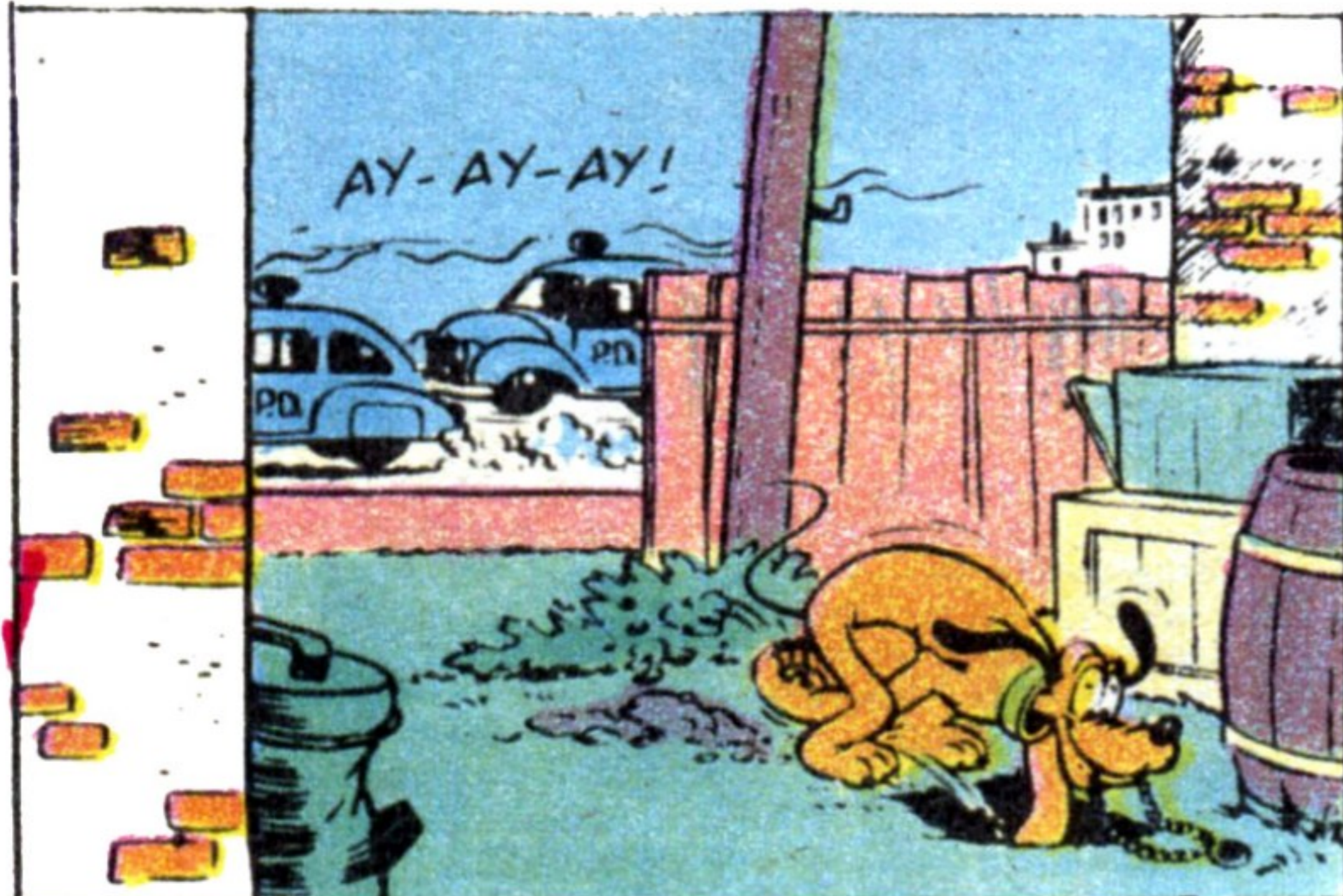
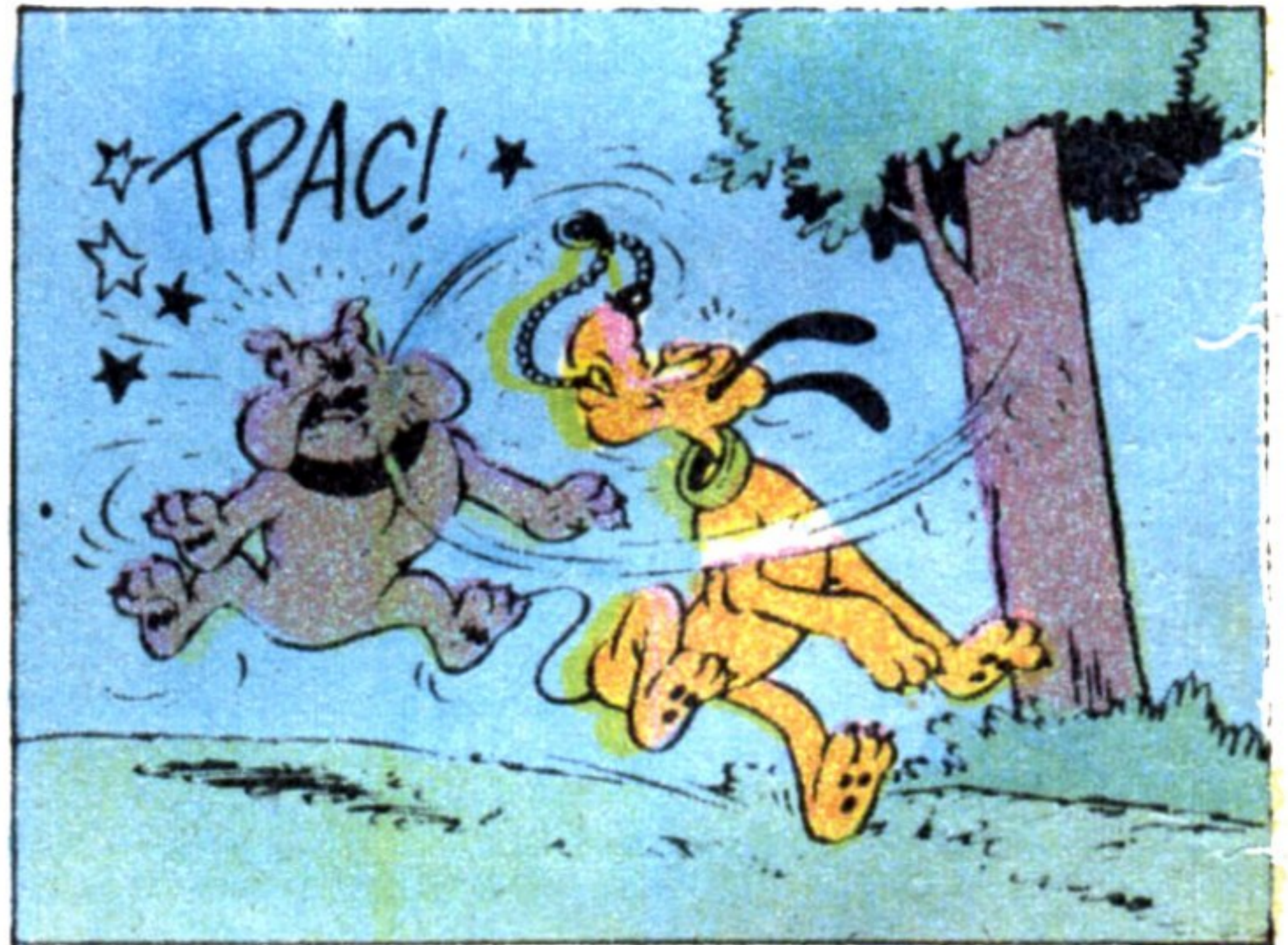
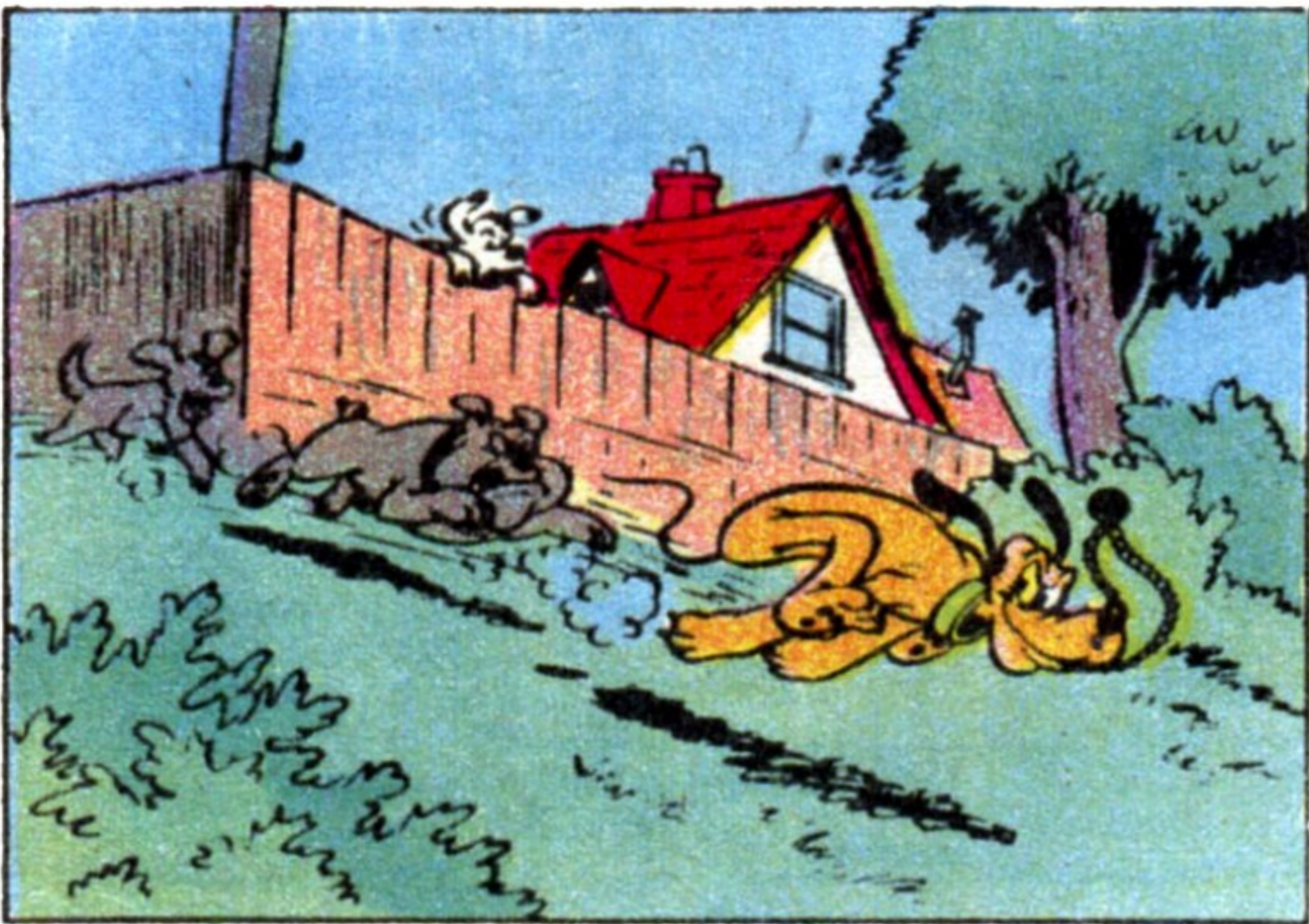
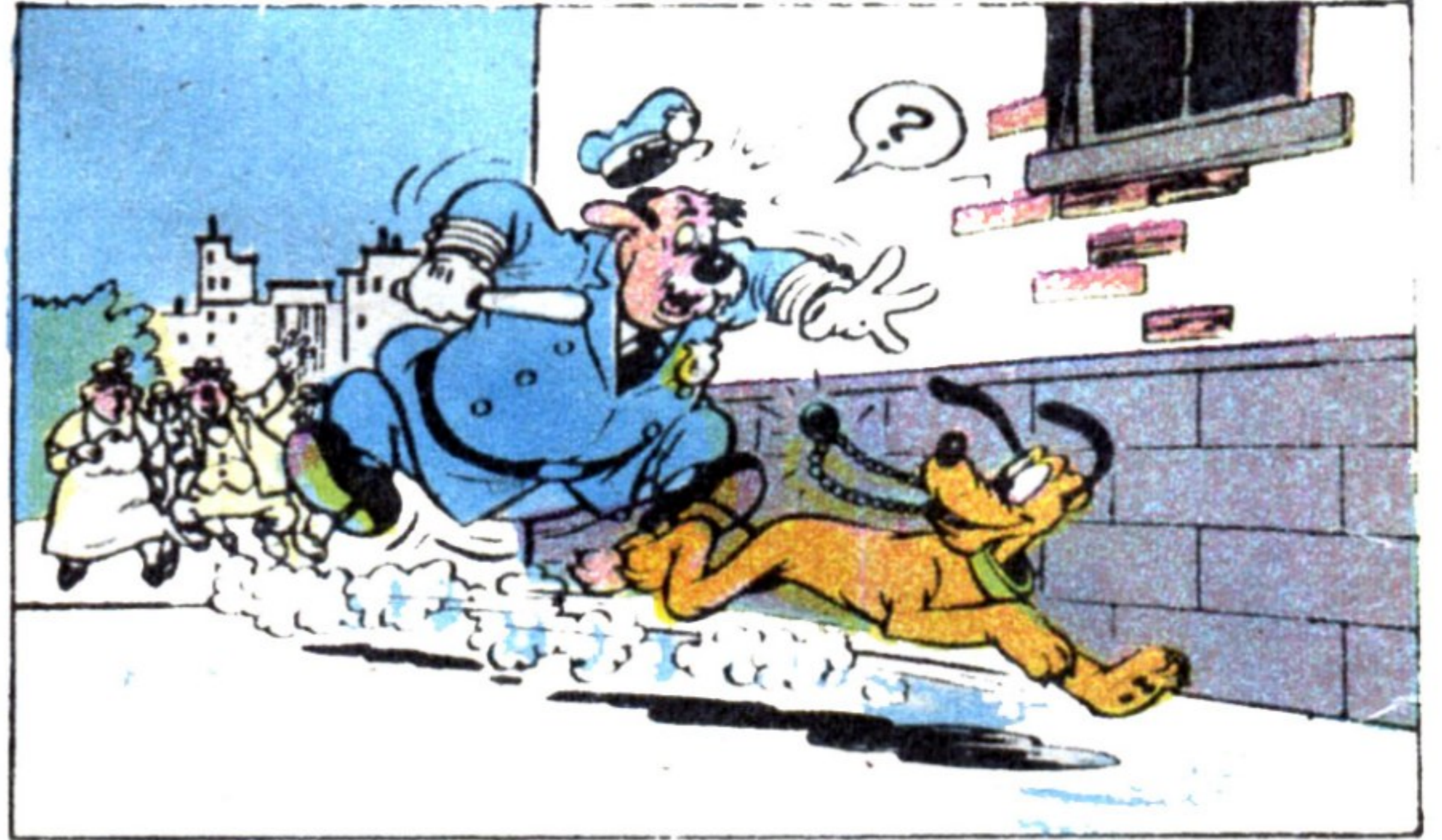
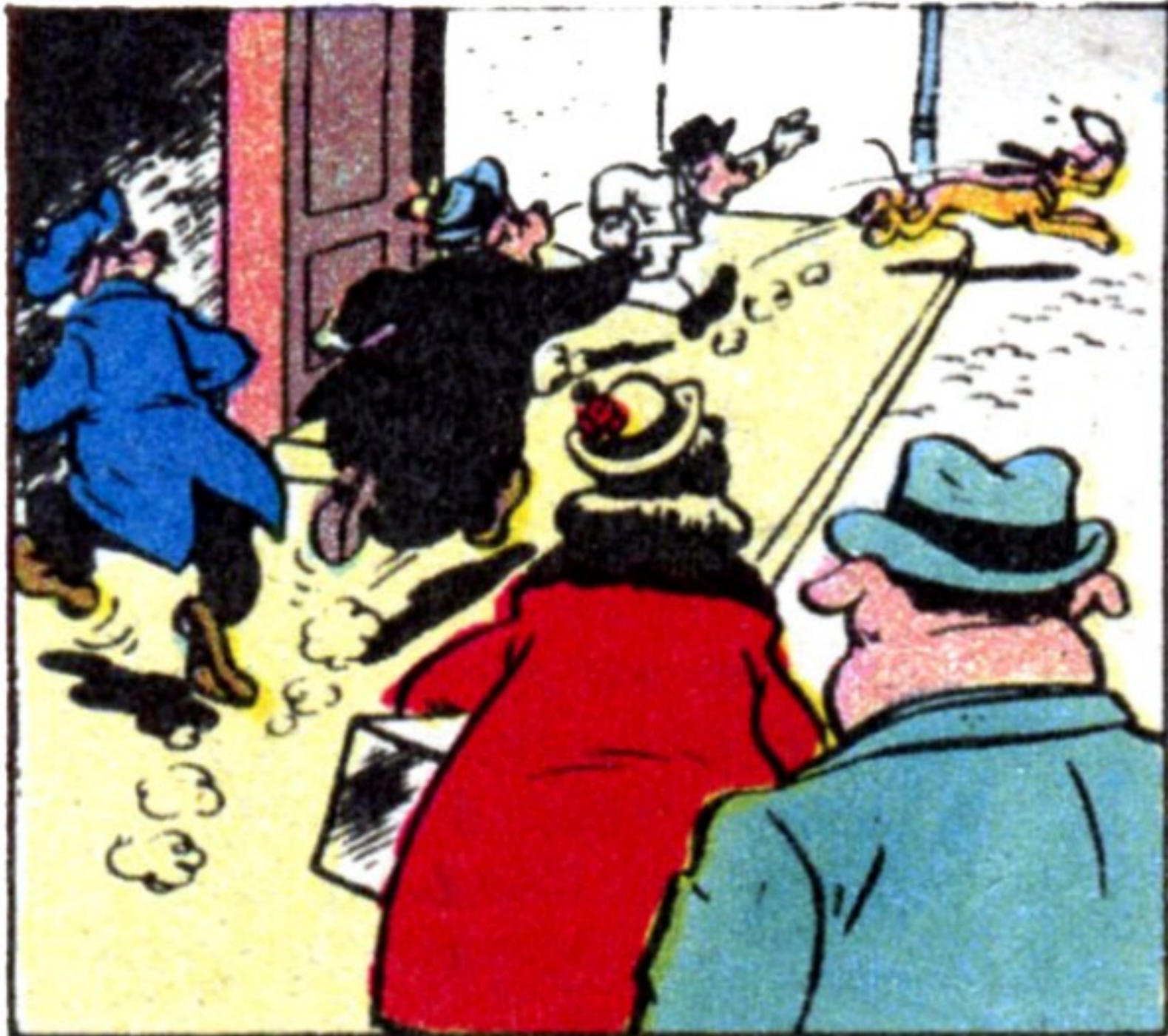
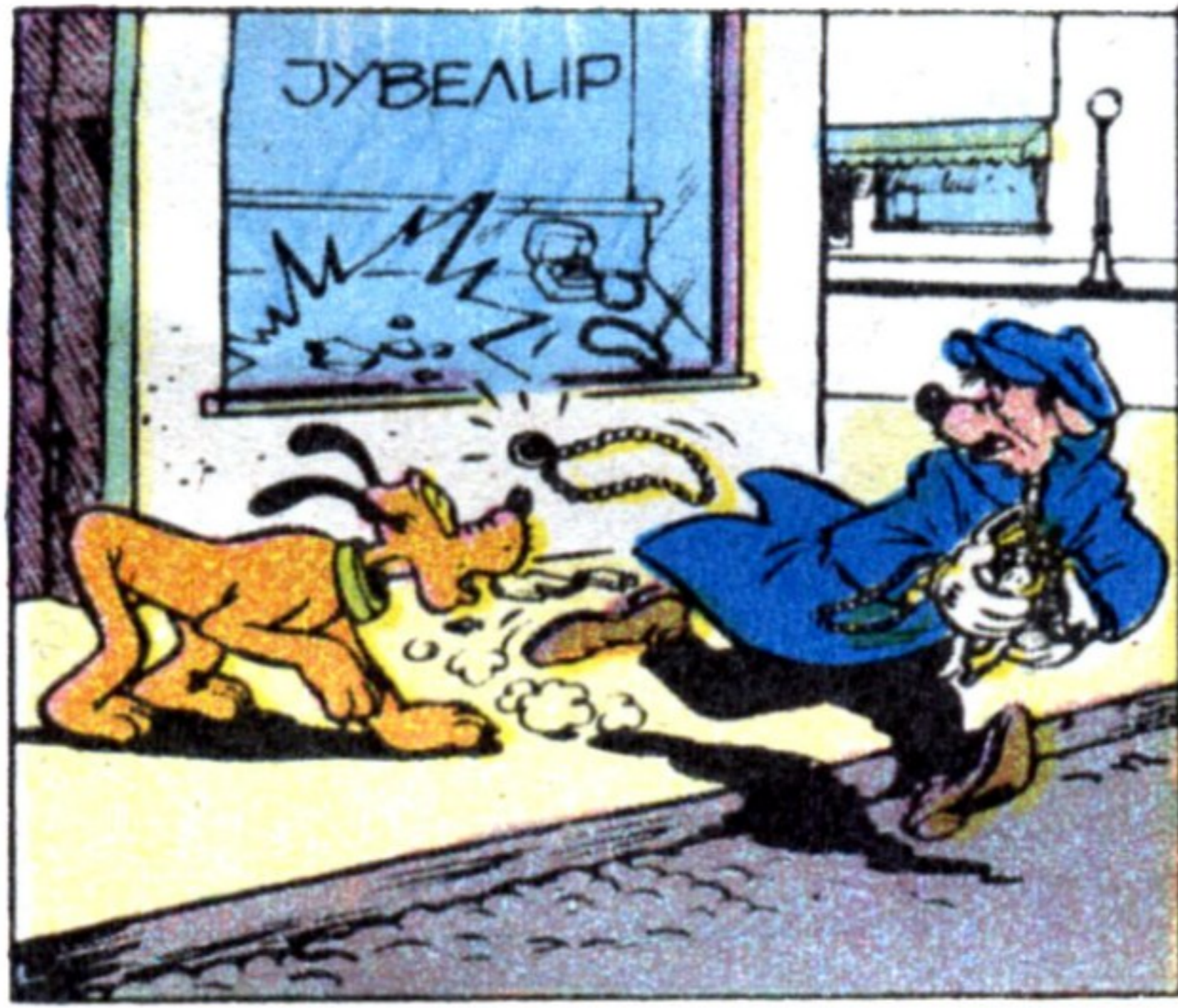
Јелена Мадунић
Истарска 15
58000 Сплит

Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање ООУР Издања за владе „Политички забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. В. д. директор НО „Политика“ др Живорад Миновић. В. д. руководиоца ООУР-а Издања за владе и главни и одговорни уредник Влада Булатовић Вић, одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, техн. уредник Горан Војновић.

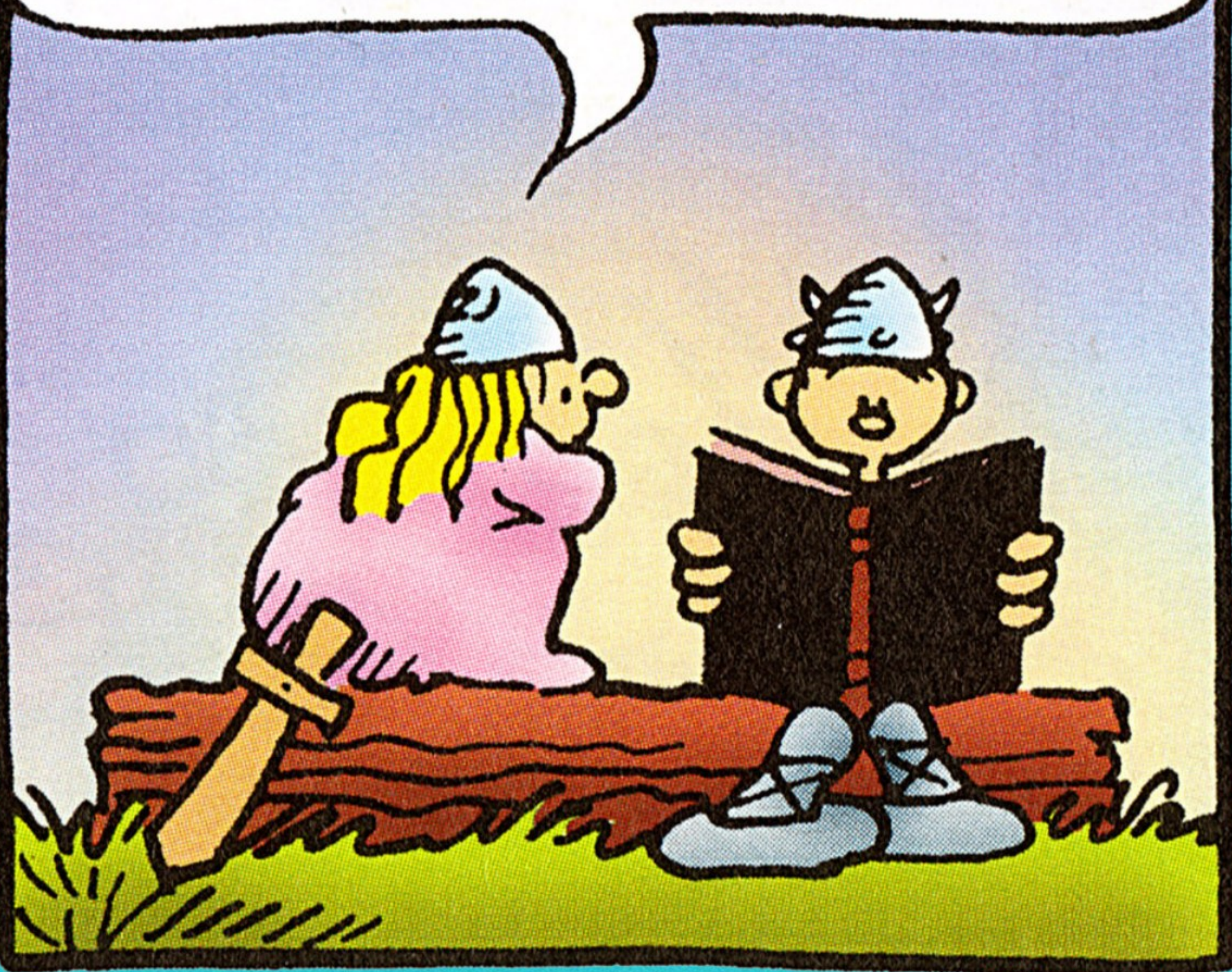
ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 1.104,00 дин., 6 месеци 2.208,00 дин., 1 година 4.416,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 2.208,00 дин., 6 месеци 4.416,00 дин., 1 година 8.832,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплате на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21.–, СР Немачке ДМ 46.–, Шведска Шкр. 150.–, Француска Ффр. 147.–, Швајцарска Шфр. 38.–. Уплате из иностранства слети на деанзни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 60811-620-83-257300-00054 са обавезном знаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштански фех 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 100 динара.
(C) Walt Disney Production

Мики:
ЛЕНШТИНА

Hamlete, šta ima toliko zanimljivo u toj knjizi?

Zamisli, piše da su oni ludaci iz BDS-a ušli u XIV godinu rada!

